

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖

(สมัยวิสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๔๐ (สมัยวิสามัญ) พ.ศ. ๒๕๖๔

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๔
๖. ครั้งที่นั่งอยู่ในสภามาตร
เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๗๒ คน ครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุมต่อไป ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุม
ทราบ ได้มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้นำบันทึกคำวินิจฉัยกรรมการฯ ชุดมติ
พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการและแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งดำรัสที่ ๒๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๔ เป็นต้นไป
จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๕ และ ๕/๒๕๕๔ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

นายทองศึ อิศราสีวิน (เชียงใหม่) : รายงานการประชุมครั้งที่แล้วนั้น
ปรากฏว่าข้าพเจ้าได้หักห่วงในที่ประชุมว่าไม่ครบองค์ประชุม ตอนนั้นเป็นตอนการ
ซักกระหู่ของประพิศน์ วรณะสาร ส.ส. พระนคร ทั้งนี้เมื่อข้าพเจ้าได้^{ห่วง}ห่วงกับ
ท่านประธานก็ได้อึ้งให้หักห่วงชั่วคราวก่อน ที่ไม่ปรากฏว่าเมื่อสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว
แทนที่ท่านประธานจะให้สมาชิกแห่งพระนคร ได้ซักถามใหม่นั้น ท่านปฏิเสธว่าเพราะสมาชิก
ไม่ได้ขอ อย่างนั้น ทั้งนี้ข้าพเจ้าขอทราบ เรียนต่อท่านประธานว่า เป็นไม่จริง ๆ
ซึ่งปรากฏในรายงานการประชุมก็ได้ว่า เพราะฉะนั้นจึงถือว่าการซักถามของประพิศน์
แห่งพระนครนี้เป็นไม่อะไร ทั้งนี้จึงขอเรียนต่อท่านว่าท่านจะหาอย่างไร เมื่อปรากฏว่า
รายงานการประชุมตอนนี้เป็นไม่อะไร จะให้ข้าพเจ้ารับรองอย่างนี้หรือ เพราะฉะนั้น
โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระหู่ถามของการประชุมตอนนั้นข้าพเจ้าขอเป็นยืนยันว่าข้าพเจ้าไม่รับรอง

เพราะไม่ครบองค์ประกอบ เพราะฉะนั้นจึงยากจะขอไปทั้งความเป็นของท่านประธาน
ว่าจะทำอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องนี้ประธานไค้สังเกตเหมือนกันตอนที่
คุณประสิทธิ์ชิตินันท์ ท่านรัฐมนตรีได้ยื่นและที่ประชุมอยู่กรมองค์ แต่หากว่ายังมีอีกเข้า
และส่วน เจ้าของที่ท่านตั้งกระทู้ก็ให้ท่านก็พอใจแล้ว โขบไม่ได้หักท้วงประการใด
เพราะฉะนั้นประธานก็คิดกันว่าไม่เป็นไรละในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเป็นการต่อไป
ความระเบียบ คิดสั้นก็ดูจากแล้วไม่เป็นไรละ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไม่ใช่ ในที่มีอะไรบางอย่าง

ประธานสภาผู้แทน : และเจ้าของกระทู้ก็ไม่หักท้วงว่าจะไร
ทางท่านรัฐมนตรีได้ถูกซักถามก็ทราบอยู่แล้ว เพียงแต่รอให้ครบองค์ก็จะทยอยหันที
และผู้ที่ออกไป ๒-๓ คนก็ได้ยื่นกระทู้ของทุกพรรคแล้ว และออกไปเพื่อกิจธุระจำเป็น
บางอย่างที่รีบกลับมาเข้ามาไม่มีอะไร ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกระทู้มีผู้ที่จะไร เรื่องคือกระทู้
ไม่เข้าตัวแล้วกระทู้มีผู้

เกี่ยวกับกระชู้ ไม่สำคัญเท่าร่างพระราชบัญญัติฯ ทอนแล้ว ยมคักสินแล้ว

นายทองดี อิศราวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ผมขอเรียนนารถบาทหนึ่งที่อยู่อย่างนี้...

ประธานสภาผู้แทน : ยมยังยินยอม ประธานคักสินไปแล้ว

นายทองดี อิศราวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจว่าประธานบอกว่า

กระชู้ไม่สำคัญเท่าร่างพระราชบัญญัติฯ อีกอย่างนั้นในสมัยบังคับของการประชุมสภาผู้แทนทำไม
ต้องทราไว้ว่าการประชุมไม่ว่าประชุมใด ๆ ต้องครบองค์คือ ๑ ใน ๒ ของสมาชิกคือ ๔๑ คน
แต่ปรากฏในรายงานการประชุมตอนคุณประสิทธิ์ วรรณชเนสการ โค้วกันข้าพเจ้าเหมือนหลายครั้ง
ผ่านประธานก็มองข้ามไป ข้าพเจ้าอดไม่ได้ ถูกจับต้องว่าไม่ครบองค์ประชุมซึ่งมีคนหนึ่ง
ที่ข้าพเจ้าหวังบอกว่า จะหวังผ่านประธาน ความจริงบังคับการประชุมเรื่องนี้ปรากฏว่า
สมาชิกไม่ครบองค์ประชุมซึ่งมีจำนวนไม่ถึง ๔๑ คน รอผ่านไปครบมันให้ครบแล้วหรือยัง" นี้
ข้าพเจ้าหวังอย่างนี้ ในที่สุดท่านเชื้อข้าพเจ้า เพราะตอนนั้นกระชู้โค้วกันถามยังไม่เสร็จ
ท่านเชื้อข้าพเจ้า ให้เจ้าหน้าที่นั้นไม่ครบ ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ ท่านต้องรักษาระเบียบให้
เหมือนพันท้ายนรสิงห์ อีกอย่างนั้นการประชุมสภาผู้แทนของชาติจะไม่สมบูรณ์ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงขอขอร้องว่า ไม่ครบ องค์ประชุมตอนนั้น เพราะฉะนั้นคือข้าพเจ้าถามตอนนั้น เป็น
ไหมจะ อนาคตจะพึงความนึกเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าท่านจะมีความนึกเห็นอย่างไร
ถ้าปล่อยไว้ท่านประธานท่านจะเป็นแต่กิจการ ซึ่งท่านว่าสองท่านถูก

ประธานสภาผู้แทน : ประธานคักคักสินไปแล้ว เสียใจไม่กล้าคักคักสิน

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ข้าพเจ้าก็ได้ยกมือเวลานานแล้ว ตั้งแต่คืนมา
ท่านประธานไม่มองดู ข้าพเจ้าขอประธานโทษสักหน่อย

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าก็ได้ยินมาไปแล้ว กระชู้เป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้ตาม
กับรัฐมนตรี และคนอื่นเห็นจนแต่ยังไม่ได้อภิปรายหัว ๆ ไปซึ่งทุก ๆ คนมีส่วนใดส่วนเสียใน
องค์ประชุมเสมอ

แทนที่ในเมื่อคุณประพิศน์ ๆ ตามที่ครบองค์ประชุมอยู่แล้ว แต่คุณผู้เมื่อคุณทองดี ๆ หักวงขึ้น
 มารวมถึงเสียไมครบ มี ๒ - ๓ ท่านออกไปข้างนอก ข้าพเจ้าขอให้ระงับการ เมื่อท่านเหล่านั้น
 นั้นกลับเข้ามา ก็ได้ต่อไป เรื่องเป็นไปอย่างดีที่สุดแล้ว และเมื่อผู้บังคับบัญชาตามตามแล้ว
 รัฐมนตรีก็ฟัง สมาชิกทุกคนก็รู้เรื่อง ไม่ใช่ไม่มีส่วนด้วยไม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้
 รัฐมนตรีขอ ส่วนเจ้าของกระทู้ท่านก็ได้หักท้วงอะไร แล้วสมาชิกที่นั่งในที่ประชุมก็ฟังทุกคน
 ทุกคนรู้เรื่องแล้วว่าเรื่องอะไร จะให้นำตามอีกก็เสียเวลาเสียเถิน เรื่องเป็นอย่างนั้น
 เสียสงวนเวลา ข้าพเจ้าจึงขอ ขอให้ท่านเรื่องนี้ไปเสียเถินระหว่างงานของเราต่อไป แล้ว
 ส่วนที่พูดทองดี ๆ หักท้วงเจ้าท่านหักท้วงให้ไว้ไม่ คบนักอีกอะไรเพื่อความบริสุทธิ์ของคุณทองดี ๆ

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (กรณี) : ข้าพเจ้าขอกราบ เรียนด้วยความจริงใจว่า ข้าพเจ้า
 ถึงความลักษณะหรือระเบียบของสภาแล้ว เมื่อมีสมาชิกหักท้วงเช่นนี้แล้วก็ต้อง เป็นไมระอย่างนี้
 คุณทองดีหักท้วง และเมื่อเขาหักท้วงแล้วท่านก็ไม่ปฏิบัติให้ เห็นไปความขัดแย้งกัน รวมความ
 แล้วคล้าย ๆ ว่า ท่านประธานไมเมขอให้น่านทนไป ด้วยเหตุนี้สมาชิกจึงไม่มีการรวมของ
 ประชุม เพราะฉะนั้นความผิดนี้ ท่านว่าสมาชิกไม่ส่วนรับผิดชอบด้วยนั้น ไม่ถูก ทุกสิ่งทุก
 อย่าง หรือถ้าถูกทุกอย่างทุกประการในสภานี้ สมาชิกทุกคนต้องรับผิดชอบ ในเมื่อสมาชิก
 ไมครบองค์ประชุมแล้วก็ต้อง เป็นไมระ ต้องเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นที่ท่านประธานไมเม
 ว่าจะให้ท่านทนไปจึง เกิดความรำคาญแก่สมาชิกในเมื่อสมาชิกไมครบองค์ประชุมสักครั้งหนึ่ง
 ข้าพเจ้าจึงขอกราบ เรียนด้วยความจริงใจว่า ที่นี้ เพราะความไมเมของท่านประธาน
 นี้แหละ คล้าย ๆ ว่าท่านประธานต้องการให้น่าน ทน ๆ ไป บางอย่างที่ไม่ควรคัดค้านก็ควรคัด
 ถอนบ้าง จึงยุ่งเหยิงอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึง ไม่เห็นด้วยที่ท่านพูดนั้น เพราะเหตุว่าสมาชิกไมครบ
 องค์ประชุม ข้าพเจ้าจึง ไม่ขอรับทราบงานนั้นด้วยคนหนึ่ง แต่คนอื่นจะรับของก็พูดแล้วแต่

นายใหม่ ศรีพชาติ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าคิดว่าคงจะเสียเวลามาก ถ้า
 เป็นการป้องกันการเสียเวลา ผมขอโอกาสพูดว่าในเรื่องที่ข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่ ^{โดยผู้ใด}
 ข้าพเจ้าจะเชื่ออย่างท่านประธาน สมาชิกหลายท่านก็ไม่เห็นด้วย จะเชื่ออย่างท่านสมาชิก
 ท่านประธานก็ว่าได้ทำอย่างดีที่สุดแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าวิธีการทางออกที่ดีที่สุด
 ข้าพเจ้าอยากจะขอยกจากที่ประชุม ก็คือข้าพเจ้าขอเสนอว่าเรื่องที่ว่าไปแล้วขอหรือไม่
 ขอบ เพื่อให้ที่ประชุม วิจัยกัน ถ้าท่านสมาชิกใครเห็นด้วยขอไปปรึกษารอง เพื่อเป็นการ
 ที่ท่านประธานจะชี้ให้รู้ว่าเป็นการขอหรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนออีกแล้วที่ว่าที่นั่นทำไปอย่างนั้น ขอบหรือไม่ขอบ
 โกรเห็นเป็นอย่างนี้

นายสาทร กลิ่นธาดา (พังงา) : ความที่ท่านสมาชิกเสนอนั้น ก้อนที่จะใส่ลง
 มติ ข้าพเจ้าขออภิปรายสักเล็กน้อย คืออยากจะรวบรวมเรียนท่านสมาชิกที่เคารพว่า สมัยที่
 เลือบจะเลือกตั้งแล้ว สมาชิกที่พยายามโจมตีท่านประธานอย่างสนับสนุนนั้นนอก เพื่อที่จะเอา
 คะแนนเสียง เลือกตั้ง โดยการ โจมตีท่านประธาน ผมเห็นว่าท่านประธานอาจจะอ่อนบ้างถึง
 บ้างอย่าง เพื่อเป็นที่ปรึกษาของ ท่านสมาชิกสภาฯ นี้ เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการ หักแล้วผมอยากจะ
 ให้ท่านประธานพิจารณาตัวเองดีกว่า เพื่อให้คนอื่นที่เราที่มีความรู้ความสามารถมีสมรรถภาพ
 มาเป็นประธานดีกว่าผู้ ข้าราชการเก่าๆเลย ไม่มีปากเสียงเสียเวลาของสภาเปล่า ๆ
 ผมอยากจะเสนอเช่นนี้

ประธานสภาผู้แทน : ผมเองก็รับฟังเพื่อเหมือนกันแล้วเรื่องนี้เป็น เรื่องรับรอง ราย-
 การประชุมว่า รายงานการประชุมตรงกับความจริงที่ถูกต้องหรือเปล่าให้ท่านเอง ส่วนที่ว่า
 ใครผิดใครถูกนั้น ก็อีกเรื่องหนึ่ง ไม่เกี่ยวกับรับรองรายงานการประชุม เราว่ากันข้าง
 นอกดีกว่า เวลาที่เรารับรองรายงานการประชุมที่ถูกต้องหรือไม่ ประธาน
 ขอบไปถูกหรือไม่ถูก รอเห็นรับรองให้ท่านเอง

นายชัยวัฒน์ อินทรทิพย์ (กล่าวชม) : มีผู้เสนอข้อเท็จจริงแล้ว คือคุณไพฑูริย์ ำ มีผู้
รับรองถูกต้องแล้ว เพราะฉะนั้นก็ขอเพิ่มพยานนี้คือพิจารณาจากกิจกรรมของคุณไพฑูริย์ ำ ที่ขอไปก็ไม่เห็น
เป็นการเสียเวลาของสภา

ประธานสภาผู้แทน : ผู้คิดไม่ได้เกี่ยวกับวิธีของรายงานการประชุม ใน
ระเบียบวาระที่รับรองรายงานการประชุมว่าจะรับรองหรือไม่รับรองเท่านั้นเอง แล้วว่ากัน
ซ้ำอย่างหนึ่ง ส่วนที่ว่าประธานคิดหรืออย่างไร ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะพิจารณาแล้ว แต่ไม่ใช่
เกี่ยวกับวิธีของรายงานการประชุม เพราะฉะนั้นขอถามที่ประชุมว่า.....

พันโท ประเสริฐ สุขบรรพต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ข้าพเจ้า
กังวลถึงผู้รับทราบหนังสือเกิน คือเรื่องนี้เป็นเรื่องของประธานสภาผู้แทน เมื่อประธานสภา
ลงใจจะเอาอย่างไรก็เอาอย่างนั้น กระทั่งที่ก็ยังไม่ชัดเจน ท่านตกลงใจจะเอาอย่างไร
ก็เอาอย่างนั้น อ้อ! เอาอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอเสนออย่างนี้.

ประธานสภาผู้แทน : ในระเบียบวาระที่รับรองรายงานการประชุม ผู้ใดที่
ส่วนอื่นที่ไม่มีรับรองรายงานการประชุม ขอให้ท่านระเบียบวาระนี้เสียก่อน ท่านผู้ใดไม่มี
อะไรก็ท้วงในรายงานการประชุมให้หรือ

นายทองดี สิวราชวิน (เชียงใหม่) : ผมเป็นทักท้วง ยามีสถิติแล้วแล้ว
ไว้ทุก

ประธานสภาผู้แทน : ไว้-ในที่สุดละ

นายทองดี สิวราชวิน (เชียงใหม่) : ท่านจะไม่ให้ทุกอย่างนี้หรือ ที่ท่านพูด
เมื่อกี้ท่านเปิดช่องให้พวกพวกนี้ เมื่อที่รายงานการประชุมนี้ไม่สมบูรณ์จะรับรองได้อย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เกี่ยวกับรายงานการประชุม

นายทองดี สิวราชวิน (เชียงใหม่) : อย่างนั้นมาประชุมเพียง ๓ คนก็ ประ
ธานคนพี่และรัฐมนตรีเท่านี้ก็พอ ไม่ต้องครบองค์ ๔๐ คน ท่านประธานไม่ปรารถนา
ระเบียบ (๑๗๒๖) ๖๖๓๒๖๖ คนหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทน : นายรักษากระเปียม

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : รักษากระเปียม สมช. / พรรคเพื่อไทย
ผ่านประธานสภาผู้แทน.....

ประธานสภาผู้แทน : สมช. ต้องนั่ง ถ้าหากว่าทุบระดมที่ประชุมต่อไป
ผมจะเชิญคุณสมช. ที่ประชุมเสียวันนี้ ผมจะพูดว่า ผู้ใดเห็นควรรับรองรายงาน
การประชุมนี้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกมือ ๓๐ คน

พรรคพลังประชาชน / ๖

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : สมช. มือ ผ่านมติของสภาผู้แทน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่รับรองรายงานการประชุมนี้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่ารับรองรายงานการประชุมนี้

ประธานสภาผู้แทนฯ เป็นตัวนำรับรอง

ระเบียบวาระต่อไป กระทั่งถามของนายประสิทธิ์ วรรณสาร เรื่องการจัดการ คับเพลิงไหม้สมรรถภาพ : ตามกระทรวงมหาดไทย

นายประสิทธิ์ วรรณสาร (พระนคร) : ข้ากเจ้าขอตั้งกระตุควนถามรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงมหาดไทย ถึงข้อไข่นี้ มีคนจำนวนมากตั้งอันเป็นเหตุที่เกิดเพลิงไหม้ ชุกชุมในจุดตั้งที่แล้ว ๆ มา เพลิงได้หลายหมับติของประชาชนในระยะ ๕ ปีมานี้ไม่ชย กว่า ๑๐๐ ล้านบาท เพื่อห้จะป้องกันมิให้เกิดการเสียหายเช่นนี้ขึ้นอีก จึงขอทราบว่ท่าน มีวิธีจัดการคับเพลิงไหม้สมรรถภาพให้ เป็นที่สนใจแก่ประชาชนอย่างลัร หรือไม่

พล.อ.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง มหาดไทยขอตอบกระตุควนของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งพระนครดังนี้ ทางกรม ได้ทราบ และปฏิบัติคัยอยู่แล้ว จึงได้สั่งการ ไปยังคณะกรรมการ จังหวัดทุกจังหวัดให้วางแผนการป้องกัน อัคคีภัย โดยถือแผนการป้องกันอัคคีภัยของกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๒ เป็นแนวทางปฏิบัติและห้ ได้การคัยเรื่องนี้เป็นพิเศษ ปรากฏว่ทุกจังหวัดได้ดำเนินการ เรื่องนี้คัยอยู่แล้ว นอกจากนั้นยังมี คณะกาศคัย คือนประชาชนให้ช่วยกันระมักรวังป้องกัน อัคคีภัยซึ่ง เป็นการช่วยห้ให้เพลิงเกิด ไค้นอยลงอีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนั้นแล้วทางกรม กระทรวงมหาดไทย ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันอัคคีภัย และได้จัดตั้งคณะกรรมการ ัน คณะหนึ่ง เพื่อดำเนินการ วางระเบียบว่ควบคุมการ คัยอัคคีภัย เพื่อดำเนินการป้องกันรักษาตลอด บริเวณเพลิงไหม้แล้ว

นายประสิทธิ์ วรรณสาร (พระนคร) : คณะที่ห้ท่านรัฐมนตรีได้แจ้งจงว่ได้ ตั้งคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาป้องกันอัคคีภัยคัยอยู่แล้ว ความจริงคณะกรรมการนั้น ได้ทราบ ว่คัยมาหลายปีแล้ว แต่ห้ ๆ มีไค้คัยมาแล้วเพลิงก็ไค้เกิดใหม่ชุกชุมมาก แสดงให้ เห็นว่ การตั้งกรรมการ ป้องกันอัคคีภัยนั้นเพียงแค้ตั้งไว้ ยลยั้งไม่คัยอันอย่างไร ขณะนี้ห้ห้ให้ ประชาชนหวาดเสียวเรื่องเพลิงไหม้ชุกชุมคัยมา และคัยที่ห้ท่านว่ามีแผนการชุกแล้ว

ข้าพเจ้าขอเรียนถามท่านว่ามีแผนการว่าอย่างไร และที่ห้าว่าจะกดดันซึ่งตามธรรมดา
ที่ข้าพเจ้ารู้ภาพชัดใจเดี๋ยวมากก็จะออกประกาศชี้แจงแก่ราษฎร แต่ในส่วนตัวฝ่ายบริหารเอง
มีไม่ได้ทำอะไรนอกจากจะยื่นเราฎุมติ ถ้าเขาไม่ปฏิบัติตามหลังก็โคใหม่ไปแล้วเป็นการ
ไม่สมควรที่ห้าอย่างนั้น ที่ครึ่งทางฝ่ายบริหารจัดการอย่างไร เพื่อให้มีการค้นหลังที่เกิดขึ้น
/จะ

อนึ่งนั้นตัว ประชาชนที่จะต้องนำรศความขึ้นมาศอยู่เรื่อง ๆ ไป

เพราะฉะนั้นการหาเรื่องอื้อฉาวเรื่องหนึ่งเรื่องหนึ่งเหมือนถ้ามองการตรวจราคาโดยที่กลายมาหา
 เรื่องอื้อฉาว เพราะว่าในเรื่องนี้การตรวจราคาโดยหาว่าเรื่องอื้อฉาวเรื่องหนึ่งเรื่องหนึ่ง เพราะว่าฉะนั้น
 การตั้งเรื่องก็ใช้ไม่ได้ เพราะว่าเรื่องนี้การตรวจราคาก็ไม่ทราบว่าแหล่งน้ำอยู่ที่ใดบ้าง เรา
 จะเห็นได้ว่าในคราวไล่ไล่เนี่ยที่สะพานเหล็กของจังหวัดเชียงใหม่ ~~เรื่องอื้อฉาวเรื่องหนึ่ง~~ ของตั้งเรื่องมี
 ของอยู่ใกล้ ๆ ผู้ที่ตั้งเรื่องเข้าไป ~~เรื่องอื้อฉาวเรื่องหนึ่ง~~ เพราะว่าเหตุว่าจัดการไม่เรียบร้อยตามแบบแผน
 ที่ควรจึงทำให้การตั้งเรื่องจากหน่วยงานนั้น แล้วเรื่องรถบรรทุกน้ำทำโดยที่ ~~เรื่องอื้อฉาวเรื่องหนึ่ง~~
 เรื่องทำเรื่องในสวนที่ใกล้ ๆ แล้วในเรื่อง ~~เรื่องอื้อฉาวเรื่องหนึ่ง~~ เรื่องเมื่อมีเหตุแล้วก็วิ่งไปวิ่ง
 ทำความ ๆ สมัยโบราณที่เลี้ยงปลาเลี้ยงน้ำมาตั้งเรื่อง เพราะว่าเรื่องนี้เรื่องรถบรรทุกน้ำมี
 ที่ตั้งไม่ได้เป็นการเลี้ยงปลาแต่ทำให้เป็นการรวมกันมาคิดว่า มีเรื่องทางรัฐบาลที่บอกว่าให้จัด
 การของทางชลประทานไปทำการตั้งเรื่อง เรื่องการวางท่อประปาที่มีประชาชนแล้วเกิดที่ติดยัง
 หลากไม่ เพราะว่าเรื่องนี้ เว้นแต่ถามว่าการวางท่อประปาจะทำในที่ที่วางก็ไม่ได้ในใด
 แล้วเรื่อง เว้นแต่ถามว่าบ้านน้ำนั้นใช้ในมาตรฐานที่จะทำให้เป็นแหล่ง เกิด เรื่องแต่จะก่อให้เกิด
 ความไม่ บ้านน้ำนั้นที่ตั้งอยู่ในระดับนี้เห็นบ้านเห็นเมืองโดยไม่มีการจำกัดอย่างใด ซึ่ง
 เพราะว่าทางชลประทานกำลังยกเอาที่ขอ เว้นแต่ถามว่าการจำกัดน้ำนั้นเป็นการที่เขื่อนหรือ ~~เรื่องอื้อฉาวเรื่องหนึ่ง~~
 หรือจะเอาเงินที่ซื้อที่ดินบ้านน้ำนั้นขึ้นอยู่ภายใต้ของเดิม เพราะว่าเรื่องนี้จะแก้ไขให้บ้านน้ำนั้น
 ขุดลอกถึงกำแพงอะไรก็ไม่ได้ เพราะว่าถ้าไม่ปรากฏว่าบ้านน้ำนั้นแล้วให้ที่น้ำนั้นไม่ได้ เพราะว่า
 จะขึ้นน้ำจะเกิดในของแถวบ้านน้ำนั้นแต่ในที่ดินนั้นที่ขุดลอกที่น้ำนั้นไม่พอหรือไม่ แล้วเวลา
 ที่น้ำจะมา เห็นได้หลายแห่ง อย่างเช่นที่เวียงถึงในสมัยแรกแล้วเวียงนั้นแล้วไม่ให้นั้นแต่ใน
 ฝนแต่มาลงเลย เช่นที่น้ำที่ขุดหรือว่าถ้าเกิดเรื่องใหม่แล้วจะแก้ไขอย่างไร และในสมัยแรก
 ที่มีการทำไม่มีแหล่งน้ำมีก่อนตอนเกิด ๆ อย่างนี้ก็จะแก้ไขอย่างไรที่จะให้ประชาชน
 ความอยู่ แล้วก็มีเรื่องไม้ ตัดลงไม้ ซึ่งไม้มีอยู่หน้าไร่น้ำนั้น

แก้ไขให้สอดคล้องกันอย่างไร แล้วเวลากับเพลงกองทัพบกของเขาวัดกับเพลงนั้น
ก็ไม่มีตรรกะอะไร ส่ายตบเพลงชุดบางสายวิ่งเข้าไปแล้วไปปะทะกำแพงใหญ่

แล้วก็ไม่รู้จะหาอย่างไร สายนี้ก็มีเสียไม่ทั้งสาย นี่แสดงว่าท่านไม่ได้ทำการศึกษานการ
 กับเพลิงให้มีสมรรถภาพ เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนถามว่าท่านมีวิธีการอย่างไรจึงจะให้
 สมรรถภาพดีขึ้นตามสมควร ปีกว่านั้นท่านทราบหรือไม่ว่าคนขับเพลิงนั้นการฝึกฝนก็เสว
 เต็มที่ เงินเดือนก็ค่อนข้างมากแต่ทำไมไม่มีใครอยากจะทำล่ะ คงพิมพ์เพลิงหน่วยหนึ่ง ๆ นั้น
 มีคนไม่ครบ乎 ราคาก็แพงก็หนึ่งมีคนไม่ครบตามตำแหน่งที่ควรจะมีสำหรับทำการขับเพลิง
 มีข้อยกเว้นเพียงสิ่งหนึ่งซึ่งไม่ควรจะเป็นคั้งนั้น นี่เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้การขับเพลิงไม่มี
 สมรรถภาพ ท่านจะแก้ไข/ผู้ใดมีใครรับผิดชอบและให้คนเหล่านี้ได้รับการเลี้ยงดูที่อื่นให้
 เขาตั้งใจที่จะทำการขับเพลิงให้เต็มที่จะได้หรือไม่ แล้วการวางแคคนคนขับเพลิงแล้ว
 แม้เครื่องแกงส่วก็มีไม่ครบ สิ่งเหล่านี้ก็ไม่มากมายอะไรก็ ท่านจะดูแลทำให้เสร็จ
 เวียนรอบจะได้อหรือไม่ แล้วการวางแผนการขับเพลิงนั้นก็ทราบว่าท่านไม่มีแผนการ
 ที่จะแจ้งให้ทราบว่า จะเกิดเพลิงไหม้ความอันตราย ท่านมีแผนการผังหรือเปล่า
 โดยเฉพาะกันนี้ท่านก็ไม่มีที่จะแจ้งให้ทราบว่าเพลิงไหม้ที่ไหนจะเกิดขึ้นอย่างไร ทำ ๆ กัน
 โขงถูกต้อง จึงอยากจะเรียนถามว่าท่านจะควรวีจะตั้งศูนย์งาเพลิงไหม้ขึ้นหรือไม่
 แล้วจะตั้งขึ้นเมื่อไร

ทุก กลเอก มังกร พรหมโชติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ข้าพเจ้า
 ได้ฟังคำบรรยายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถึงวิธีที่จะปลงกันอีกก็คล้าย ๆ นั้น ข้าพเจ้า
 ได้ทราบดีและได้ปฏิบัติทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว แต่ที่นี้เรื่องเงิน ซึ่งเรื่องเงินนี้ถ้าไม่มีเงิน
 ก็ไม่สามารถที่จะทำได้ ยกตัวอย่างเมื่อได้ตั้งงบประมาณเพื่อค่าเงินไปกลางก่อนเสีย
 จะซื้อเครื่องขับเพลิง ซึ่งทางรัฐสภาก็ได้พูดกันมากมายว่ามีวิธีการอย่างไรจึงจะเอา
 เงินเดีวนี้จะมาหันหรือไม่อย่างไร ซึ่งงบประมาณเราก็ได้ตั้งไว้แล้วรอซื้อไปแล้ว รอ
 คับเพลิงก็จะมาในระยะ ๓ - ๔ เดือนนี้ นอกจากนั้นท่านยังได้บรรยายทุกสิ่งทุกอย่าง
 ที่เป็นข้อบกพร่องที่พอจะทำได้ เพราะไม่มีเงินจะทำ

ในกรณีอย่างนี้ท่านจะตกใจได้หรือคับแค้นใจมากในสัปดาห์หนึ่งโดยเร็วได้หรือไม่
ก็จะเป็นได้ไม่เหมือนกำลังเท่าที่ถ่วงกับเสียงจะ ได้ด้วยไฟได้

พลเอกมังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ก็เมื่อที่ปรึกษาเจ้าได้ตอบคำถามของท่านซึ่งท่านบรรยายทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านสนใจว่า
ได้ทำแล้วทั้งสิ้น ที่บ้านที่ถูกถึงบ้านขายน้ำนั้น บ้านขายน้ำนั้นก็จะมีพระราชบัญญัติอยู่แล้ว
เวลานี้ ถ้าไม่มีความจำเป็นแล้วถึงห้าม ถ้าขายน้ำนั้นก็ต้องมีมีใบขึ้นและ ส่วนอื่น ๆ
จะไม่ยอมให้ เว้นแต่ที่ทางจังหวัดบางแห่งซึ่งขายตามหมู่บ้านก็มีใบขึ้นก็เกี่ยวกับการค้าของ
เอกชนซึ่งร้องมา เพราะฉะนั้นจึงทำให้ลำบากแก่เอกชนผู้ทำการค้าเป็นอันมาก จึงพยายาม
ผ่อนผันในเรื่องที่ตีที่สมควรเท่าที่จะทำได้ เพราะฉะนั้น เรื่องนี้จึงพยายามทำให้มีการขาย
น้ำนั้นที่ไม่ต้องมีใบขึ้นแต่ก็จำกัดไว้บ้าง—ตามที่รับในท้องที่พระนครและส่วนท้องถิ่นอื่นๆ เป็น
ต้องผ่อนผันไปบ้าง ส่วนที่ท่านบอกว่าไม่มีน้ำหรืออะไรเหล่านี้ เรื่องประมาจะวางกั้น
ไม่ได้อีกมานาน เพราะการที่จะสั่งของไฟได้โดยวันเดียว ๒ วัน หรือ ๓ เดือน ๓ เดือน
นั้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องบูรณะไป จะให้ทันใจท่านสมาชิกผู้ไม่สบายใจไม่ได้

หญิง เรื่องงบประมาณที่ตั้งขึ้นสำหรับป้องกันอัคคีภัยและการดับเพลิงนี้
ทางกระทรวงมหาดไทยได้ทิ้งไว้ในส่วนภูมิภาค ๒๔ อำเภอไม่ได้เลย ท่านผู้แทนบางแห่ง
ก็ได้วิ่งเต้นหาที่ได้เพียงบางส่วน แต่การป้องกันไฟในท้องถิ่นน่าจะมีเอง ทาง
กระทรวงมหาดไทยก็ได้วางระเบียบไว้แล้ว ส่วนพระนครและธนบุรีมีอำนาจที่จะบูรณะ
ของตนหรือจะวางกิจการอื่นไว้เข้าอันนั้นก็ตั้งงบประมาณไว้ว่าควรจะได้ ๒๐ อำเภอได้
๗๕ ไม่ถึงล้าน เพราะฉะนั้นท่านคิดว่าจะทำอะไรได้ ท่านผู้แทนทราบถึงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น
ในเรื่องนี้ท่านจะบรรยายทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านทำไม่ได้ว่าจะอะไรสิ่งนั้น แต่ขอเรียนว่าทุกสิ่ง
ทุกอย่างเกี่ยวกับเงิน

อุทก ศ.๑๖/๑

ที่เกี่ยวข้อง ในการที่จะป้องกันอีกคือมีเจ้าหน้าที่เหลือในเรื่องนี้ เราได้จัดทำกรงอย่างเต็ม
ความสามารถ ส่วนการวางแนวต่าง ๆ ความที่ห้ามได้บรรยายแล้วก็พยายามทำอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ประชัญช์ไข่ของนายประพันธ์ วรชนะสาร ตามเรื่อง
โรงเรียนชาตกุมภัก ตามกระทรวงมหาดไทย *๑๖๖๖๖๖*

นายประพันธ์ วรชนะสาร (พรชนะ) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ความว่ารัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คงคือไม่มี

ด้วยในขณะนี้ โรงเรียนประชาบาลและรัฐบาลต่าง ๆ กำลังขาดครูอีกเป็นอันมาก
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลายโรงเรียนมีนักเรียนหลายชั้น แต่ผู้ที่มีครูเพียงคนเดียวขณะนี้จำนวนถึง
เวลาสองสัปดาห์ เกือบนักเรียนยังได้รับความรู้ไม่พอจะเข้าสอบไล่เลย ท่านได้ทราบหรือไม่
หากได้ทราบแล้วได้นึกใจอย่างไร และสภาพเช่นนี้จะเป็นไปสักนานเท่าใด ?

คุณองคมนตรีศึกษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวง
ศึกษาธิการขอตอบว่า การขาดคนสอนในโรงเรียนต่าง ๆ นั้นกระทรวงศึกษาธิการได้ทราบ
เป็นอย่างดีและได้แก้ไขอยู่แล้วทุกปีด้วยการ ชดเชยประมาณตั้งตำแหน่งครูเพิ่มขึ้นให้เพียงพอและ
เท่าที่ใคร่หวังมีประมาณตั้งตำแหน่งครูเพิ่มขึ้นใหม่ก็ได้บรรจุกุมภักเพราะความขาดคน
จึงไม่ผู้ใดบ้าง เมื่อกระทรวงศึกษาธิการได้รับงบประมาณในการปีพอเพียงแล้ว การ
ขาดคนนั้นก็คงหมดไป

นายประพันธ์ วรชนะสาร (พรชนะ) : การที่ท่านได้แจ้งในเรื่องนี้เกี่ยวกับ
งบประมาณ แต่หาความจริง ในการที่ขาดคนนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนที่ขึ้นต่อโรงเรียน
อยู่แล้ว มีครูอยู่แล้ว ครูเก่า ๆ ถูกลด เมื่อลาออกไปแล้วหาครูไม่ได้ ทั้งนี้รวมอีกครูไม่พอ
ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้เคยถามกระทรวงศึกษาธิการว่าครูเรายังไม่พอต่อโรงเรียนประเภทหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง คือว่าครูของเราได้รับการทำบุญสูงไม่เพียงพอ โดยเฉพาะ
อย่างนี้ เป็นในทางเรศว่าเกณฑ์ที่ถาวรนั้น ครูเก่า ๆ ออก เช่นนี้ก็เพราะเหตุว่าเนื่องจาก
ครูไปอยู่แล้ว ไม่มีที่อยู่ที่พักจนหมด เพราะฉะนั้นก็ลาออกไป คือว่าขาดแก่เรา เมื่อ

อุดม ค. ๑๒/๒

ลาออกแล้วหาได้ก็เรียนไม่ได้ถ้าเรียน แต่อยากจะถามว่าท่านจะมีวิธีการแก้ไข
อย่างไรในท้องถิ่นที่ถนัดงานนั้นให้มีศักดิ์ศรีกับแก่ครูได้เพียงพอ ไม่ต้องขาดศาลาวัคหรือ
ที่อื่น แล้วอีกประการหนึ่งการผลักดันในสิ่งนี้เราขอมทราบแล้วว่าเราต้องการครูเป็น
อันมาก

แล้วว่านี่ทั้งกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงสาธารณสุข โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับ จึงขอเรียนถามว่าท่านจะมีความวิตกกังวล
อยู่ในระดับที่มากกว่าหรือไม่อยู่ในระดับที่น้อย

คุณองคมนตรีศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ: ตามที่ท่านผู้มีเกียรติ
ได้บรรยายตามภาคด้วยประการต่าง ๆ นั้นสรุปผมเป็น ๒ ประการ ประการที่ ๑ เกี่ยว
กับว่าบุคลากรที่เข้ามาทำงานของรัฐไม่ในหลักการมีระยะเวลาของระยะ ๆ และภาคคุณรัฐมีได้นั้น
ด้วยแล้วจึงไม่เพียงนี้ เมื่อมีตำแหน่งว่าง เราหาคนบรรจุไม่ได้ เพราะค่าของครูและโรงเรียนเด็ก
ศึกษามีต่ำกว่ากันอยู่แล้วเปรียบเทียบกับค่าของบุคลากรของรัฐในโรงเรียน และการแก้ไขเกี่ยว
กันในเรื่องที่กันความรับผิดชอบกระทรวงศึกษาธิการก็เป็นแผนการที่จะดำเนินการตามนั้น

นายประทีป วรรณะสาร (สมบุรี): ตามที่กระทรวงศึกษาธิการปฏิบัติอยู่เวลานี้
อยู่ที่ทำไม่ได้ยากอย่างหนึ่ง คือการสอบคัดเลือกครู ที่ต้องไปบรรจุ จำนวนมาก และบาง
แห่งเวลาศึกษาธิการจังหวัดไม่พอ การสอบก็ต้องล่าช้าไปซึ่งสามสี่เดือนเพราะจะไม่พอเมื่อ
ท่านทราบว่าโรงเรียนใกล้ขาดครูแล้วท่านจะมีวิธีการแก้ไขอย่างไรเช่นนี้ในส่วนตามโรงเรียน
โดยท่านได้หรือไม่เพื่อให้เห็น เวลาแล้ว ก็มารองเด็ก

คุณองคมนตรีศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ: โดยปกติเวลา
ครูขาด ก็มีกำหนดเวลาแล้วว่าต้องสอบภายใน เวลาสามเดือนแล้ว เริ่มสอบศึกษาธิการไปอยู่
แต่ผู้ช่วยที่หาเข้าไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อท่านได้ให้ข้อสังเกตอย่างนี้ กระทรวงศึกษา
ธิการก็จะรีบไปพิจารณาเพื่อดำเนินการแก้ไขให้ดีขึ้นต่อไป

ประธานสภาผู้แทน: กระจุกต่อไปของนายประทีป ซึ่งขอถามเรื่องการศึกษาของ
กระทรวงการอุตสาหกรรม เจ้าของครูได้มอบให้ท่านของดี ใข้ราชวิวัน อานแอน

นายของดี ใข้ราชวิวัน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าผู้ถือเป็นผู้ได้รับมอบหมาย
ให้ถามและนายประทีป ซึ่งขอ เพราะฉะนั้นเราเจ้าขอตั้งกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การอุตสาหกรรมจึงขอไปนี้

เนื่องจากกระทรวงการอุตสาหกรรมต้องการซื้อเหล็กจำนวนมากและกระทรวงการอุตสาหกรรมได้ประมูลกับสิ่งซื้อในกรณีพิเศษนี้ ปรากฏว่าการประมูลที่ดี การสั่งซื้อในกรณีพิเศษก็ดี หากได้เป็นไปตามหลักการไม่ ชาติ เจ้าจึงขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรมว่า

๑. กระทรวงการอุตสาหกรรมได้ เรียกประมูลซื้อเหล็กจำนวน ๕ ล้านชวตริง หรือไม่ ถ้าจริง เหตุใดผู้ประมูลได้จึงส่งเหล็กไม่ได้ตามจำนวน ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุใด

๒. ภายหลังจากการประมูลแล้ว ปรากฏว่ากระทรวงการอุตสาหกรรมได้ซื้ออนุมัติซื้อเหล็กอีกเป็นจำนวนมากในกรณีพิเศษ ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุใด

๓. ในกรณีซื้ออนุมัติซื้อเหล็กในกรณีพิเศษนี้ ทางกระทรวงการอุตสาหกรรมได้ปฏิบัติตามหลักการหรือไม่ เพราะเหตุใด

ชายสุจริต มีมาจนหมื่นทวี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวง
 อุตสาหกรรมบอกต่อกระทรวงสาธารณสุขว่าคนไข้ที่มีอาการดังต่อไปนี้ ข้อ 1. เรื่องการติดเชื้อ
 วัณโรค มีจำนวน 5 ล้านรายต่อปี ข้อ 2. เรื่องการติดเชื้อไวรัส เอชไอวี มีจำนวน 5 ล้าน 5 แสนรายต่อ
 ปี กระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งให้กระทรวงสาธารณสุข

ข้อ 2. ในการดำเนินงานเมื่อประมาณปี 2530 นั้น งบประมาณที่ใช้ในโครงการ
 นี้-เคย มีงบประมาณ 100 ล้านบาท 100 ปี จึงจะถึงเวลาได้ แต่ในเรื่องนี้มีการ
 จำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณ การขาดการสนับสนุนต่าง ๆ ด้านนี้ขอความร่วมมือจาก
 แม่ฮ่องสอน 3 พัน ถึง 4 พัน ล้านบาทต่อปี และได้เริ่มรับเงินจำนวน
 ถึง 2 หมื่น 3 พันบาท เราจะสนับสนุนจึงเป็นการจำเป็นที่จะต้องไปขอจาก ภาครัฐ
 ภาครัฐอาจมองว่าการผลิตได้มากวันกว่าเก่า 100 เปอร์เซ็นต์ เราจะสนับสนุนจึงเป็นการจำเป็น
 นี้จะต้องจัดที่ว่างเพิ่มเติม

ส่วน ข้อที่ 3. ในกรณีนี้ชื่อของวัคซีนนี้ โดยวิธีศึกษาทางคลินิกหรือใน
 วัณโรค เรียกว่าได้วิธีศึกษาทดลองของกระทรวงสาธารณสุขซึ่งว่าด้วยการนี้ และนอกจากนี้
 ได้มีรายงานว่าของกรมการแพทย์ ในการที่จะใช้วัคซีน

นายแพทย์ ศิวรักษ์วิวัฒน์ (เสด็จใหม่) : ท่านที่ทำงานวิจัยเกี่ยวกับวัคซีนนี้
 บังคับใจ จึงขอเรียนถึงว่าการที่กระทรวงสาธารณสุข ท่านได้มีการประชุมจริง เป็นจำนวน
 3 ล้านกว่าราย และอีกว่าขอเรียนต่อท่านว่า ใจ เช่นผู้ที่มีปัญหาในการประชุม เป็นเวลา
 เก้าปี และไม่มีการพิมพ์ มีที่อยู่ที่ว่างถึง จุดใหม่แล้วที่ประชุมแต่ใจเกี่ยวกับวัคซีนตัวใหม่
 ท่านไม่เปิด ประชุม และยังมีอีกหลายอย่างที่คิดว่า ท่านไม่ยอมเอาใจใส่ ข้อ 2. ไปที่คลินิกแล้ว
 แล้วนอกจากนี้ทางคลินิก กระทรวงสาธารณสุขไปแหล่งผลิต ท่านก็จะขอทราบ และเจ้าหน้าที่
 ของท่านก็จะขอทราบด้วย แต่ทั้งนี้เป็นการเหตุใดท่านจึงไม่สนใจที่จะไปขอทราบ
 วิชาการไป เมื่อเจ้าหน้าที่ทราบแล้วเป็นเพราะเหตุใดจึงไม่สนใจที่จะไปขอทราบ

ทั้งนี้พิจารณาหรือไม่ว่าจะเป็นการกีดกันชนชาติที่มีเชื้อสายอะไรไซ้หรือไม่นั้น ข้าพเจ้าขออภัย
ท่านประธาน เป็นครั้งหนึ่ง

ตช. ก.๕/๕๔ ว.

ก. ๕/๐ ต.

นายสุกิจ นิมิตานนท์ (เดิมชื่อนายนิมิตานนท์) ราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี : ขอสงวน
 สิทธิในการขอชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้เสียหายกรณีการฟ้องคดีอาญา
 สำหรับกรณีข้อหาข้อหาอื่น เรื่องเดิมเป็นเหตุฟ้องคดีอาญาแล้ว การฟ้องคดีอาญา
 เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่รับฟ้อง ชำคเจ้าพนักงานถึงกับชดเชยค่าเสียหาย เมื่อคดีฟ้องคดี
 แล้วจึงจำเป็นต้องชดเชย ที่ประชุมเห็นว่า มีหลายบริษัท เป็นจำนวน บริษัทไทยวิวัฒนาการ บริษัท
 ยันตการมวลชน ๒ แสงสว่าง ส่วนที่ว่ามีกรณีฟ้องคดีอาญาหรือไม่ เมื่อเจ้าพนักงานไปแจ้งกระ
 ทรวงและได้พิจารณาฟ้องคดีอาญาแล้วเจ้าพนักงานที่ส่งไปแล้ว.

นายทองดี อิศรางกูร (เขียนใหม่) : พึงทวนรัฐมนตรีก่อนแล้วเจ้าพนักงาน
 เจ้าพนักงานถามว่าใครรับประมุข ๓ ถัดมาว่าชดเชย และเป็นเพราะเหตุใดที่ท่านเปิดการ
 ประมุข ท่านก็ไม่ตอบ ท่านบอกว่ามีบริษัทไทยวิวัฒนาการและบริษัทยันตการ และไทยเค
 เลน ท่านอาศัยอำนาจอะไรที่ไปบริษัทไทยเคเลนแล้วรับไป จริงอยู่ที่เจ้าพนักงานเขียนในเก
 ยของท่านรัฐมนตรีว่า ๓ ว่า เจ้าพนักงานเป็นคนที่ผิดคดีอาญา แต่ในระหว่างนั้นท่านไม่ได้ส่ง
 ไปฟ้องให้ลูกน้องคดีอาญาที่เหมือนกันไปกัน ทั้งนี้ขอเรียนถามว่าท่านรับบริษัทไทยวิ
 วัฒนาการ เจ้าพนักงานฟ้องคดีอาญาเป็นข้อเปิดแต่ในที่นี้ว่า มีผู้กล่าวถึงคดีหนึ่งข้อสม
 หมาย ๓ โดยเฉพาะ เป็นลูกสาวของคดีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรมในข้อข้อ
 ๓ ได้ไปรับตัวแทน

ประธานสภาผู้แทน : ขอขอรบกวนถามนายทองดี ท่านบอกว่ามีผู้กล่าวถึงคดีหนึ่ง
 ก็พอ ระบุได้

นายทองดี อิศรางกูร (เขียนใหม่) : เพื่อประกอบเหตุผล เมื่อท่านประธาน
 ไม่ทักขระปัญหาผมก็ขอสงวน สิทธิขอเรียนถามว่า เพราะเหตุใดจึงได้ตัวแทนไทยวิ
 วัฒนาการ ซึ่งเป็นลูกสาวของคดีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม เพราะเหตุใด
 ที่ท่านผู้เป็นกรณีฟ้องคดีอาญาไม่ กระทั่งในข้อหาอะไร ตามปกติถ้ามีการประมุขแล้ว
 ๓ เห็นว่า ๓ พันบาทต้องเปิดประมุข ไม่ใช่ผู้จับกุมหรือเสียดที่รักษาที่หนึ่ง
 วิธีการของกระ
 ทรวงการอุตสาหกรรมเช่นนี้ เป็นการทำให้ทรัพย์สินของแผ่นดินหรือเสียดที่รักษาที่หนึ่ง
 ๓

รัฐวิเทศ

เมื่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมทราบอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถาม
ว่าท่านจะจัดการ กับบุคคลเหล่านั้นอย่างไรหรือไม่ และท่านจะวิธีพิจารณาสอบสวนสักจะ ไค โนม
เพราะหลักฐานอยู่ในกำมือข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะยื่นต่อท่าน ๆ ที่จะสอบสวน ไค โนม
ขอท่าน ไค โปรคซีแจงคือข้าพเจ้า

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม : สำหรับ
การประมูลซื้อขบวนการรถที่ท่ารถตามนี้บริษัทซึ่งได้ยื่นประมูลใบละ ๑,๕๖ ต่กรมที่มาก
ไคทั้งราคาขาควไว้เป็นราคากลางแล้วประกาศทางวิทยุ ถ้าใครมีขบวนการราคาต่ำกว่า
นั้นชื่อผมค ไม่ว่า ๑๐ ขวค ๒๐ ขวคหรือ ๕๐ ใครนำมาซื้อทั้งนี้ และที่ท่านว่าเรื่อง
ลูกสาวใครนั้นข้าพเจ้าไม่ไคเอาใจใส่ในลูกสาวของคนอื่น ส่วนที่ท่านว่ามีหลักฐานจะยื่นมา
ข้าพเจ้านั้นไคทุกเมื่อ

นายทองศึ อิศราสีวิน (เขียนใหม่) : ที่ท่านบอกว่าบริษัทซึ่งประมูลไคใบละ
๑,๕๖ บาท ข้าพเจ้าทอใจ แต่ไคถ้านกว่าขาคอนั้นท่านให้ใครประมูลไป เพราะเหตุไค
ท่านจะไม่ประมูล เพราะเหตุไคจึงมอบกันเอง ๆ วิธีการที่แน่นอนบ้างนี้เป็นวิธี
การที่จะกินกัน จะแบ่งกันกินไคหรือไม่ เพราะขาคตั้งล้านกว่า ไคไคคงมากใบละ ๑๐
สตางค์ที่นั่นจะไคเงินสักเท่าไร นี่เป็นการทำให้ทรัพย์สินแผ่นดินเสียหายเป็นต้น จึงขอ
ถามว่าใคร เป็นคนล้มไปล้านกว่าไคนี้ มีบริษัทไคบ้างหรือบริษัทนั้นเขามีพิเศษอย่างไค
หรือตู่ยิงใหญ่สิ่งมา ขอไคไคปรคนแดงให้สภานี้ทราบด้วย วิธีการอย่างนี้ที่ที่ท่านไคปฏิบัติไป
โดยไม่เปิดการประมูลท่านจะเลิกไคหรือไม่ ขอบ่าไปเห็นแก่หน้าแก่กายบุคคลบางจำพวก
ที่มาโกงกิน ข้าพเจ้าเชื่อว่าตู่แทตู่มีเกียรตินั่งอยู่ในที่นั่งคงไม่ชอบ ท่านจะเลิกวิธีการ
อย่างนี้ไค โนม และค่อ ไคจะเปิดการประมูลเป็นการใหญ่จะ ไคหรือไม่ นอกจากนั้นเมื่อท่าน
ไคคดีนี้สุราคาบคิดว่าวันหนึ่งฉฉไคก็หมิ่นก่ที่ฉฉกร ท่านก็ยอมจะทราบไคว่าวันหนึ่ง
คองการขาคสักเท่าไร จึงขอถามว่าตั้งแต่มีคดีนี้เป็นต้นไปท่านจะคาคานจะสคคกราคไว้
ไคไคคานายกาคอง ค่อบวร รุณำสุรามาเขาจะ ไคหรือไม่ เพราะเวลาที่ท่านจัดการที่สครีบก

อย่างเต็มที่แล้ว ดัดท่านไม่สทอกเอาไว้เค็บวชวคเกิดชาคจะทำให้เจ้าหน้าที่รองท่าน
เกิดทุงจวิทัศน์ จึงอบากจะรอดตามว่าลัทธิการ อย่างนี้ท่านจะแกไขเส็บใหม่จะโค่นหรือไม่

นายสุกิจ นิมิตาน เหมินทร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม

ข้าพเจ้าได้สอบถามเรียนท่านประธานแล้วว่าสำหรับภาษีซื้อพวกที่จัดคือ เปียสี (เช่นนี้ก็ เหวาะ
เหตุว่า พวกพวกในชั้นต้นการประมาณ 1๕๖ วัน โรงงานจะอยู่แต่ค่า ๆ ที่ไปได้ จะต้อง
ซื้อไปตลอด ชาวเจ้าจึงได้ถามเรียนท่านแล้วว่าเมื่อซื้อพวกไว้ทั้งหมด ๓๐๐,๐๐๐ พวก
ถ้าซื้อออกทั้งหมดก็ราว ๘ เปอร์เซ็นต์ พวกที่มีอยู่ก็พอได้ไปได้ ถ้าหากว่าการผลิตไม่เพิ่มขึ้น
กว่านี้ ประมาณสัก 1 ปี หรือ ๒ ปี แต่ถ้าผลิตเพิ่มก็ต้องซื้อเพิ่ม เติมน้ำแล้วก็จะเข้าไว้กับประ
คังไปอีก การซื้อที่เพิ่มขึ้นขอเรียนว่าเป็นการซื้อที่ถูกต้องตามกฎหมายของกระทรวงการคลัง

ประธานสภาผู้แทน : กระทรวงไปของงานผู้เดียวกัน ก็คนขายของอยู่ที่ ฟังภ
เรื่องการค้าซื้อปุ๋ยฆ่าของโรงงานพดด้วง อานกระทรวงอุตสาหกรรมและในข้างคงเดียวกัน
ก็ไปบอกให้นายทองดี อิศราธิวิน ฉานแทน

นายทองดี อิศราธิวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามฉานรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรมดังนี้คือไปนี้

เนื่องจากปรากฏว่าในการซื้อปุ๋ยฆ่าของโรงงานพดด้วงจำนวนหลายสิบล้าน
ราคาคิดเป็นเงินล้าน ๆ บาท โดยไม่มีการประมูลประกวดราคา ซึ่งเป็นจำนวนแห่งการ
ไม่สุจริตนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า

๑. ทางโรงงานพดด้วงได้ซื้อปุ๋ยฆ่าในกรณีพิเศษโดยมิได้ประกวดประมูล
ราคานั้น เป็นจำนวนหลายสิบล้าน ราคานั้นเป็นจำนวนล้าน ๆ บาทนั้น จริงหรือไม่ เหตุใด
จึงไม่มีการประกวดประมูลราคา
๒. ในการสั่งซื้อในกรณีพิเศษ ใคร เป็นผู้สั่งอนุมัติ และการอนุมัติสั่งซื้อในกรณี
พิเศษเช่นนี้มีกี่ครั้ง แต่ละครั้งมีจำนวนครั้งละเท่าใด สำหรับปี ๒๔๖๘ และปี ๒๔๖๙
๓. ในกรณีสั่งซื้อในกรณีพิเศษเช่นนี้เป็นการขบถด้วยวิธีอื่นหรือไม่

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ข้าพเจ้า
 ขอตอบกระทู้ของท่าน ข้อ ๑. ทางโรงงานทอผ้าฝ้ายจักรทอฝ้ายตั้งวิธีประยุตประเภทราคา
 กึ่งที่ใหม่ประเภทประยุตข้อเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม จำนวน ๑๐๐ ตัน มีผู้เสนอ ๓ รายคือ
 บริษัทกิตติพันธ์ และเชียนเซวกลี จำกัด แต่ก่อนมาวิธีทอฝ้ายแบบเก่าก็ ทอระยับเพราะเนื่อง
 จากรัฐบาลอินเียนห้ามการส่งผ้าออกนอกประเทศไทยโดยวิธีเครื่องจักร เมื่อการประยุต
 ข้อจำนวนมาก ๆ ไม่เป็นผล จึงต้องซื้อโดยวิธีพิเศษแบบคราว ๆ เพราะฝ้ายเป็นพืชที่ปลูก
 สมบูรณ์เฉพาะฤดูผล และเปลี่ยนแปลงราคาซื้อขายอย่างรวดเร็ว ทั้งทางราชการก็มุ่งหวังที่
 จะส่งเสริมการค้าฝ้ายด้วย จึงได้วางระเบียบการซื้อผ้าฝ้ายไว้โดยมีคณะกรรมการซื้อฝ้าย
 โดยทั้งราคาตลาด ๆ ไร่ ไม่ว่าจะเป็นพ่อค้า ประชาชน หรือชาวไร่ นำมาขายในราคาที่
 ไม่สูงกว่าราคาตลาดแล้ว ทางโรงงานเป็นบริษัทตั้งขึ้น จึงได้ซื้อด้วยวิธีพิเศษแบบคราว ๆ คน
 นำมาขายเสนอขาย ทั้งนี้เพื่อมิให้โรงงานต้องขาดมือและต้องหยุดงาน อันเป็นผลทำให้คน
 งานไม่พอถือว่า ๕๐๐ คน ต้องถูกกระทบกระเทือนเพราะขาดรายได้

ข้อ ๒. ในการสั่งซื้อในกรณีพิเศษนี้ ได้จัดทำตามระเบียบว่าด้วยการจัดซื้อฝ้ายและ
 ระเบียบการบัญชีของกระทรวงการคลังเป็นแต่ลักษณะปฏิบัติ กล่าวคือ ฉั้บกำหนดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐
 บาท อธิบดีเป็นผู้ผูกขาด ถ้าเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท รัฐมนตรี ฯ เป็นผู้ผูกขาด

การสั่งซื้อโดยวิธีพิเศษนี้ ในปี ๒๕๖๒ มี ๒๑ ครั้ง รวมทั้งสิ้นจากกรมเกษตรด้วย ๗
 ครั้ง และอีกจำนวนตั้งแต่ ๒๕.๔ ก.ก. ขึ้นไป เป็น ๑ ครั้งบ้าง ๒ ครั้งบ้าง อย่างมากเพียง
 ๑๐ ตันเศษเท่านั้น

ในปี ๒๕๖๓ มี ๒๔ ครั้ง เป็นฝ้ายของกรมเกษตร ๖๐ ตันเศษ นอกนั้นบ้านนาบึงด้วย
 ๓๕.๑ ก.ก. ขึ้นไป อย่างสูงไม่เกิน ๑๐ ตัน นอกจากของกรมเกษตรก็กล่าวแล้ว

ทั้งนี้ในกรณีนี้ใช้วิธีพิเศษนี้เป็นการดำเนินการพิเศษแต่การที่ได้
 ส่วนข้อที่ ๓. ได้ตอบเมื่อต้นแล้วเพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้อง

ท่านใจลอบชวนชวนหรือเปล่าว เพราะเวลากันนี่พวกคุณว่าท่านนี่มันอยู่เพราะจะไปห้องประชุม และท่านกลับมากท่านถามชวนหรือเปล่าวเพราะในเรือไม่มีเครื่องโถงตั้งในหน้าหนึ่งคือมีหรือคุณแล้ว ว่าใช้มีการกินการโถงกันและตัวเลขท่านเอาให้ข้าพเจ้าไม่ให้ข้าพเจ้าก็รู้สึกเสียใจ แต่ ข้าพเจ้าก็เป็นหลักฐานเสนอท่านต่อไปก่อนดีกว่า แล้วนอกจากนี้ขอจะขอเฝ้ามองว่าเงินส่วนนี้ใคร เห็นหรือมีผู้ใดหรือคุณบอกว่าเป็นเงินส่วนนี้ โจรเป็นอะไรเป็นสิ่งที่รู้คุณคือ หรือรัฐมนตรีช่วย ว่าการปลงศพ โจรเป็นคนเขียนประกาศว่านี่คือไปรษณีย์เอง

นายสุกิจ นิมิตานนท์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม : ความจริงท่านกำลังถามว่าเงิน มันเข้าไว้ด้วยแล้วความจริงหรือหรือหรือเกิดไปเพราะที่ของที่ข้าพเจ้ามี เพราะปี ๒๕๖๐ นี้ของนายสงวน สุวรรณนท์ ๒๕๕๖.๗ ก็คือ ที่บริษัทความแห่ง ๒๕๖๐.๕ ก็ไป อยู่ภาคบริษัท ๒๕๖๕.๗ เสียขบวนการ ๒๕๖๕.๗ บริษัทสินไทย จำนวนของหนี้ เงินค่านี้มากมายจึงจะเป็นการเสียเวลามาก

ส่วนปี ๒๕๖๑ ก็มีเงินสินไทย พันเอกสวัสดิ์ บริษัทโทรคมนาคมเหล่านี้ คำตอบโดยเงิน ๑ หมื่นบาทแล้ว ส่วนมากข้าพเจ้าเป็นผู้เป็นผู้เป็นผู้

นายทองดี อิศวรวิจิตร (เสียงใหม่) : เท่าที่ข้าพเจ้าทราบมาเกี่ยวกับการจัดการนี้กับ นายสงวนนี่ ความจริงเป็นนายบริษัทที่มาจาก บริษัทนี้ไปไหน และบริษัทที่ในและบริษัท เชียงของหนี้ ที่พิจารณาว่าในปีที่ผ่านมาบริษัททั้งนี้ถ้าไปจะรวมแล้วหรือ เรียกว่าบริษัทที่ในแบบหรือเชียงของหนี้ อันนี้ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าถึงใจว่าบริษัทอื่น ๆ มีบริษัทอะไรบ้างที่จะเป็นอันคัดค้านบ้างหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ

ท่านจะยืนยันได้หรือไม่ ที่นี้ขอทราบว่ามีหลายบริษัทหรือมีอะไรบ้าง บริษัทไทยวิจิตรนาการ
 บริษัทไทยเคมิลีน บริษัท อ.บ.ค.ภาคอีสาน มีไหม ขอได้โปรดชี้แจงไว้ละ เปรียบเทียบ
 มีอันนี้ข้าพเจ้าก็ยังไม่รู้จะชี้ได้อย่างไร พนักงานข้าพเจ้าที่ทราบมาคือหลายบริษัทอยู่
 นอกจากไม่ปรากฏว่าในการซื้อผ้าฝ้ายที่ร้านนี้ในทางเจ้าหน้าที่กระทรวงของท่านไม่ได้ซื้อ
 โดยมิระ เปรียบแบบแผนและทราบด้วยว่าผู้ซึ่งกรรมการขึ้นคณะนี้ผู้จริง แต่ไม่ยอมด้วย
 เหตุผลที่รับซื้อจากบริษัทเอกชนภาคนี้ละ ไรเหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นขอท่านโปรดชี้แจง
 ด้วยให้ข้าพเจ้าหายข้องใจ

นายสุกิจ นิยมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม :
 ข้าพเจ้าได้เขียนแล้วว่ามิใช่ขึ้นเลข ๒ ราวคือ บริษัทคิงแอนด์ กัมกับบริษัทเอกชนภาคนี้
 คู่เหมือนจะหักพอแล้ว ส่วนการซื้อนั้นท่านบอกว่าไม่ได้ถูกต้อง แต่ข้าพเจ้าว่าถูกต้องตาม
 ระเบียบของกระทรวงการคลังทุกประการ

ประธานสภาผู้แทน : กระฎุกซ์ไปของนายทอง ทองอินทร์ เจ้าของกระฎุกซ์ไม่มา
 และไม่ได้มอบหมาย กระฎุกซ์ไปของนายนารถ เงินทาม เรื่องการขอประธานราษฎร
 ในจังหวัดมหาสารคาม ตามกระทรวงเกษตรธิการ

นายนารถ เงินทาม (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระฎุกซ์วันตาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการดังต่อไปนี้

๑. ในปี ๒๕๒๓ สภาได้อนุมัติเงินสำหรับโครงการประธานราษฎร ๑๖ ล้านบาท
 ขอทราบว่าได้แบ่งไปให้จังหวัดมหาสารคามจำนวนเท่าใดและจัดการสร้างที่ใดบ้าง
๒. ข้าพเจ้าได้ตั้งข้อขอให้กรมชลประทานสร้างฝายที่ร่องห้วย ตำบลหัวขวาง
 อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม และเงินก็มีอยู่แล้ว เวลาว่างเลยมาตามรับ
 เพราะเหตุนี้จึงไม่จัดสร้างขึ้น

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรธิการ :
 กระทรวงเกษตรธิการขอตอบกระฎุกซ์ต่อไปนี้

ก. ๒๑/๒

ส่วนเงินช่วยเหลือการชดเชยของประธานราษฎรในปี ๒๕๖๓ ได้พิจารณา
อนุมัติให้จังหวัดน่านสามารถขอได้ค่าเป็นค่าช่วยเหลือแล้วรวม ๓ รายคือท้องที่อำเภอ
โกนท่งศรีชัย อำเภอโกสัมพีนคร และอำเภอศรีบุญเรือง

ในข้อ ๒ เรื่องให้จัดทำขบวนที่ร้องขอ ค่ารถหัวขบวน อำเภอโกสัมพีนคร
จังหวัดน่านตามในปี ๒๕๖๓ นั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีหนังสือเวียนถึงจังหวัด
ทุกจังหวัดให้เสนอโครงการชดเชยประธานราษฎร ๕ ปีมาบังคับกรมชดเชยประธาน จังหวัดได้
ร้องเรียนมาว่าขบวนที่ร้องขอนั้นควรจะทำในปี ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นปีที่ ๕ ดังนั้นกรมชดเชยประธาน
ก็ถือตามความเห็นของจังหวัดและต่อมาท่านผู้แทนราษฎร ได้ไปคารวะขอให้ท่านและจังหวัด
พิจารณา โดยขออนุมัติเงินหนึ่งบาทโดยหวังว่าจะใช้แรงงานพระราชบัญญัติชดเชยประธานราษฎร ได้
แต่เมื่อที่ปรึกษาคณะรัฐมนตรีอนุมัติจึงขอมาใหม่เป็นเงิน ๓ หมื่นเศษจะก็ได้ไม่ต่อร่างในปี ๒๕๖๓
แต่ว่า เมื่อขอมาใหม่เป็นเงิน ๓ หมื่นนั้นกรมชดเชยประธานก็ไม่มีเงินที่จะจัดมาให้จึงได้ขอ
เรียนกับท่านว่าจะทำไปในปี ๒๕๖๔

นายนาถ เงินทาม (มหาสารคาม) : ความที่ท่านรัฐมนตรีได้ทอบนั้น บอกว่า
 อำเภอ โกลุุมพิสัย กันทรวิชัย พนมพิสัย หรือเรียกตมว่า ๓ อำเภอนี้ไว้เงินเท่าไร
 ข้าพเจ้าไปศึกษาคือเจ้าหน้าที่กรมชลประทานปรากฏว่าในปี ๒๕๕๑ ซึ่งทางสถานีได้อนุมัติเงิน
 ให้ไปก่อนหนึ่ง แต่เมื่อถึงกรมชลประทานปรากฏว่าทงกรมชลประทานนั้นหาได้ส่งเงินจำนวน
 ที่กำหนดไปยังจังหวัดต่าง ๆ ความที่กำหนดไว้ไม่ สมมติว่าทำไมจึงขาดชลประทานมหาสารคาม
 ๕ พันบาท เวลาจัดทำวงเงินโดยขอเงินหาได้เต็มตามจำนวน ๒ พันบาทไม่ กรณีเช่นนี้
 ท่านรัฐมนตรีทราบหรือไม่ ที่โดยเจตนาสำหรับห้ามบที่ของชลประทานได้คือกรมผู้ดาม
 เมื่อก่อนปีจะจัดสร้างปี ๒๕๔๗ในข้าพเจ้าได้ศึกษาคือเจ้าหน้าที่ชลประทานแล้ว เจ้าหน้าที่ไม่ได้
 ยืนยันว่าจะทำได้ เพราะว่าจำนวนเงินที่กำหนดของจังหวัดมหาสารคามเป็นเพียง ๔ พันบาท
 ซึ่งจำเป็นต้องจัดสร้างที่อื่น ๆ ข้าพเจ้าจึงเรียนดีว่าท่านยืนยันแน่ว่าจะจัดทำในปี ๒๕๕๑
 ได้แน่นอนหรือไม่ ถ้าหากไม่ได้ท่านจะรับผิดชอบกับข้าพเจ้าอย่างไร

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ขอตอบ
 คำพิถอีกข้อหนึ่งที่ว่าหา ๓ อำเภอ นั้นขอเรียนขอ ๆ ว่าที่ห้วยดินเคียบโกเป็นเงิน ๘ พันบาท
 บาว ๘๐๐ เมตร หัวพนัง ๓ พันบาท บาว ๒ พันเมตร ที่อำเภอ-โกลุุมพิสัยที่ทุ่งท่าพานัง
 บาว ๔ เมตร เงิน ๒๐๐ บาท พนังปากถวางขอนแก่นเงิน ๒๐๐ บาท ห้ามบอีกเป็นเงิน
 ๕๐๐ บาท ที่พนังพิสัย ทอระบายน้ำ ๔ ท่อเงิน ๔๐๐ บาท ตำบลเมืองเก่าทอระบายน้ำ
 เป็นเงิน ๒,๔๐๐ บาท ที่ได้สร้างตามที่ท่านถาม ส่วนท่านถามข้อ ๒ ว่าเจ้าหน้าที่
 ไม่ได้ยืนยันว่าจะทำห้ามบสองข้อในปี ๒๕๕๔ นั้น ข้าพเจ้าขอตอบว่ารัฐมนตรียืนยัน

นายนาถ เงินทวย (มหาสารคาม) : ข้าพระพุทธเจ้ายังมีความข้องใจอยู่เป็นอันมาก ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ส่งรถประตวนรากรมอเตอร์ โดยจะเกาะอย่างถึง ข้าพระพุทธเจ้าได้ไปติดต่อกับผู้เสนอ ปรากฏว่า ข้าสมมติว่า ทางกรมรถประตวนกำหนดเงินที่จะจ่ายให้จังหวัดต่างๆ เป็นต้นว่า จังหวัดมหาสารคาม ๔ หมื่นบาท จังหวัดร้อยเอ็ด สี่หมื่นบาท แล้วช่วยงานนี้เป็นต้น แต่กรณีเวลาที่กำหนดจะส่งเงินไปจังหวัด หากได้ส่งเงินไปตามจำนวนที่แท้จริงนั้นไม่ เป็นต้นว่ารายละเอียดบางประการมาชี้แจงแก่เจ้าหน้าที่ที่ประมาณเท่ากัน ในปี ๒๕๒๔ นี้ ท่านจะรับรองให้ใหม่ว่า ท่านจะส่งเงินไปตามจำนวนที่ประมาณแต่กัน กำหนดให้ไม่มันทุกสทวงศ์ ขอเรียนถาม

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ข้าพระพุทธเจ้าขอยืนยันว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะคงปฏิบัติตาม โดยชอบทุกประการ ถ้าไม่ปฏิบัติตามนั้น ถือว่าเป็นการไม่ชอบ

ประธานสภาผู้แทน : กระหู่ต่อไปของนายทองดี นิสราชีวินถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เรื่องปลัดอำเภอคอยสะเก็กจังหวัดขอนแก่นที่

นายทองดี นิสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพระพุทธเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ ปลัดอำเภอคอยสะเก็กจังหวัดเชียงใหม่ได้ไปเรียกขังเก็บเงินจากราษฎรในตำบลปานาน และตำบลบ้านด้า ที่อยู่ที่อำเภอคอยสะเก็ก โดยอ้างว่าเป็นเงินค่าทำบัตรวิมลบรรพต โทกระบือถั่วละ ๑.๕๐ บาท (สามบาทห้าสิบสตางค์) นับตั้งแต่ปลัดอำเภอได้รับเงินจากราษฎรทั้งสิ้นส่งกล่าวไปจนถึงวันที่เป็นเวลานาน ๑๐ เดือนแล้วแต่ราษฎรจะขอ ให้ทำบัตรวิมลบรรพต ปลัดอำเภอกล่าวได้ว่า การทำบัตรวิมลบรรพต หรือจ่ายเงินคืนให้แก่ราษฎร เกือบอย่างไร

เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่จะปราบปรามการทุจริตของเจ้าหน้าที่

๒๒๓

พ.ร.บ./ร.

ซึ่งทำให้ความเดือดร้อนให้แก่ราษฎร ทำการระงับเรื่องของส่วน โดยด่วนและจะพิจารณาความ
ผิดของบุคคลที่เกี่ยวข้องสืบต่อไปหรือไม่

พล.ท. นิตยภัต เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 กระทรวงมหาดไทยขอเสนอว่า การดำเนินการราชการของรัฐวิสาหกิจนั้น ทางราชการ
 เห็นสมควรควรถูกโอนไป และให้ดำเนินการตามระเบียบเพื่อให้ได้ข้อสมความมุ่งหมาย
 อยู่เสมอ ตามโครงการเสนอขอโอนโดยหลักฐานว่าโครงการค่าความผิดปกติกิจการทางไทย สามารถ
 ดำเนินการได้ทั้งความผิดปกติ และโดยเจตนาอย่างมีประสิทธิผลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง เสกสรรค์โครงการ
 ความผิดปกติความกระตือรือร้น และทางราชการได้ทั้งสองส่วนหรือเท็จจริงไปแล้ว

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : โศกสังขารรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ยังไม่ค่อยชัด เพราะอ่านทุกฉบับแล้วเกิด มีปัญหาเจ้าขอเรียนถามว่า ที่ท่านได้ดำเนินการ
 สอบสวนไปทำไมหรือเท็จจริงเพียงใดในข้อนี้ว่า ปกติค่าเกษตรยกเสกสรรค์เอาเงินไปจาก
 ราษฎรจริงหรือไม่ ถ้าเป็นความจริงแล้วทำไมจึงไม่ได้จ่ายคืนให้ราษฎรซึ่งเงินเวลา
 เป็นนานมาแล้วนี้ ท่านทราบหรือไม่ ถ้าท่านทราบก็ขอไปรบกวนขอชี้แจงถามจากเจ้า
 ว่าท่านจะจัดการอย่างไร ขอไปรบกวนที่ราชบัณฑิตยสถาน เพราะเจ้าชักจะดึงเสียงแล้ว

พล.ท. นิตยภัต เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 การสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนไปแล้ว แต่ยังไม่ทราบผล แต่ถ้าหากว่าปกติค่าเกษตร
 ยกเสกสรรค์ค่าผิดปกติ ก็จะต้องโทษตามควรแก่กรณี

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : โศกสังขารรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 ราษฎรแล้วมีอีกปัญหา คือท่านบอกว่าสอบสวนค่าผิดปกติ/ สอบสวนอะไรจนปานนี้ กระผม
 โศกสังขารรัฐมนตรีช่วยว่าการนี้ กระทั่งมา 3 เดือนแล้ว ทำในการสอบสวนจึงยัง
 คำเป็นไปยังไม่เสร็จ จากอำเภอถึงสวไปอำเภอคอบเสกสรรค์ ระยะทาง 10 กว่ากิโล
 ไป 10 กว่ากิโลเมตร ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุใด หรือว่าเจ้าหน้าที่สอบสวนทางจังหวัดเชียงใหม่
 ไม่มีวิธีการใดหรือไม่ หรือป้องกันลูกของทุจริต หรืออย่างไรก็ตามเพราะเหตุไร
 อำเภอคอบเสกสรรค์หรือไม่ จึงเป็นการกล่าว วิธีการเช่นนี้เป็นกรณีพิเศษ และขอเสนอให้

พ. ๒๕๖/๒

ผู้กึ่งผู้

ถ้ามีนักศึกษามีใจเรียนว่า ท่านจะจัดการ โทษเรียนก่อนภายในที่วัน ขอให้อุทิศเวลาช่วย
ข้าพเจ้าทราบด้วย

กตกริ มิญจันติ เพรหิณัน น สญฺญมา วิธมทริวว่าถการภระหรงภทไทย.
 การล่าช้าที่ไม่ใช่เงาจะเป็นความหมายของรองของเจ้าหน้าที่ คือบางทีเจ้าหน้าที่ก็มีการขม
 ลวมแล้วบ้างก็ไม่ได้ เพราะว่ามีที่เป็นเจ้าทุกข์ไม่มาให้การตามที่เขาเรียกร้องมาบ้าง
 เพราะฉะนั้นการขอมขอมจะได้รวดเร็วทันใจเป็นรองอย่างมากเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ตาม
 ข้าราชการจะได้เร่งรัดไป.

นายทองดี อิศรางกูร (เสียงใหม่) : ความที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยว่าการผสมผสานเข้าเป็นการส่วนมาก จะล่าช้าอะไรก็ตามและได้เจ้าหน้าที่
 ของท่านมาภาคภูมิใจด้วย สิ่งนี้/นี้/นายอำเภอ.....

ประจวบ อิศรางกูร : อย่างที่ทราบ และขอขอบคุณท่านรัฐมนตรี ถ้าจะพิจารณา
 ก็ทำได้ แต่ขอขอบคุณ

นายทองดี อิศรางกูร (เสียงใหม่) : ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่สับข้างไร
 เพราะท่านรัฐมนตรีมีคุณลักษณะ

ประจวบ อิศรางกูร : ขอบขอบคุณทุก ๆ ขอไว้สักในประเด็น

นายทองดี อิศรางกูร (เสียงใหม่) : ขอฝากว่า วิถีการ/วิถีชีวิต/วิถี
 สดงามแบบวิถีอำเภอหรือวิถีชุมชนที่อื่น ท่านมีวิสัยทัศน์ของหน่วยงานอะไร หรือจะเรียกชุมชน
 หรือสิ่งที่จะสื่อไปแต่ถึงไหน ในชุมชนอำเภอของประจวบ
 ราษฎร ท่านกล้าถามหรือท่านกล้าถาม หวังสองท่านแล้ว หากเรากล้าแล้วท่านแห่งเรา
 เป็นประกัน ท่านกล้าหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านยังมีความสงสัยนั้นแล้ว คงเสียงานแล้ว
 หน้าที่ของคณะกรรมการนี้ แต่ฉันคิดว่าท่านจะไป เจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติความสงสัยของ
 เจ้าหน้าที่ที่ไปขอว่า เกรงว่าหากขงหัวขบวนของวิธ คือเป็นหน่วยงานจะต้องทระใจ
 กันสองไม่ความปกตินี้ ท่านจะหาช่องทางให้ข้าราชการอีกความที่จะได้หรือไม่ คือเรียกชุมชนราษฎร
 หวังสองท่านแล้ว แล้วถามว่าใครบ้างที่เรียกเก็บเงิน ถ้าราษฎรเราแสดงตัวบางส่วนแล้ว ท่าน
 จะเชื่อเราหรือไม่ หรือท่านจะเชื่อถูกนั้นหรือเขียนแต่เพียงนี้ที่รายงานไปทาง หรือท่าน
 จะเชื่อราษฎร ขอให้ท่านโปรดชี้แจง

พล.ท. บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ถ้าหากว่าท่านมีหลักฐาน ท่านจะนำหลักฐานมา ก็จะได้จัดการให้

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียบว่าระคือไป ร่างพระราชบัญญัติขึ้น ศาลจาก
ที่ได้พิจารณา ในคราวก่อน

๑๐.๕๕ น.

นายแพทย์ โชติชูชีพ (สมบุรี) : ในการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ เมื่อวันประชุมที่แล้วมาข้าพเจ้าได้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัตินี้ต่าง
ไว้ เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะให้ข้อความและใจความในการอภิปรายได้เกี่ยวพันเชื่อมโยงกัน
ท่านประธานที่เคารพข้าพเจ้าขอประทานโอกาสที่จะได้อภิปรายทั่วความไปด้วย เพื่อที่จะ
มิให้ข้อความนั้นขาดตอนกัน ความร่างพระราชบัญญัติฉบับของรัฐบาลที่เสนอมาข้าพเจ้าได้เน้น
ความสำคัญไว้ในการอภิปรายคราวที่แล้วว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีได้รับยกย่อง เคารพ
ของรัฐบาลที่จะพึงถือว่า จะเพิ่มโทษคนที่ทำผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีได้รับยกย่อง
สนองตาม เคารพของท่าน เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดโทษเพิ่มเติม
ของผู้ที่ทำผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องคำนึงถึงสมุฐานของการทำผิดตามพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เสียก่อนว่ามีทำอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ การดำเนินเดือนที่ปรากฏอยู่ในประ
เทศไทยซึ่งเป็นนัยของทุกแห่งการผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้าได้ทราบเรียน
ศาลสภาผู้แทน
แล้วว่าสมุฐานของการดำเนิน เดือนซึ่งผิด เป็นผิดตามพระราชบัญญัติและเป็นผลให้
รัฐบาล
ต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้มานั้นก็เนื่องมาจากว่าการดำเนิน เดือนในปัจจุบันได้
เป็นไปอย่าง
ซุกซม และโดย เฉพาะอย่างยิ่งเป็นที่รับทราบทั่วกันว่าผู้ที่ดำเนิน เดือนนั้นได้ปฏิบัติไปโดย
มีอิทธิพลของเจ้าหน้าที่ และโดยเฉพาะมีอิทธิพลของผู้ที่มีอิทธิพลต่าง ๆ ในประเทศไทย
ได้ดำเนิน เดือนซึ่งเป็นการผิดตามพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นควรจะพิจารณาดัง
ในประ
เด็นที่ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งได้กำหนดการเพิ่มโทษของคนที่ทำผิด

ความพระราชบัญญัติอื่นหรือถ้าจะเจาะจงไปก็คิดว่าเพิ่มเติมโทษของบุคคลอื่นแต่คนอื่นจะพึงได้
 ผลเพียงใดหรือไม่ ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ผล ที่ว่าไม่ได้ผล
 ก็เพราะเหตุว่าการค้าขึ้นเดือนซึ่งอาศัยอิทธิพลและโดยผู้มีอิทธิพล และเป็นของผู้มีอิทธิพล
 นั้นกฎหมายฉบับนี้ห้ามอำนาจที่จะไปครอบงำในการค้าขึ้นประเภทนี้ไม่ กฎหมายฉบับนี้จะไป
 ครอบงำคนที่กระทำผิดก็โดยเฉพาะผู้ที่ทำผิดพระราชบัญญัติฉบับนี้เล็กน้อย เล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น
 ซึ่งไม่เป็นผลที่จะให้ได้รับบริบูรณ์เพื่อจะให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีผลอย่างนั้น

ทั้งนี้เพราะเหตุผลที่ข้าพเจ้าจะกราบเรียนต่อไป คือหมายความว่าเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้
ออกไปแล้วก็เท่ากับเป็นการที่ว่ารัฐบาลมีได้ส่ง เสริมบรรดาผู้มีอิทธิพลทั้งหลายนั้นให้ถึง
กระทำคามผิดคามทรราชบัญญัติฉบับใดแล้วเกิดว เป็นการถูกชก ส่วนคนอื่นที่จะทำคาม
ผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็จะต้องถูกลงโทษอย่างแรง หมายความว่าไม่มี มีคนผู้ที่มีอิทธิพลเท่านั้น
ที่จะทำคามผิดได้ เพราะว่าการกฎหมายนั้น เป็นเศษกระดาษ ข้าพเจ้าจึงคิดว่าทุกคนมันไม่ได้ผล
เพราะพฤติการณ์ที่เป็นอยู่อย่างนี้

อีกประการหนึ่งความความเข้าใจของข้าพเจ้านั้น ตามที่รัฐบาลได้ เสนอพระราชบัญญัติ/
บัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาโดยที่เป็นการกำหนดให้บุคคลที่กระทำคามผิดคามทรราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ เนื่องจาก
ว่าก็มีปรากฏโดยทั่วไปและโดยชัดเจนแล้วว่าคนละโดย เฉพาะอย่างยิ่ง เป็นจิตใจของสพ-
ประชาชาติซึ่งมีกษัตริย์วิจิตรควบคุมการดำเนินงานนี้อยู่คือว่าสหประชาชาติได้สนใจอยู่ใน
เรื่องนี้และไม่ต้องการที่จะให้การค้าขึ้นเดือนขึ้น ความประสงค์อันแท้จริงของสหประชาชาติ
นั้นก็หมายถึงความประสงค์ที่จะให้รัฐบาลได้มีการส่ง เสริมผู้ที่มีการการค้าขึ้นเดือนขึ้นใน
ประเทศของตนตาม เขา ที่ข้าพเจ้าได้มีความเข้าใจเช่นนี้จะ เป็นความจริง เสียงโศกหรือไม่
ซึ่งอยากจะทำกราบเรียนถามรัฐบาลนี้ คือว่ามีกระแสข่าวปรากฏว่าทางสหประชาชาติซึ่งมี
หน้าที่โดยตรงในการกำจัดบุคคล เหตุเรื่องขึ้นนี้ก็ได้ยื่นข้อประท้วงมาทั้งรัฐบาลไทยและรัฐบาล
ทะมาถึงกรณีที่มีการค้าขึ้น เดือนนั้น ทั้งสองประเทศนี้จะ เป็นการสมคบกันหรือรัฐบาลสอง
ประเทศทำคามส่งเสริม ความความเข้าใจนั้น เป็นความจริงหรือไม่ข้าพเจ้าอยากจะทำ
ถามต่อรัฐบาล เพราะถ้าสหประชาชาติเขาขึ้นประท้วงนั้นจริงหรือไม่เพื่อประกอบการพิจารณา
พระราชบัญญัติซึ่งรัฐบาลได้ เสนอมา คือข้าพเจ้าเข้าใจเจตนารมณ์ของรัฐบาลว่าอย่างนี้คือ
การที่เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาโดย เขาจะอย่างปึงมีประ เด็นสำคัญอันหนึ่งซึ่งจะทำให้เพิ่ม
กำหนดโทษของบุคคลที่กระทำคามผิดในการกระทำการค้าขึ้นเดือนขึ้นเท่านั้น คือ เขาเห็นว่าคนนี้ได้
ปฏิบัติในการควบคุมป้องกันมิให้การค้าขึ้น/เดือน/ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของฉฉฉฉ ฉฉฉฉ
ลงไปโดยสะดวกตาม แต่ว่าจะพิจารณาให้ซึ่งแล้วมันคนสหประชาชาติหรือคนไทยก็ตาม

หรือแม้กระทั่ง (เพราะคนไทยมีความเชื่อที่มองว่าเป็นวิถีการดำรงชีพเป็นวิถีการธรรมดา
 หมายความว่าทางรัฐภาคโดยมีทั้งการเลี้ยงดูและทางวิถีให้ของเลี้ยงชีพ เช่น ว่าทำไม
 ความเห็นที่ในสิ่งที่ความดูแลจัดการที่มันเป็นเรื่องที่... เพราะว่าของสิ่งของของกฎหมายนี้
 แล้วมันมองไม่เห็นของสิ่งที่มีอยู่ แต่ว่าการเขียนเท่านั้นเพราะมันแล้ว (คำว่าไม่ถูกต้อง เพราะการที่
 เห็นเรื่องของนิติวิธี ถ้าออกกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว เห็นการร่าง เสร็จให้ดูมีนิติวิธีที่มันถูก
 คำว่าไม่แล้วแต่ดูแล้วของฉบับนี้ก็ไม่... เพราะว่าจึงว่าไม่ชัดเจน เมื่อเห็นนี้แล้วเรื่องไทยโดย
 ประมวลแล้วไปเอาวิธีการที่มันเกิดคิดอย่างนี้ แล้วโดยเฉพาะอย่างนี้ทางสหประชาชาติ
 ต่างชาติแล้วมีความรู้ที่มันเกิดคิดอย่างนี้แล้วรัฐภาคมีได้ของ... เสนอเห็นในกฎหมายฉบับนี้
 เขียนบังคับของแบบนี้แล้วมันร่างเข้าไม่เห็นด้วย... ถ้าในรัฐภาคจึงไปเอาเป็นการในสิ่งที่จะมี
 วิธีการควบคุมหรือวิธีการที่จัดการที่มันเกิดสิ่ง เป็นแผนภูมิที่มันมีแผนการที่มันได้
 แล้วมันคิดว่ามันยิ่ง... โดยที่ทางอย่างนี้เราก็รู้ที่มันอยู่แล้วว่าที่มันของกันเห็นมัน
 ความจริงประเทศไทยเองมีได้เป็นผู้ที่จะกำหนดอย่างใด การที่มันมีอยู่ในขอบเขตของ
 ๒๐๐
 ซึ่งรัฐบาลนี้ก็คือรัฐบาลที่... ด้วยเหตุนี้แล้วถ้าหากว่าประเทศไทยหรือรัฐบาลไทยมุ่งไปที่
 กำจัดหรือควบคุมการผูกขาดมันแล้วมันให้ชัดเจน เป็นที่สมเหตุสมผลของสหประชาชาติแล้วทำไม
 รัฐบาลนี้ถึงไม่พยายามที่จะยกเลิกกับรัฐบาลของประเทศนั้น... ซึ่งถึงของรัฐบาลที่มีพรรค
 การร่วมกัน มีความวิเศษชาติวิเศษกัน ไทยเราอย่างนี้ถ้าจะตั้งกรรมการปราบปราม
 ๒๐๐
 ๒๐๐
 ของสหประชาชาติ ด้วยเหตุผลที่มันแล้วการเขียนเท่านั้นเพราะมันแล้ว (คำว่าไม่
 เห็นว่าพรรคการเมืองที่มีจะมีความรู้ที่มันเห็นที่... กำจัดการต่าง ๆ ที่มันแล้วหรือการที่มัน
 พรรคการเมืองที่มันได้ข้อไป

เพื่อประเทศไทยที่มันได้ข้อไป... เกี่ยวกับการจัดการที่มันเห็นที่มัน

ซึ่งท่านอาจจะไปตรวจหรือท่านทราบท่านก็ไม่รู้ว่าจะติดที่ไหนอย่างไร ว่าใบเรื่องการค้า
 ยื่นเดือนหนึ่ง เมื่อสิ้นสัปดาห์ในระยะเวลาโดยผู้ยื่นเรื่องก็มาได้ว่ามันเป็นไปอย่างไรเรียกว่า
 วิธีการอันอย่างนี้ ถ้าเราสั่งให้มีความจริงตามที่ฝ่ายค้านว่าเราผู้สภาก็กับข้าทาง
 เวียดนาม มีเวียดนามประเทศไปทางประเทศ ซึ่งเรื่องจริงเป็นอย่างไรว่าเราเองก็ไม่
 เคยเห็นกับเขาและไม่ได้ไปร่วมกับเขา

สภาผู้แทนฯ ครั้งที่ ๒/๕๕

ไทยเลขที่ ก. ๒๕/๖

เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ ทางรัฐบาลจะหาวิธีการต่างอื่นนอกเหนือ
 กว่าที่จะเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นประเด็นข้อข้องใจและไม่ขัดในการกำทำห
 ้ผู้ทำการค้าขึ้นเดือนแล้ว ก็อยากจะให้ข้อสังเกตไว้ตามนี้ซึ่งข้าพเจ้าขออภิปรายมานี้
 ๑๑.๑๕ น.

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : แต่
 ความจริงร่างพระราชบัญญัติซึ่งเสนอสมานานี้ก็เป็นหลักการเดียวที่ว่าการปรมาณปรมาณ
 การค้าขึ้นเดือนซึ่งได้แพร่หลาย ดังท่านสมาชิกก็อภิปรายมาแล้ว รัฐบาลก็ได้ตระหนัก
 อยู่ดีว่าการค้าขึ้นเดือนในสมัยหลังนี้ได้ทำกันแพร่หลาย และมีการควบคุมเป็นสำคัญ
 แต่การค้าขึ้นเดือนที่ไม่ได้ซึ่งถึงขนาดขายหนี เพราะฉะนั้นจึงเสนอกฎหมายฉบับนี้มา
 เพื่อหวังเป็นเครื่องมือในการปราบปรามผู้ค้าขึ้นเดือนให้เบรจลง เมื่อโทษของการ
 ละเมิดกฎหมายนี้หนัก ผู้ค้าขึ้นเดือนก็จะระมัดระวังมากขึ้นเรื่องมิชอบของกฎหมาย ทำให้
 การค้าซึ่งถึง ที่เห็นอ้างว่าการค้าขึ้นเดือนได้เป็นไปโดยผู้มีคหกรรมในวิธีซึ่งมีหลัก
 ทางรัฐบาลก็อยากทราบว่าผู้มีสิทธิพลันท่านหมายถึงบุคคลใดที่ไหน แล้วการค้าขึ้นเดือน
 ฆ่าอะไร ความจริงเราได้เคยจับทหารก็เคยจับที่ค้าขึ้นเดือน จับได้ตัวแล้วต้องให้ศาล
 ลงโทษ ที่จับไม่ได้ก็มีมาก แต่ว่าขึ้นที่จับได้เป็นจำนวนนับเป็นพัน ๆ ด้วยความ
 สามารถของเจ้าหน้าที่ทั้งฝ่ายตำรวจและฝ่ายสรรพสามิต ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ละ
 เลวหรือจับไม่ได้ในการปราบขึ้นเดือน การที่จะขึ้นเดือนได้ก็จะมีน้อย แต่ความผิด
 ที่ปรากฏในระยะหลังได้จับได้มากเป็นลำดับ เพราะด้วยความสามารถของเจ้าหน้าที่
 เพราะฉะนั้นผมขอว่ากฎหมายฉบับนี้อาจออกไปแล้วจะ ^{สงวน}ผู้ค้าขึ้นเดือนซึ่งมีสิทธิพลัน
 ก็เป็นไปไม่ได้ แล้วท่านอ้างว่าสหประชาชาติได้เห็นว่าทางประเทศไทยไม่ได้มีการ
 ขึ้นเดือนมากจึงได้สกัดกั้นหรืออะไรท่านเองนี้ กระผมอยากจะเรียนว่าเรื่องของขึ้น
 ้เดือนได้เข้าเป็นสมาชิกมนตรีประชาของสภาเศรษฐกิจ สังคมจริง ^{ความ}เป็นเรื่องซึ่งเกิดขึ้น
 เมื่อ ๑ - ๕ ปีมาแล้ว ไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นในสมัยหลัง

เป็นเรื่องซึ่งเราได้ทำการหักล้างในการที่มีการจำขึ้นเดือนจตุลาคมจนไปอยู่ประเทศจีน และเป็นการเข้าใจผิดที่ได้มีผู้แทนฝ่ายหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอข้อเรียกร้อง ผู้ที่รัฐบาลไทยก็ได้ออกไปแล้ว

ที่นี้ท่านบอกว่าทำไมไม่ไปติดต่อกับรัฐบาลพม่าเพื่อหาทางปรานปรามในการ จำขึ้นเดือน ท่านคงทราบว่าประเทศพม่าเวลานี้กำลังต้องปรานปรามจลาจลในประเทศ แล้วการจำขึ้นเดือนเวลานี้ไม่ใช่เวลาที่ไกลถึงประเทศพม่า ผู้แถวชายแดนซึ่งเป็นแหล่ง ปลูกฝิ่นแล้วมีทางชายแดนพม่าเป็นมา เวลาการที่จะปรานปรามก็ยากเราจะได้เห็นทราบว่า ทำไมมันเดือนจึงระลอกมาทางประเทศไทย ก็มีเหตุผลว่าในสมัยหลังที่จำขึ้นไม่สามารถ จะให้ประชาชนหนีออกทางประเทศจีนหรืออินโดจีน เนื่องจากเกิดสงครามภายใน เพราะฉะนั้น จึงให้หลายมาทางประเทศไทยเพื่อผ่านไปอยู่ประเทศอื่น แต่ว่ารัฐบาลก็ได้ออกยามปราน ปรามเป็นลำดับมาจนถึงกับได้ตั้งกรมการปรามฝิ่นขึ้นและก็มีพวกเจ้าหน้าที่ได้ไปตั้งด่าน ตรวจทางชายแดนกันได้เป็นลำดับ ทำไมมันถึงมีมากก็จึงได้เวียนแล้ว ก็ว่าทางออกไม่ มีแต่ผู้ที่มีทางเดียวซึ่งสะดวกกว่าทางอื่นก็คือทางมาทางประเทศไทย

กระผมขออาจจะให้พิจารณาถกเถียงกันที่จะเป็นรายละเอียดกว่าการที่รัฐบาลเสนอ กฎหมายขึ้นฉบับนี้มานั้นจุดประสงค์ก็เพียงแต่กว้าง โอบโอบหนักขึ้น แล้วการวาง โอบโอบหนัก ขึ้นสำหรับอาชญากรรมก็เป็นทางหนึ่งซึ่งเป็นการปรานปรามการกระทำผิดให้แก่คนของสังคม ที่เห็นได้ว่าเป็นเรา เคยเสนอกฎหมาย รัฐบาลก่อนโน้นเคย เสนอกฎหมายของ โอบโอบทุกคนออก ชีวิตและประหารชีวิตแก่ผู้ที่ลอบวางเพลิงซึ่งในสมัยหนึ่งการวางเพลิง ได้เป็นไปอย่าง กว้างขวาง และเมื่อมีกฎหมายฉบับนี้ออกมาการวางเพลิงก็สงบลง เพราะจำผู้วางเพลิง ต้องเสี่ยงภัยต่อการจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต

เมื่อออกไม่ว่าก็คงจะมีผลเช่นเดียวกันกับกฎหมายวางเพลิง ก็ว่าผู้ที่จะดำเนิน เดือนหรือห้า
 ติงกฎหมายนี้จะได้มีซึ่งซึ่งใจว่าจะเหมาะจะควรที่จะเสี่ยงภัยต่อการที่จะถูกจับกุมซึ่ง
 เป็นภาระต้องถูกลงโทษหนักหรือไม่ กระนั้นคิดว่าเจตนารมณ์ของรัฐบาลนั้นไม่ใช่จะไปจับกุม
 คนที่หาผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ๑ - ๒ - ๔ ทำถึงเช่นนั้น คือเราจะจับคนคนไม่ว่าจะเป็นผิดเล็ก
 ข้อใดจับใจใดละ แต่ที่จับได้ก็ไม่ได้ซึ่งเป็นการช่วยไม่ได้ แต่ควรมีตัวที่ไปจับได้มาและให้
 ตามลงโทษและผลเมื่อออกกฎหมายนี้ไม่ว่าก็คงไม่มีปัญหา กระนั้นคิดว่าผู้ที่จะดำเนิน เดือน
 จะต้องซึ่งใจและทำให้การลักลอบดำเนินเดือนน้อยลง จริงอยู่ กฎหมายบ้านคนหาผิดไม่ได้
 แต่อย่างนั้นก็ทำให้คนใคร่ตรวจก่อนที่หาผิดลงจึงไปและที่จะบอกว่าการกฎหมายสิ้นหรือ
 รัยเปอร เช่นคดีว่าจะ ไม่มีการดำเนิน เดือน เป็นไปไม่ได้ แม้แต่กฎหมายอาญาที่เขียนมา
 หลายสิบปีก็ยังมีคนหาผิดอยู่ตลอดมา นี้เป็นเรื่องของคนกับสิ่งแวดล้อม

๑๑๑๒ ๒.

นายใหญ่ สวัสดิวัตน์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าได้ตั้งรัฐบาลและลงแล้วจึงเห็นว่า
 กฎหมายฉบับนี้จะไม่ได้อรรถความมุ่งหมายตามหลักการที่ผ่านชั้นสภาฯ ก่อนที่ข้าพเจ้าจะ
 สึกตำแหน่งเห็นว่ากฎหมายนี้เป็นผลร้ายและไม่ลบลความมุ่งหมายนั้น ข้าพเจ้าอยากจะแก้
 ด้อยกว่าที่รัฐสภามนตรีกำหนดไว้บ้าง ไม่ไล่สนิทนัก ปีพลาชาติที่สุดคือท่านบอกว่าการ
 ปรามการดำเนิน เดือนและยกกฎหมายลักษณะอาญาว่าด้วยมทวางเพลิงมาว่า ถ้าหากว่าจะ
 เสริมโทษให้สูงขึ้นกว่าควรวางเพลิงจะน้อยลงนั้น ข้าพเจ้าก็คิดว่าจะเปรียบเทียบกับกฎหมาย
 ดินไม้ได้ ข้าพเจ้าเชื่ออย่างท่านสมาชิกวุฒิสภาอเมริกันกล่าวว่าเหตุที่การดำเนิน เดือน
 ในยุคนี้เป็นการค้าขายพวกที่มีอิทธิพล ข้าพเจ้าเข้าใจว่าผู้ที่มีอิทธิพลที่ท่านวุฒิสภาว่านั้น
 คงเหมือนอย่างที่ข้าพเจ้าคิดคือบุคคลคนหนึ่งซึ่งอาจจะมีอำนาจเหนือรัฐบาลนี้ ด้อยกว่าที่
 ข้าพเจ้ากล่าวว่ามีพระราชที่ไล่ให้ เหตุการณ์ในการดำเนิน เดือนนั้นสมบูรณ์ ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้อง
 ตี A ต้องระบอบอย่างที่ท่านรัฐมนตรีถามและที่ถูกต้องนั้น องครวจะยอมต่อสภาว่าท่านวุฒิสภา
 นั้นคือใคร และถ้าท่านไม่ตามอาจจะยอมได้ก็ จะขอให้สมาชิกในสภาอื่นก่อนแล้ว สมาชิก

พ. ๓๙/๖๕

สภาผู้แทนราษฎรจะไม่ตั้งในรัฐบาล ไม่ใช่ในฐานะสมาชิก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่า

ตอบคำถามที่พูดกันนับแต่ครั้งรัฐมนตรีถึงปฏิเสขไม่ใคร่ว่าความจริงว่าผู้ที่มีอิทธิพลคือใคร มีผู้นำ
จึงเกิดขึ้นว่าการเทียบเคียง เรื่องวางเพลิง กับคดีนั้นนั้นเทียบเคียง ใกล้เคียง ไรในเรื่องการ
คดีนั้น คือชนของรัฐบาลซึ่งดำเนินคดีว่าบุคคล สมัยนี้หรือสมัยที่แล้ว ๆ มาคั้งแต่ออกกฎ-กฎหมาย
เพิ่มโทษวางเพลิง การวางเพลิงซึ่งคนของคณะรัฐบาลหรืออยู่เหนือของรัฐบาลได้ทำอยู่
ข้าพเจ้าก็ว่าด้วยสของการวางเพลิงนั้นไม่ลคนอยลงอย่างที่ท่านว่า ถ้าหากว่ามาวางเพลิง
ด้วยการรับจ้าง หรือ โกรธกันซึ่งกรณีต่างกับแล้ว การวางเพลิงก็จะไม่เกิดขึ้นและการวางเพลิง
นั้น ไม่ได้เกิดความระหวัชระโรยเหมือนคดีนั้น เพราะฉะนั้นการปฏิบัติของกฎหมายด้วยกัน
กฎหมายวางเพลิงอย่างเดียวกันนั้นเราก็ทำไม่ได้ นี่เป็นคำพูดกล่าวของท่านรัฐมนตรีด้วยกัน
มากแล้ว

อีกประการหนึ่งท่านอ้าง เสมอว่าการปราบปรามผิดของท่านปัจจุบันก็ให้มัน ใกล้เคียง
ความจริงที่เดียวถ้าท่านหาไม่รู้จัก คือเป็นคนไม่รู้จักในสิ่งที่ควร จะรู้มัน ข้าพเจ้าได้ทราบว่า
การดำเนินจำนวนคดีนั้น ๆ ไม่ใช่เรื่องที่ว่าความสามารถของเจ้าหน้าที่จับ ไปถามคนทาง
ภาคเหนือ เขาบอกว่าเขาค้องการจับเพื่อแบ่งสินบนกัน ไปซื้อผิดสิ่งข้าง โบนค่าสิ่งละ ๒ สิ่ง
จ่ายให้สินบลค่าสิ่งละ ๑ บาทแล้วเดินจำนวนเท่าไร และก็ได้อีกค่าสินบลกันเป็นจำนวนคั้ง
หลายล้านบาท นี่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นแล้ว ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีไม่รู้จักข้อเท็จจริงใน
เรื่องการจับผิดรายใหญ่ ๆ อย่างที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้ว ก็เสียใจที่ท่านได้ตั้งบริหาร
ราชการมา เคยความไม่รู้เท่าถึงการผิดหรือท่านผู้แถลงกล่าวไม่รู้ หรือท่านดวงสภานี้ให้เห็นว่า
ที่ท่านกล่าวแล้ว เป็นความสามารถ ข้าพเจ้ามองเห็นเป็นการ ไร ความสามารถที่มีการ
ดำเนินกันมาก ๆ เช่นนี้ คือคั้งแค่สร้าง ทุ่งเมือง โทษมาไม่เคยมีมาก เป็นประวัติการอัน เหมือน
รัฐบาลคณะที่บริหารอยู่เดียวกันซึ่งมีการดำเนินอย่าง ใจกว้างและไม่อาบ จึงได้เกิดความ
วิเสียมโทษและความเหลื่อมล้ำค่าสูง ถึง ได้เกิดมีการบั้งกันทุกเมื่อ เชื้อวันจนกระทั่ง
เป็นการ เคียดครั่น รัฐมนตรีมหาดไทยก็ยืนยันกับข้าพเจ้าว่า เห็นว่า เกิดขึ้นกันขึ้นที่ต่าง

เหตุที่มันอย่างนั้นเพราะอะไร ก็เนื่องจากการค้าขึ้น พักหลังกันบ้าง ใหญ่ยิ่งใหญ่มากขึ้นบ้าง
 ใหญ่ยิ่งใหญ่มิเป็นไปมีขึ้นจนจบแล้ว ไม่จ่ายสินบนก็มันง่ายอะไรอย่างนี้เป็นต้น ซึ่งเท็จจริงในการ
 การค้าขึ้น ไม่ใช่ว่าแต่การค้าไทยของกรม แล้วทำมันมีความสามารถไปส่งจับได้ หากเป็นเช่นนั้นไม่
 ความจริงข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรที่ข้าพเจ้าว่า เมืองเอกใหญ่ ๆ สามเมืองคือจังหวัด เชียง
 ใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำปาง สามเมืองนี้ ข้าพเจ้าขอเท็จจริงคือและเราย่อม
 เป็นด้วยกับข้าพเจ้าในวิธีนี้ ถ้าท่านว่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างที่ข้าพเจ้ากล่าวแล้ว ชาวเมืองนั้น
 เขาจะหัวเราะเขา เพราะความจริงเป็นอย่างที่ข้าพเจ้ากล่าว คือ เขาไปซื้อปืน อาวุธ
 ทดต่างเป็นก่อน ๆ แล้วรวมกันไว้ แต่เขาไปไม่ได้ก็ไปรับสินบนจากเจ้าพนักงานขอให้ไป
 จับเพื่อเอาค่าสินบน แล้วเขาไปแบ่งกัน บางทีก็แบ่งให้พวกมั่วเสียบ้าง บุคต ๑๖๖๖
 หัวบ้านทั่วเมืองเขาถูกกันก็ แต่ท่านรัฐมนตรีกลับว่าไม่รู้อีก ข้าพเจ้าว่าเราจะหัวเราะเขอะ
 เขาถ้าท่านว่าท่านไม่รู้อีก เหตุผลที่ข้าพเจ้าเรียกมานี้ก็เพื่อว่า ถ้ากฎหมายนั้นออกไปแล้วจะ
 กลายเป็นการที่จะสนับสนุนการค้าขึ้นมีขึ้น แทนที่จะเป็นการปราบปรามการค้าขึ้นขึ้น เหตุผล
 ก็คือว่า คนที่มีอิทธิพลเท่านั้นที่จะทำได้ คือสนับสนุนคนที่มิใช่คิด แต่ปราบปรามคนที่ค้าเล็ก
 เล็กน้อย ๆ ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าพวกเหล่านี้มีอำนาจอิทธิพลเหนือรัฐบาล เหนือรัฐมนตรี
 รัฐบาลคณะนี้จึงไม่สามารถปราบปรามได้ เพราะมันจะกลายเป็นการกีดกันการค้าแก่พวก
 ค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ คนที่ไม่มีอิทธิพลไม่ใหญ่โตจริง ๆ ค้าไม่ได้ เงินเฟ้อขึ้น ๆ ก็กวาด
 เอาเงินรวมกองไว้ แล้วก็หาพวกที่มีอิทธิพลเขาไป สอนมันให้ละจึงเป็นการส่งเสริมการค้า
 ขึ้นรายใหญ่ ๆ แต่ปราบปรามพวกที่ค้าเล็ก ๆ เป็นการรวมทุนให้เป็นกลุ่มกันเพื่อประโยชน์
 ของบุคคลที่มีอิทธิพลกลุ่มหนึ่ง ถ้ารัฐบาลเสนอกฎหมายมาในรูปแบบนี้แล้ว ก็จะกลายเป็นว่าคน
 ที่ไม่มีอิทธิพลแล้วไม่กล้าค้า แต่พวกที่ค้าใหญ่ ๆ นั้นเป็นที่เชื่อถือได้ว่าจะไม่คิดขวาง เพราะ
 หนึ่ง มีอำนาจเหนือรัฐบาลแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าไม่มีอำนาจเหนือรัฐบาลได้ ออก
 โตราจะกล้าไปจับเขา เมื่อไม่กล้าจับแล้ว เขาจะฉีกกฎหมายไปอย่างไร ข้าพเจ้าขอพูดจะ
 เว้นตัวอย่างไรก็อีกอย่างหนึ่ง ในการร่างกฎหมายนั้นท่านจะเห็นแก่...

เป็นการดูถูกกับเหตุผลและจะไปได้จริง แล้ว ข้าพเจ้าว่าไม่มีหลักการหมายที่โหดในโลกลี
ที่จะทำเช่นนั้น ก็คงมุ่งถึงอำนาจของผู้กระทำผิดด้วย

โคเรื่องข่างนี้ ถ้าวรัฐบาลไม่เกี่ยวจริงจริง ๆ ก็ให้คนที่จะออกกฎหมายฉบับนี้ไปประธาน
 สนิทก็ไม่สำเร็จ ถึงสำเร็จใครก็ประหารชีวิตคนที่ไม่ใช่พวกทอง เป็นการรวมผู้ค้าอินรายใหม่ ๆ
 เป็นการค้าโดยวิญญูจากศคคตอน ไทยอาศัยสถานะนี้เป็นเครื่องมือ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเรื่อง
 จริงจะเป็นอย่างไร ก็จะเป็นว่าพวกที่มีชื่อเสียง ร้อยคำอ้างนี้ก็จะรวมกันไว้-ให้เจ้าขาย
 แล้วก็เงินวางไปเขาโดยที่มันรวมไว้แล้ว และในการนี้ก็จ่ายสัมปต วิธีถาวรก็เกิดเป็นเช่นอย่าง
 นี้ คือเห็นนางมาดุรงชพทา บอกว่าเขานินมา เร็วแล้วก็จ่ายค่าสินบนใส่เข้าไป ท่านจะเห็น
 ว่างบประมาณดูเหมือนรัฐบาลคบคิดกับผู้ค้าอินรายใหม่ ๆ และเงิน/สัมปตที่ทั้งไว้ให้แก่พวก
 ที่มีอิทธิพล ไม่ใช่เป็นการจับผู้ค้าอิน ไม่ใช่เป็นการ จับพวกอาชญากร เพียงการจับอย่างนี้
 ข้าพเจ้าว่าจะเรียกว่าพวกอะไรก็ได้ เมื่อรัฐบาลมีนโยบายที่จะเสริมการค้าอินรายใหม่ ๆ
 และจะเอาสภาเป็นเครื่องมือที่จะระดมการค้าอินรายใหม่ ๆ เช่นนี้ ข้าพเจ้าหมายถึงว่า
 ในเมื่อรัฐบาลจะพิจารณาที่จะให้เราอยู่ในสังคมของโลก ซึ่งเขา/ที่ไม่รู้ระดมการค้าอิน
 และทำไมเราจะไม่รู้อย่างที่ว่าข้าพเจ้าว่า เราที่จะล่องอยู่ในเรื่องการค้าอินในเมืองไทยว่าเป็น
 อย่างไร ที่นี้เกี่ยวกับคนและชื่อเสียงที่เราได้ลงทุนไว้เพื่อในการที่โคถึงทูตไป ส่งทูตวัน
 สดที่ขึ้นออกไปทำอะไรก็ได้ ซึ่งเป็นการที่เราลงทุนไป และในการเจรจาอะไรต่างๆ
 ที่ได้ลงทุนไปแล้ว ก็จะทำให้เราหมดความเชื่อถือ ก็จะหมดไปโดยที่^{ส่งเสริม}ผู้การค้าอิน โดย
 ทำกฎหมายฉบับนี้ เสรจะฉะนั้นในการแก้การส่งเสริมการค้าอิน ที่จะให้มีการร่ำรวยโดย
 วิธีการนั้น ซึ่งเป็นการมีชอบ ข้าพเจ้าคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ควรที่จะให้โคออก เสรจะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าขอรับรองสถานะนี้ ไม่ควรที่จะส่งเสริมในทุกกลโคที่ว่ารวยโดยวิธีการที่มีชอบ และเป็น
 การเสื่อมเสียเกียรติยศของบ้านเมือง เสรจะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ควรจะ
 ออก จะออกหรือไม่ออกก็ไม่ผิดลดี แต่ถ้าออกก็เป็นผลร้ายแก่บ้านเมือง โดยที่จะรวบรวม
 รวยแก่ให้รายใหม่ เสรจะฉะนั้นข้าพเจ้า เห็นว่าไม่ควรที่จะรับหลักการกฎหมายฉบับนี้

๑๑.๒๓๓ ป.

นายเสวศ เบ็ญพงษ์สถาน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งนั่งลงไป เมื่อกี้นี้รู้สึกว่ามีคุณค่าของและเชี่ยวชาญในการค้าเงินเดือนมาก คือ ท่านสามารถดูว่าเขาขายอย่างไร วิธีไหนและราคาของอย่างไร ผมขอเรียนว่าที่ท่านว่าจริง มีจริงเงินเดือนซึ่งรัฐบาลจ่ายให้แก่ผู้รับเงินเดือนได้ใช้ในเวลาที่จำเป็น มีมูลค่าที่ต่ำกว่าราคาเงินซึ่งขายกันอยู่ในภาคเหนือ ท่านพูดสลับกับว่าสินทรัพย์ที่มีมากกว่าราคาเงิน เท่ากับซื้อเงินในราคาถูก เจ้าหน้าที่บางพวกที่ค้าเงินเดือนบ้าง เพื่อเอามาขายให้แก่รัฐบาล รัฐบาลไม่ต้องการแบบนี้ ต้องการระปรามระปราม และเงินเดือนที่เป็นหลักการได้ร่างมาตั้งแต่รัฐบาลถูกชาติอื่นเร่งขังอยู่นี้ ผมขอเรียนขอเท็จจริงอย่างนี้ เงินเดือนที่รับได้เฉลี่ยแล้วกริมหนึ่ง เดือนเงิน ๓๓ สตางค์ ถึง ๓๔ สตางค์ แต่ว่าเงินเดือนขายกับชายคนภาคเหนือที่เข็ญรายซึ่งเป็นแหล่งของเงินที่เข้เข้ามากรากกริมละ ๕๐ สตางค์ แต่ถ้าหากว่าเงินราคามันต่ำลงไป เงินนั้นก็ตกลงไปเสีย ทั้งนี้ก็เพื่อเงินกันไม่ให้มีการค้าเงินเดือนโดยวิธีขมให้จับ ที่เป็นหลักที่รัฐบาลได้ดำเนินการมาตั้งแต่มีการผูกขาดเงินกันแล้ว แล้วท่านอาจจะพูดพล่อยไปสักหน่อยว่ารัฐบาลได้ตั้งงบประมาณเพื่อคุ้มครองการค้าเงินเดือน คือตั้งเงินบลไว้เ็นมาก ในหลักที่เราตั้งขึ้นเพื่อช่วยในกรณีซึ่งจำเป็นต้องไว้จ่ายแล้ว รัฐบาลเสนอของงบประมาณ ก็คิดว่าความจำนวนซึ่งพอจะพอใช้ให้แก่การให้เงินบล เงินเดือนก็มีจำนวนไม่พุกี่ล้านบาท แล้วในการจับกุมในบางคราวมากกว่างบประมาณ เพราะจับได้เกินคืน ๆ สักอย่าง แต่ทั้งนี้ก็จะมีการประมาณว่ารัฐบาลร่วมมือกับผู้ค้าเงินเดือนนั้นเป็นการประมาณที่ค่อนข้างที่สุด—ตั้งแต่ข้ากรเจ้าเป็นรัฐมนตรีมา คือเป็นการใส่ร้ายอย่างไม่เป็นธรรม การพูดอย่างนี้ก็พูดได้ ค่าย่างไรก็ได้ แต่ว่ารัฐบาลนี้ขออย่างเดี๋ยวนั้น ก็ขอให้เป็นธรรมเท่านั้น

คือ ถ้ามีจิตใจเป็นธรรม พูดกันอย่างเป็นธรรมเราก็ฟังด้วยความเป็นธรรม เหมือนกัน
 ถ้ามันบอกว่ากฎหมายนี้เข้มโหดขึ้นมาแล้วจะทำให้ผู้มีอิทธิพลถูกชกแต่ฝ่ายเดียว
 มันอยากจะถามว่า เวลาที่กฎหมายไม่มีหรือ ไม่มีการลงโทษผู้ค้าฝิ่นเถื่อนหรือ มีอยู่แล้ว
 ถ้าจะมีการถูกชกอย่างที่ว่า สมมติว่าจะมีการถูกชกโดยผู้มีอิทธิพลอย่างว่า มันขอ
 ปฏิเสธว่ารัฐบาลนี้ไม่ยอมให้ใครมาถูกชกหรือมาโดนอาญาจนหนีรัฐบาลได้มันได้

๓๖.๒๖ น.

ร.ท.จงกล ไกรฤกษ์ (ปิณทุโลด) : กระผมก็ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าจะสนับสนุน
 หรือคัดค้านร่างกฎหมายนี้ ใครจะถามรัฐบาลเล็กน้อยว่าตามหลักการเมื่อมีการค้าฝิ่นเถื่อนใหญ่ ๆ
 เป็นเมืองขึ้นก็ควรจะมีกฎหมายลงโทษ นี่เป็นหลักการ แต่ท่านผู้มีเกียรติที่ใดก็ตามที่ว่า
 ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปจะเป็นเครื่องมือชกถูกชกผู้มีอิทธิพล อยากจะถามรัฐบาลว่ามีจริงไป
 ฝิ่นของผู้มีอิทธิพลที่ขายกันมีจริงไหม ถ้ามีจริง ในอนาคตอันใกล้นี้ท่านจะจัดการให้เป็น
 ไปเพื่อความสงบระงงของกฎหมายนี้หรือไม่ ถ้าออกกฎหมายแล้วไม่จัดการให้สงบระงงก็
 ก็อย่าออกกฎหมายนี้ไปเพราะจะเป็นการสมจริงตามที่ผู้ค้านว่าสภานี้เป็นเครื่องมือของผู้
 อิทธิพลค้าฝิ่นขายใหญ่จะเป็นที่ระทมใจของสภานี้ และข้าพเจ้าได้ทราบมาว่าฝ่ายเงินแท่ง
 ได้ติดต่อกับฮ่องกงจะขายฝิ่น ๕ อังชันทันจะส่งเสริมปลูกฝิ่นที่ภูพานและฝิ่นจะทองฝิ่นเมืองไทย
 มาอีก เพราะฉะนั้นถ้าจะออกกฎหมายนี้ทางฝ่ายบริหารต้องทำให้สภานี้เชื่อมั่นว่ากฎหมาย
 นี้จะทำให้ได้สงบระงงของกฎหมาย จึงอยากจะกราบเรียนถามว่าฝิ่นของผู้มีอิทธิพลที่
 แล้ว ๆ มามีจริงหรือไม่ และกำลังจะมีอีกต่อไป ท่านจะทำให้เราเชื่อได้หรือไม่ว่าท่าน
 จะบริหารได้เราเชื่อเพื่อสงบระงงของกฎหมายนี้

๓๖.๒๗ น.

พล.อ.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ความจริง
 กฎหมายเรื่องที่จะปราบฝิ่นนี้เป็นเรื่องของทางกระทรวงการคลัง แต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ช่างใจเรื่องการปราบฝิ่นของผู้มีอิทธิพลว่ามีวิธีปราบอย่างไร ข้าพเจ้าได้ฟังท่านสมาชิกผู้มี

เกิดขึ้นในนครสวรรค์เมื่อมีหัวหน้ากบฏอะเฮ็บคะฮอกตีศตวรรษ ๆ กับท่านเข้าใจเรื่องนี้
 เหมือนกับที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้กล่าว ความจริงข้าพเจ้าอยาก
 จะเรียนให้ทราบว่าในหน้าที่กระทรวงมหาดไทย ในหน้าที่ข้าพเจ้า ได้รับแต่งตั้งให้เป็น
 กรรมการปราบปรามขึ้น เรื่องนี้ข้าพเจ้า

มากล้นที่เราสามารถที่จะทำกันในทางอื่นได้แล้ว... ประเทศไทยเราได้พยายามรวบรวมความคิดอย่างถี่ถ้วน... ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเห็นที่สอดคล้องกัน

11.๑๑ น. นายทอง ฉัตรทอง (พรรคเพื่อไทย) : ข้าพเจ้ากำลังอยู่... เรื่องนี้ไม่มีใครขอมริบว่ารัฐหรือไมรัฐ... บางทีจะลืมเสีย บอกว่าเมื่อครั้งรัฐบาลของพล. ร.๓ เป็นรัฐบาลที่...

นายกรัฐมนตรีนครและรัฐมนตรีมหาดไทยที่อยู่รวมในคณะรัฐมนตรีในครั้งนั้นเหมือนกัน... คนที่มีเงินดั่ง ๆ ใส่เรือทอยไป... คนที่ราชอาณาจักร ข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรีนั่ง ๆ... ข้าพเจ้าต้องบริหารกรมมหาดเล็กรว่าโคมนั้นเด็ก ๆ... ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลที่เรากำลังจะตั้ง...

แต่ตัวไม่ได้ ขึ้นอยู่กับตง ๆ แล้วก็มีท่าแขวงก.หมายเริ่มใหม่ ฮ้าทเจ้าว่าอฆ่าเลขอฆ่า
เริ่มใหม่สิ่งประหารวิวิคต์เบต้าอีก เสียกระลาบลินตอ โทที่ช่วยมีอยู่ถึงไม่ได้ตัวยังเริ่ม
โทษคดีท่านตั้งวิจัยไม่ได้

เรื่องการเมืองที่ระงับนั้นข้าพเจ้าเห็นด้วยกับรัฐมนตรีดังคือ เราจับคนชกใหญ่ ๆ ที่มีคนชกใหญ่ ๆ
 ชกไม่ได้ จะเพิ่มโทษถึงประหารชีวิตก็ทำไม่ได้ เหตุการณ์ที่ย่านมาฉัตรตอนเราเขมือเงิน
 เพราะฉะนั้นข้อไขความทางภาคไทยเอง ทางตำรวจเอง—ที่จะไล่เก็บคนที่ต้องได้รับ
 ที่จะลดข้อสงสัยของชาวที่การอยู่ที่ไหน หากแล้วอยู่ที่ไหนแล้วชุดเอาสมัยนั้นมาก็เสร็จเรื่อง
 องโทษเท่าไรก็เท่ากัน กฎหมายที่ออกมานี้จะเป็นอย่างนั้น เคี้ยวนี้ก็เป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว การที่
 ยื่นเลื่อนรัฐมนตรีมาภาคไทยก็เป็นประธานกรรมการอยู่แล้วเวลานี้ และก็ได้รับแจ้งเมื่อก็มี
 ชกข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แล้วเป็นจริงอย่างที่ว่าเขาจับชกกับชกเพราะว่าไม่มีผลแล้ว
 เพราะฉะนั้นการรับเป็นคดี ๆ เป็นถึง ๆ ไม่มี มีอยู่ข้างที่ข้าพเจ้าคิดว่าว่ามีอยู่เพราะหา
 ไขข้อปริยายเมื่อคราวก่อนที่ในกรมของกรมเสนาบดีซึ่งกันที่ราชการบางอย่างที่พูดซึ่งต่าง
 ที่ได้ทราบอย่างซึ่งนั้น ๆ หน่อย ๆ แล้วที่รัฐมนตรีก็คิดว่าจับทหารบ้างตำรวจบ้างนี้เป็น
 นอกรีตนั้น เป็นทหาร เป็นตำรวจ ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐมนตรีก็คิดว่าจับเรื่องอื่นซึ่ง
 จะเห็นจริงอย่างใดบ้าง คือที่กล่าวไปก็ว่าการรับ ชกได้ทั้งคนทั้งรว คือได้ทั้งจีนและจับ
 ได้ทั่วด้วย ได้ทั่วคนที่นำเข้ามาแล้วก็ซึ่งไว้ แต่แล้วก็หนักต้องซึ่งนี้หลายตัวไปไว้หรือไม่
 เมื่อเป็นอย่างนี้จะวางโทษเท่ากัน เท่านี้ก็ไม่ใช่ผล เพราะฉะนั้นจะออกกฎหมายหาทำไม
 ควรจะจับคนเหตุที่ได้เสียก่อนเถอะ ข้าพเจ้าเห็นแล้วจะชกเขมือเงิน มีทั้งแก่ครั้งก่อน
 แล้วท่านยอมพลได้พยายามวางกำหนดโทษไว้อย่างแรง อย่างที่ว่ารัฐมนตรีถึงว่าไม่ใช่
 อย่างนั้น เพราะที่กำหนดการโทษไว้อย่างนั้นไม่ได้ยอมที่จะประหารชีวิตก็ไม่มีประ โธษ
 อะไร แล้วกฎหมายอาญาที่จะเกิดกฎหมายทำไมจึงเดินใจอยู่เวลานี้ เพราะฉะนั้นรัฐมนตรี
 เมื่อจะเพิ่มโทษก็ต้องให้สอดคล้องกัน นี้จับไม่ได้แล้ว ^{ข้าพเจ้า}เพราะไม่ลงโทษกับใคร
 ผู้ว่าข้าพเจ้าถูกความผิดการแล้วจะมาเดินในเรื่องกฎหมายให้เร็วเวลา เมื่อก่อนซึ่งตั้ง
 เดินโทษก็เพิ่มโทษแล้ว ชกใครเมื่อจับไม่ได้

แล้วอย่างรัฐมนตรีมหาดไทยบอกว่า เขียวมี เราไม่ทำบ้านเราแล้ว เราไม่ทางเอเรื่องมัน
 ไปทางอากาศแล้วไปโยนกันลงทะเลแล้วมีอะไรอะไรอะไรที่สำเนาเดิมไหมได้ไหม เวลา
 ของสภาเลือกกรรมการคืนอะไรทำอะไร เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่ไปสักครั้งแล้วไม่เห็น
 ด้วยเพราะเป็นหนังสือที่เราถืออยู่เวลานี้ลงโดยเบา ๆ ก็ยังเป็นหนังสืออยู่แล้ว ถ้าท่านจับ
 คนไหนแล้วลง โทษยังไม่อีกหลายแล้วท่านเพิ่มโทษซ้ำแล้วเพิ่มด้วย แต่ท่านจับไม่ได้แล้ว
 เก้าห้าไม่ได้แล้วเพิ่มโทษทำไม คนเหล่านี้ก็ว่าจะเพิ่มเก้าห้าก็เอาแล้วท่านจะรัฐมนตรี
 หน้าใหม่ ๆ แต่รัฐมนตรีมหาดไทยพูดว่าจะเป็นตัวรู้อย่างดีทีเดียวว่า เมื่อครั้งนี้ เราสักหัว
 บึงแล้ว โหลทหรือไม้ก็ยังงูทไฟอยู่ ก็จับไม่ได้แล้วดูพระเขียนกฎหมายทำไม ต้องแก้กันไม่
 ได้ไม่มีอะไรอะไร ตอนเลือกก็ว่าท่านจับได้ลงโทษเท่าที่มีอยู่ก็พอ ถ้าลงโทษแล้วไม่อีกหลาย
 ประหารชีวิตก็เอา แต่จับไม่ได้แล้วท่านจะลงโทษที่โทษลงกับใคร เสียเวลาทุกกัน
 แปลว่า ๆ แล้วทำไมท่านทำเรื่องอย่างนี้ก็ว่ารู้อยู่ด้วยกันแล้วทั้งคนทั้งผู้ถูก ที่คุณใหญ่ ๆ
 พูดว่ารัฐมนตรีเองก็โดนอย่างนั้น แต่ขอเท็จจริงเป็นอย่างไร//เราอย่าพูดกันเล่นเรา
 รู้กันอยู่แล้ว แต่ขอใหญ่ใจความเราจับใครหรือไม่ เมื่อจับไม่ได้แล้วโทษไว้แล้วอยู่ในกำมือ
 ท่าน ๆ รม.เองอยู่ในสถานนั้นแล้วท่านเพิ่มโทษเอาเพื่ออะไรอะไรอะไร ถ้าท่านจับได้แล้วท่าน
 อ้างกับสภาว่าเท่าที่สภาได้กำหนดโทษไปแล้วมันเบาเกินไป อีกหลายซ้ำแล้วจับได้จับมาอีกหน
 ลงโทษ//พูดแล้วยังไม่อีกอย่างนั้นผมพร้อมที่จะให้ท่านประหารชีวิตก็เอา ทั้งศาลก็ลง
 ก็เอา แต่ไม่ใช่ออย่างนั้นคืนแต่กับอะไรท่านจับไม่ได้ จับได้แต่เล็ก ๆ เพราะพวกมัน
 อย่างไรจนขึ้นศาลก็ ไรพิพิพจน์/จับไม่ได้ จับได้แต่เล็ก ๆ คนได้ ๕๐ แกรม ๓๐ แกรม
 แต่ที่เป็นกระเบื้อง ๆ แห่งกับไม่จับมันถด ปั้นเสกมัน คาร์บอนไปจับไม่ได้

ท่านผู้รับได้ขายเสีย ซึ่งไม่ได้รับค่าเสียหายเลย เพราะพวกนี้มองว่าอย่างไร คนอื่นค้าได้ๆ
 ได้ ถูกค้าเสีย ๆ บ้างสิวะ ผลสุดท้ายที่โดน ๕๐ - ๖๐ แกรม ที่เป็น ๒๙๑ กระป๋อง
 ที่แท้ไปจับ เป็นกตคาบยี่ห้อไรหมด จับไม่ได้ตัว กิ่ง ๕-๖ รายจับไม่ได้ไม่ได้เลย มี
 สมาชิกสภาจะปล่อยไว้ผู้ถูกขมขายอย่างนี้ออกใบหรือ ข้าพเจ้าเล่าเรื่องคิดคำมรพรให้ท่าน
 ฟังแล้ว เมื่อตอนที่ข้าพเจ้ามาเป็นรัฐมนตรีแทนท่านจอมพล ป.พิบูลสงคราม ปล่อยปล่อยหมด
 แล้วไปจับหาแก่ขายรองเท้าเกินราคา ขายไม้สัก ๑ ถัดลงเกินราคา และขายสิ่งมีค่าชาว
 เลิน ๑ แลจะไรอย่างนี้ ก็ว่ารายชานาจักร ๑๐๐ คน ข้าพเจ้าจับเมือออกหมด ส่วน
 รายใหญ่ ๆ จับไม่ได้ และเมื่อข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลผู้จับไม่ได้ ไปจับที่ไหน ตามถนนแล้ว
 หลบไปถึงส่งใครไม่ถูกเสร็จ มองไม่เห็น รายใหญ่มาากก็ไม่ได้เห็น ส่วน ครอบงมหรือไป
 กัด (เอ) และ ๆ ก็มองไม่เห็น มีหัวเข่าไม่มีมือ จะเกาะกัน ก็เห็นสว่าง อย่างคิดว่า
 เสียดระทาสเสียดินสอด เราถูกกันเรื่องอื่นคิดว่า ท่านสมาชิกอย่าไปรับคิดว่าพระราชาผู้
 และท่านรัฐมนตรีสั่งก็ไปลงโทษใคร ไม่ไต่หิ้งนี้ เลิกคิดว่า

๑๑-๕๓ น.

นายวิจิตร สิริสุวรรณินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ผมขอสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ด้วยความ
 ความบริสุทธิ์ใจ เพื่อที่มอบหมายทางฝ่ายค้านนั้น ท่านผู้ค้านเองที่เทียบการดำเนินเรื่อง
 ความบริสุทธิ์ใจ และขอเตือนว่ารัฐบาลเสนอจะเอาโทษไว้หนักขึ้น ถัดนี้ไม่รับ เป็นท่านเอง
 ว่าออกกฎหมายไปไม่มีอะไร แต่ความจริงผมเห็นว่ากฎหมายมีประ โยชน์แทนกฎหมาย
 ที่ออกไปในขณะนี้ปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ที่คล้ายกับว่าปล่อยละละเลยไม่เอาใจใส่นี้เป็นส่วน
 บุคคล ไม่เกี่ยวกับกฎหมาย แต่ว่าจะ ไม่มีบ้างหรือที่เป็นคนบริสุทธิ์ทั้งใจทั้งหน้าทำการงาน
 เก่งแท้จริง ถ้าหากว่ามีขึ้นก็จับไป เมื่อจับไปแล้วก็ยื่นข้อกล่าวหาให้ท่าน คำนึงหนัก
 กิ่งโทษเท่ากัน เรียกว่าไม่ได้มันแยกกันเลย คือใครทำผิดหนักน้อยอย่างใดก็ลงโทษ
 เท่ากัน ไป ที่นี้ท่านมาเสียงว่าคำนี้ข้อข้อกฎหมายไทยหนัก ผมขอถามจะเรียนเหตุที่ว่า
 เหตุใดจึงสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ โปรดระลึกถึงว่าดำเนิน เป็นบาท (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐)

ทุกคนยอมรับว่าเมื่อเสด็จไปแล้วให้โทษอย่างไร สุภภาไม่สมบูรณ์ เงินก็เสีย
และเสกข์เข้าไม่ถึงรามบ้านชาวช่อง ๗๗ ขาดถูกขายเว็บทิ้งเงิน เป็นเรื่องเสกข์
ยามนี้ อย่างนี้ และเมื่อเป็นไปอย่างนี้ ทางรัฐบาลก็ได้ออกกฎหมายที่ใช้กันอยู่ขณะนี้

ว่าการสูบบุหรี่ต้องมีการควบคุมและสูบไม่โรงเท่านั้น จึงจะสูบได้ นอกโรงสูบไม่ได้ เท่าที่
 ปฏิบัติมาทุกวันนี้รัฐบาลไม่เคยอนุญาตให้ใครสูบบุหรี่ ใครคิดสูบแล้วให้สูบไป ไม่เคยอนุญาต
 ให้คนใหม่ ๆ เข้ามาสูบ นี่แสดงให้เห็นว่าพยายามให้น้อยลง แต่ในขณะที่เกี่ยวกับถ้าหากว่า
 ปลดปล่อยให้มีการค้าขึ้นเดือนระบาคหัว ๆ ไปและฉันนั้นจะนำไปเผยแพร่การสูบบุหรี่นอกโรง
 ถึงแม้เราจะคงคิดว่าจะเลิกการสูบบุหรี่ ทำร้ายโรงสูบทั้งหมด แต่การสูบบุหรี่นอกโรงซึ่งคน
 คิดอยู่ก็จะมีขึ้นมาก และกินน้อยลงไม่ได้ เมื่อเราวางโทษให้หนักเช่นนี้แล้วจะมีการชวาค
 ระวาง คนที่จะค้าขึ้นเดือนกินน้อยลงไป การสูบบุหรี่นอกโรงกินน้อยลงไป คนไทยที่ไม่เคย
 สูบบุหรี่ก็ไม่ค่อยสูบ เพราะในขณะที่ที่พูดคนสูบบุหรี่ก็คิดว่า เป็นคนต่างค้ำวและเข้าใจ
 ว่าคนต่างค้ำวแซกซึม ไปทุกหัวข้านหัวเมือง เมื่อเขาสูบบุหรี่นอกโรงแล้วคนไทยก็จะต้องไปร่วม
 กับเขา คนไทยก็คิดขึ้นมากขึ้น ถ้าวางโทษให้หนักหนักลงไปแล้วจะบรรเทาเบาบางลง
 แต่ผมขอถามจะขึ้นใจความคิดความเห็นบ้างผู้เหมือนกัน คือการค้าขึ้นเดือนรายใหญ่ ๆ นั้น
 ถึงแม้ถ้าหากไม่ใคร่รับโทษก็จะเป็นผลดี เพราะคนค้าขึ้นเดือนที่ส่งมาเป็นต้น ๆ ที่รัฐบาล
 จับได้ คือค้าอย่างเบ็ดเตล็ด เมื่อจับได้เอาขึ้นไปทำไม ก็ส่งมากระทรวงการคลัง แล้วก็
 มาจำหน่ายให้เขาสูบ รายได้เข้าคลัง ผลประโยชน์เข้าคลังนั้นเรามาจ่ายเป็นเงินเดือน
 พวกเราเองหรือหาทุนบำรุงถนนหนทาง ไปเรื่อย ๆ เชื่อว่าวิธีการอย่างนี้เราควบคุมได้
 ประโยชน์และความคุมวิธีการ ไม่ให้ราษฎรของเราคิดขึ้นไปด้วย ผมเชื่อว่าจะเป็นทาง
 ที่ดี หวังว่าท่านทั้งหลายคงจะรับหลักการ

๑๑.๕๑ น.

นายคล้าย ลอของมณี (สงขลา) : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านรัฐมนตรีพูดและช่วยสนับสนุน
 รัฐบาลกล่าวถึงว่ากฎหมายนี้ควรรับหลักการแล้ว ทำให้ข้าพเจ้ายิ่งไม่เสื่อมใสมากขึ้น ข้าพเจ้า
 ขอชื่นชมกล่าวคำที่หาญญ่หนเมื่อที่นี้ว่ากฎหมายไม่เกิดผล

ห้ามลงว่าให้วางมือเมื่อขณะสงครามและขอให้ลงตามด้วย แต่ว่ากฎหมายห้ามไม่ให้ทหาร
 ชาวพลีโยคทหารทะเล และมีโทษหนักไม่โทษเลย จึงที่แก่พระมหากษัตริย์บ้าง ข้าราชการ
 บ้าง และคนบางกึ่งบ้าง โขมว่าให้มันรบหาข้าวที่ติดอกไปทางทะเล เป็นกัน ๆ ต้นสำเริง
 แล้วนำมารองโอบไว้ ในที่จุดไฟจุดรั้งและถูกไฟทุกตามกฎหมายมันมีชื่ออะไร ก็คืออาวุธ
 จึงมีชื่ออาวุธและสิ่งพวกนั้น ๆ ถูกจำคุก ๑๐ ปี เพียงแต่ท้าวว่าเมื่อไม่ทำก็ทำ
 มริ โขด ทหารออกไปทางทะเลถึงไม่ขึ้น ๑๐ ก็โทษเบา ถูกจำคุกมันมีชื่อไปจำคุกที่ ๑๐ ปี
 นอกนั้นก็หาข้าวออกไปบนทะเล ไม่โทษถูกจำคุก ๓ ปี ถ้าทำ จำเป็นว่ากฎหมายมันถึงออก
 ไปก็ไม่มีโทษ เพราะคนที่จะถูกจับมา ร้องง โขมตามกฎหมายมันไม่มี จะมีแต่พวกเด็ก ๆ
 นัยน ๆ ฮิวฮิวโอบี้ เมื่อจับไม่ไว้โทษแล้วจะออกไปทำไม ออกจากสวน หินไปเรือตก
 ก็รับโทษว่า ออกกฎหมายอะไรหนักแต่จับตัวไม่ไว้ แล้วจะไปบนโอบทำไม พืชก็ตาย
 แล้วจากกฎหมาย มันถึงจับไปก็ไปจับคนบางจำพวกคน หรือคนดองไว้ไว้บางที่ชื่อโอบ
 ก็ถูกมันแล้วก็มีโทษถูกชาวค้าสินค้าแล้ว เพื่อจะให้ไปจนถึงในวามันแล้วแล้วกันมันจะเกิด
 โทษมันไม่เสีย เพราะพวกมันไม่มีโทษ แล้วมันมีโทษมันมีโทษของโทษหนักกฎหมาย
 มันถึงออกโทษแล้วหาจะจับคนที่ทำผิดโทษแล้ว ถ้ารัฐบาลจะออกกฎหมายนี้ไปแล้วมันจะเป็น
 เหตุให้จับคนสำนึกผิดแล้วแล้วแล้วจะขมขมมันให้เสียโทษ แต่มีรัฐบาลไม่อาจจับ
 คนทำผิดเพื่อมาเสียโทษได้เสียแล้ว ออกไปทำไม ถ้ารัฐบาลออกกฎหมายนี้ไปแล้วจับคน
 ขมขมโทษได้ ถ้า (เจ้าจะออกโทษมันขม) แต่เมื่อออกไปแล้วจับคนมาขึ้นโทษไม่ได้ ชาวเจ้า
 จะเสียกฎหมายอย่างไร ท่านจะว่านี่จะจับคนขมขม ๆ ชาวเจ้าก็จะว่ามันว่าเหตุคนที่
 รัฐบาลออกกฎหมายนี้มา ก็คิดว่ามันจับคนขมขมแล้ว ถ้าคนเจ้าไปขมขมจะพูดว่าทำเหตุขมขม ๆ
 ไม่มีโทษกัน การกระทำของเขื่อนกั้นน้ำกฎหมายนี้ยังไม่ถึงโทษไม่ได้โทษ แต่ถ้าจับกันเมือง
 โอบ (คนขมขมโทษหนักจากของ ฮิวฮิว) ชาวเจ้าจะหาเหตุให้โทษกฎหมายนี้โทษหนัก
 มันมีรัฐบาลมันจะหาสำนึกผิด เป็นเป็นกัน ๆ

ที่ไม่ใช่ ~~...~~ ไม่เคยปรากฏ แต่ข้าพเจ้าไม่เคยได้ยิน และข้าพเจ้าเชื่อว่าสมัยไหน ๆ ก็
 ไม่เคยคำนึงมากอย่างนี้ การค้าอันรวมใหญ่ ๆ ข้าพเจ้าสงสัยเหลือเกินว่า ถ้ารัฐบาลนี้
 รับรองว่ามีความสามารถ ถ้าไม่ห้ามจะจับคนไม่ได้ คำอื่นรวมเล็ก ๆ ท่านจับได้ จับได้แล้ว
 ถึงขงแง แล้วถึงโทษอย่างการค้ารวกก็เหมือนกัน เขาว่าออกกว่า ๑๑ กิโล ก็จับโค้งโง
 จากุด 1๑ ปี โงเกินกว่า แต่กว่ารวมใหญ่ ๆ ขนออกจับไม่ได้ ขนว่าออกนอกประเทศเป็น
 กัน ๆ ไม่เคยจับได้ เพราะเป็นเรื่องที่จับไม่ได้ แต่ถ้าท่านจะออกกฎหมายที่จะจับการค้ามัน
 ใดให้เป็นการแบนขาย และในข้าพเจ้าเลื่อมใส ข้าพเจ้าก็จะสนับสนุนท่าน ที่ท่านออกให้
 เพิ่มโทษ แล้วก็จับไม่ได้ เมื่อใครถามท่านก็บอกว่า ใดรับปรุงแล้ว และใดมีการ ~~...~~
 เพิ่มโทษแล้ว แล้วอย่างนี้จะให้สถานีเลื่อนโทษอย่างไร แต่ถ้าใบการที่จะให้ข้าพเจ้าเลื่อมใส
 โดยให้ข้าพเจ้ามีส่วนใดในการที่จะจับมันบ้างแล้ว ข้าพเจ้าจะยอมมือให้ และหวังว่าท่าน
~~...~~ ศึกษาค้นคว้าหาข้อเท็จจริงหลายครั้งของกระทรวงพาณิชย์ในการที่จะยอมมือสนับสนุนในกฎหมายฉบับนี้ไว้ ไม่
 ใช่เพื่อสนับสนุนให้รัฐบาลของกฎหมาย เพื่อให้รัฐบาลเรีสถานีนี้เป็นเครื่องมือผูกขาดการค้ามัน
 ในดินแดนจำกัดเท่านั้น และหวังว่าสมาชิกในสถานีคงจะเรีสหัตถ์ของท่านด้วยความบริสุทธิ์ใจ
 ๙๙.๕๐ น. นายสามนต์ สายสว่าง (นครปฐม) : ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งที่เสนอกฎหมาย
 เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ เจริญที่คิดว่าข้าพเจ้าเสนอไปยังเสนาบดีเสนาบดีเสนาบดีแล้ว แต่ท่านนายก
 รัฐมนตรีไม่เคยยอมให้ข้าพเจ้า ~~...~~ เพราะถือว่าคนเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน บัดนี้
 รัฐบาลจึงได้เสนอเพิ่ม ~~...~~ เพราะฉะนั้นจึงน่าจะจับกับรัฐบาล สนับสนุนเหตุผล
 ก็มีว่าเราก็คงอยู่ทั่วไปแล้วการค้ามันเดือนนับถึงแต่โลกแตกจากดวงอาทิตย์ ก็ไม่มีการค้ามัน
 เดือนมากเท่ากับสมัยที่รัฐบาลนี้ หันเมื่อเพิ่มโทษแล้ว การค้ามันก็จะดีขึ้น เพราะโทษ
 แรง เพราะการลงโทษสำหรับการค้ามันประเทศไทยค่าตัวปรับถูกไป

เวียง • แทน ฉายระหารชีวิตคนเอา ๒ แทน เพราะฉะนั้นเป็นประโยชน์ต่อชาติ
 เจริญราษฏร์กุศลเจริญ แล้วข้าพเจ้าได้ตั้งฝ่ายค้าน ขอประทามโทษ คุณทอง ข้าราชการไทย
 รู้กันทั้งนี้ใครก็ตาม ข้าพเจ้าคุณทอง ๗ โฉม ฉายรู้ก็คงบอกได้ว่าใคร คุณใหญ่ ๗ บอกว่ารู้
 ข้าพเจ้าว่าไม่รู้ เพราะฉะนั้นฉวยบอกชื่อข้าพเจ้าจะบอกมีได้ แต่ข้าพเจ้าเองไม่รู้ เพียงแต่
 พึงสัจธรรมฟังว่ารัฐโคตีในทันที แต่ไม่สามารถจะลงโทษ รัฐบาลจึงเสนอเพิ่มโทษ แต่ที่
 นี้ก็พูดว่าเราเพิ่มโทษแล้วจะเป็นอย่างไร ผลก็คือว่าการค้าขายลดลง คนค้าขายน้อยลง คือ
 ราวหมกน้ลดลง เหลือน้อยรายเข้ามาก็ดี คือประมาณของถาวรค้าขายลดลง เพราะกลัวถูก
 หมายโทษแรง ก็ไม่ค้าขาย ต้นเหตุนั้นก็เหลือไว้เฉพาะคนเก่ง ๆ จึงจะกล้า ก็เลย
 ได้ผลดี ที่ข้าพเจ้าไม่มีสมมุติคืออย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติโปรดเข้าใจ
 ข้าพเจ้าได้ในกับขุมนี้เถียว เรายกข้อนี้ เรายกข้อให้มา ๓ ปีมาแล้วสงสาร ต้องประหารชน
 อุดฮาดฮาวแล้ว ทางสภาที่อื่นต่าง ๆ ก็จนกระทั่งยอมเลิฆ เวลานี้เราร้องให้สง
 สารประหารชนจะคิดอื่น จึงขอยกกฎหมายนี้ สนธิคดีนี้มากต้องออกกฎหมายให้หนัก ต้อง
 ประหารชนจะเค็มไปค้วยอื่นก็ต้องออกกฎหมายเพื่อไม่ให้คิดอื่น ขอท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอย่า
 คัดค้านเลย ข้าพเจ้าเห็นว่าที่ขุม ๆ ขุม ๆ กันก็ขึงแก่รู้ ๆ ก็ไม่ยอม ข้าพเจ้าได้ยื่นกับขุม
 เรายกข้อว่าไม่น่าจะเค็คร่วมแก่สมาชิกสภาผู้แทนหรือประหารชนไม่น่าจะสนใจก็เขาเลย
 เราพูดกับข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าเสนอกฎหมายยกเลิกกฎหมายประหารชนคดีอื่น ใครก็ตาม
 ผู้ว่าเจ้า ใครก็ตามค้ำ เรายกข้อว่าไม่น่าจะเค็คร่วม เขามาแล้วก็ผ่านไป แล้วไปเมือง
 นอกเมืองมา ประหารชนไม่น่าจะเค็คร่วม ไม่น่าจะตีโทษก็หาย เราพูดอย่างนั้น เรา
 มของ ๆ ถูกก็เข้ค้วย ๕๗/๖/ แต่ว่าเราค้าที่ขุมได้เพียง ๒ - ๓ คน พวกเราค้าไม่
 ได้

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าพวกท่านนั้นอิচ্ชาหนึ่งนั้น คือไม่ไล่เหมือนเราแล้วเห็นไปว่าเขา
 ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างภาคใจไปเลยที่เราออกกฎหมายแล้วจะปรามไม่ได้ รัฐบาลนี้เสนอ
 งบประมาณแล้วจ่ายเรือเร็วใหม่แก่กองทัพเรือเพื่อจะกวาดจับผิดตามชายฝั่งซึ่งเดินไม่สามารถ
 จะไล่เรือใหญ่ ๆ ได้ก็เอาเรือนี้ออกไปเรือใหญ่ ๆ บางทีก็จะไล่เดินหรือบางทีจะเอาเดิน
 ไปส่งเรือใหญ่ที่ฝั่งไหน งบประมาณตั้งแล้ว ๕ หรือ ๖ แสนซื้อเรือกวาด เพราะฉะนั้นอย่า
 เป็นทุกขโกลาฬว่าจะจับตัวไม่ไค้มา เวลานี้กำลังซื้อเรือเร็วมาแข่งกับทหารเรือเพื่อจะปรามเดิน
 แต่เสียค่าใช้จ่ายกันข้ามเขาว่าไม่ไค้หรือก็เพื่อจะส่งเอง นี่เป็นข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าอรวิจวอนสมาชิกว่าเอากันไค้ถึงที่เถอะ จะประหารชีวิตก็ขอให้ประหาร เอากันเลข
 ไม่นับก็หาอะไร ที่พูดกันนี้แจ่มแจ้งแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ท่านรับหลักการกฎหมายนี้เพื่อ
 เห็นแก่ทหารรัฐมนตรีก็ถึงเถอะ

๑๑.๕๘ น.

นายถวิล เวเดลชานนท์ (นครปฐม) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในร่างพระราช
 บัญญัตินี้ การที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยไม่ใช่เรื่องที่จะมาเพิ่มโทษ เรื่องเพิ่มโทษไม่ได้ประ-
 โยชนที่ข้าพเจ้าว่าไม่ได้ประ โยชน การเพิ่มโทษแทนที่เราจะเห็นว่าได้ประ โยชนจะกลายเป็น
 เป็นโทษขึ้น การที่กลายเป็นโทษเราก็จะได้พบประการสำคัญมหากฎนี้คือเพิ่มทวีปริมาณผู้ผิด
 บังคับ การคำนึงถึงเนื่องมาจากการที่จะแก่พระเป็นบรมองกระทรวงการคลัง เมื่อก่อนนี้
 นำจับผู้หนึ่งนับเกิน ๒๓ สดางค์ แต่ปัจจุบันนี้ก็มีหนึ่ง ๓๖ สดางค์ เมื่อมีเหตุอันยวน
 ปรวนแปร ไปเช่นนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงการ คลังท่านก็อ้างว่าการที่เจ้าหน้าที่
 ไล่จับกุมผู้เป็นจำนวนมากมาก่าของนี้เพราะความสามารถของเจ้าหน้าที่ การจับจาก
 ที่ท่านว่าเป็นความสามารถของเจ้าหน้าที่ข้าพเจ้าก็เห็นท่านเพราะการ จับอย่างนี้จับก็มาก ๆ
 กลายเป็นจับ เป็นธนาคารขึ้นหลายแห่ง จับกลายเป็นศึกษาการ จับไปจับมาเป็นอนุกรม
 อีกหลายอันอีกด้วย—เงินค่าจับนี้ แต่จะเอาตัวผู้กระหาญจริง ๆ มาไค้ไหน เรื่องอะไร

ที่จะไปเพิ่มไหมให้ไร้สาระ การที่เราจะเพิ่มไหมคงให้โค้ประโยชน์ การเพิ่มไหม
ถ้าไม่โค้ประโยชน์เป็นการที่ว่าจะไม่ได้มีการค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ต้องการจะให้การค้า
อันมหาศาลนี้มันงออยู่ชั่วประเทศไทยจะสลายทีเดียว ฉะนั้นอันนี้เขาก็อันอย่างนี้ดีกว่าอยากจะ
ถามรัฐบาลว่าค้าเสรีเองจะเป็นอย่างไร จะผิดกฎหมายพระราชกฤษฎีกาอะไร ถ้าเสรีเอง
ดีกว่า

เป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าถามว่าคือ เขาอยากนี่เราไม่ต้องพูดอะไรยากยิ่งกว่านั้น เพราะว่าเรา
 ประชุมกันมาแล้วเรารู้สึกดีเกี่ยวกับอันนี้จะออกมาจากถ้ำป่า อันนี้จะมาจากรถไฟโยนขึ้นไป
 มีจำนวน 10 คัน เราว่ามันน่าจะออกมาแล้ว ที่นี้จะมีมาจนถึงกรมสรรพสามิตคือมีเครื่องเผา
 เหลือ 2 คัน มีอีก 3 คันหายไปไหน บางทีเหลือ 6 คัน อีก 4 คันไปไหน ก็แยกกลายเป็น
 รถยนต์ เป็นคนขายอะไรอย่างอื่น เรื่องนี้ทำเรื่องเนติคดีจะขึ้นของข้างไร ก็อยาก
 จะให้ทราบไปทั่วทุกที่ การที่จะออกกฎหมายนี้ไปข้าพเจ้าคิดว่าอยู่ๆออกก็กลัว เพราะว่า
 ท่านจะออกไปแล้วเกิดหรือไม่ ท่านคิดว่าท่านนำเข้าไปในจำนวนสัตว์ทางเดิมเท่านั้น ก็ลดลง
 ไปเอง ยิ่งกว่านั้นท่านเห็นโทษลึกลับหนึ่งก็มีหลักการ อัน มูลอันลดลง และการเพิ่มโทษ
 ถูกจิตใจขององค์การสหประชาชาติ และการเพิ่มค่าจำคุกอย่างสูง เช่นนี้ก็มีที่ก็เกิดขึ้น
 เราเห็นทำไม เราอย่าเห็นเขาใช้ในการจับผู้ขโมยนี้ จับก็จับไม่ได้ แต่การ เกิดขึ้นเดือนมาก-
 มากอย่างนี้ไม่ใช่เรื่องความสามารถอะไร อันเรื่องนี้น่ากินตรง ๆ ที่เดียว
 1๘.๑๘ น.

นายทนายตรี เกษสุภา (ปราจิณบุรี) : ในการชี้กระหม่อมกันมาที่นี่ไม่ใช่จะ
 คำนึงหรือสนใจสนุน แต่ว่าอนาคตจะขอเรียนถามรัฐบาลซึ่ง เป็นฝ่ายเสนอกฎหมายนี้ คือสมมติ
 สัตว์ในมาตรา ๑ ในหนึ่งมาตรา ๑๑ มีอยู่ 4 ข้อ ข้อที่ 1 มีโทษหรือมูลเงิน ๓. เกี่ยวกับ
 พายินออกนอกโรงหรืออื่นนอกนอกโรง ที่มีพิศพาศอันมีการกำหนดโทษที่กฎหมายฉบับนี้เป็น
 การกำหนดโทษนั้นน่าจะเหมือนกันในเรื่อง เกี่ยวกับการค้าอันมากหรือมีมูลเงินเพียงเล็กน้อยแล้วนำ
 พิศพาศที่ตัวประกอบของอาชญากรรม/สัตว์ป่า/ กระสุนสมมติให้ทราบว่า สมมติ นาย ก. คือมูลเงิน
 นอกโรงราคา 1 บาท คิดตัวไปเพราะว่าขโมยคิดเงินเป็นประจำ จะทำการค้าขาย จะทำการ
 ค้าขายในการอาชีพเพื่อเลี้ยงครอบครัวจะตั้งเอาเงินคิดตัวไปด้วย/ ก. ถ้าไม่เอาไปไม่ได้
 จะต้องลงแดงภายในวันนั้น พิศพาศอันไปแล้วมีจำนวน 1 บาท

ให้การดำเนินหรือดำเนินเดือนข้ามประเทศไทยเรา กฎหมายที่มีอยู่อาจจะไม่เป็นการพอเพียงหรือ
เกรงกลัวแก่ผู้ดำเนิน เพราะพวกนี้กลัวว่าพลังโทษที่มีอยู่นั้นน้อย จริงอยู่อาจจะมีการจับกุมอาจจะ
ไม่ได้ตัวคนร้าย หรือบางรายอาจจะจับตัวของกลางหรือผู้ร้ายไม่ได้เลย ที่ไหนมากกว่าเหตุผล
ของท่านมีเพียงว่าผู้ดำเนินได้ใช้คำได้แล้วคนนอก ๆ จะไม่ใช้คำ คือสนับสนุนการดำเนินคดีอันน้อยหรือ

กฎหมายเราไม่พึงประสงค์ให้เจ้าเล็กค้าย้อย อย่างท่านสมาชิกกล่าวว่าคนรุ่นนี้คิดอื่น
 จะหาอื่นคิดหัวไว้เพื่อประหลาดชีวิตให้กฎหมายยกเว้นเงินเป็น แต่หลักการไม่ได้อยู่ที่หัวขี้ได้
 หรือไม่ให้หลักการอยู่ที่ว่าควรเพิ่มโทษ โทลงโทษแก่ผู้ที่ฉวยโอกาสนี้มากยิ่งหรือไม่ว่า กฎหมาย
 เราเรียนไปแล้ว เราจะต้องปฏิบัติความเพราะเป็นของฝ่ายบริหารและข้อเท็จจริงของ
 กฎหมายนั้นจะคงมีการกระทำร่วมกัน แต่เวลานี้ เราจะเห็นได้ว่าพวกนี้ คือความที่ห้าม
 ชีวิตว่าห้ามค้าย้อยบอกว่าคุณพวกนี้คิดหัวไว้เป็นการสมควร แต่ถ้าไม่ตรวจสอบกฎหมายนี้
 โดยที่ห้ามไม่สามารณะ จะคิดหัวว่ามาลงโทษไว้ ถ้าแต่ท่าน เจ้าหัวไว้ได้เพราะมีการ
 ประชุมปรมาท่นจะไม่ลงโทษพวกนี้หรือ ความที่ห้ามได้พูดเรื่องข่าวลือ เรื่องสมรรถสันท
 ต่าง ๆ ที่ห้ามนำออกหน้าเข้ามาเหมือนแต่ก่อนนั้นก็ดี เป็นหัวข้อย่างใช้หัวไว้เห็นว่าผู้การ
 ของกฎหมายไม่ได้ประ โขษณ์ แต่ว่าถ้ากฎหมายนั้นก็ได้ประ โขษณ์ เช่นเดียวกันคือ
 ไม่ต้องการส่งเสริมการค้าเล็กค้าย้อยได้โดย เวลานี้ปรากฏว่าโทษโทษคนค้าย้อย—
 เดือนได้มากอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าหลักการที่ตนจะจัดให้มีข้อยึดถือว่า
 เป็นความสมควรหรือยังที่จะออกกฎหมายเพิ่มโทษผู้ค้าย้อยที่เขานำมาขายต่างประเทศ
 ท่านมีข้อข้องใจว่าเมื่อออกไปแล้วชีวิตไม่ได้จอดไปทำไม นี่เป็นข้อเท็จจริงซึ่งเป็น
 การปฏิบัติของฝ่ายบริหาร เราออกกฎหมายเพื่อให้ความสะดวกบริหารของ ประเทศกลางเรา
 เองได้ถูกไปค้าขายความเจริญหรือและเป็นประโยชน์ของผลประโยชน์ประชาชน ไม่ใช่เพื่อเป็น
 การทดลองของประชาชนอย่างที่ท่านสมาชิกของสภาได้กล่าวว่าจะออกกฎหมายประชาชน
 ได้เป็นเช่นนี้เราก็ได้ตั้งออกกฎหมาย นี้เราออกกฎหมายเพื่อเป็นสวัสดิการ
 ความที่ได้กล่าวมานั้น ส่วนท่านสมาชิกบางท่านมีข้อข้องใจว่ากฎหมายนี้ออกจะ

~~ประชุม~~

กฎหมายนี้เป็นการรุนแรงไปควรจะผ่อนปรนลงมานั้นมีผลหลักการแล้วผ่อนปรนที่กรมวิชาการ
ได้ แต่ขอเรียนว่ากฎหมายนี้ปรับอย่างไรไม่เกิน ๕๐ บาท กฎหมายนี้ปรับอย่างไรไม่เกิน
ไม่เกิน ๒๐๐ บาท ถัดลงกับโทษนี้เห็นว่ากฎหมายนี้จะได้มีการพิจารณาคดี

๑๒.๑๖ น.

นายฉัตร โปนขามาศ (นครนายก) : ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ใดที่ไม่รู้
จำใจจะร้องแก่ใครก็ตามแต่ที่พระราชบัญญัตินี้ในเวลาที่บัญญัติขึ้นไว้ได้คดีแล้ว แต่
ไปยื่น คดีที่พระราชบัญญัติเอาผิดเขาไปตั้ง เรื่องนี้ว่าหากตั้งแล้วจะแก้คดี
พระราชบัญญัติใหม่ที่เขาตั้ง กฎหมายอยู่ที่ผู้รักษาเมื่อผู้รักษาไม่ออกกฎหมายให้ไปตาม
กฎหมายใหม่เพราะแก้ไม่ได้ เขาไปใส่ผู้เอาผิด เป็นคนละระบบ เพราะฉะนั้นความผูกพัน
หลายคนที่ท่านพูดว่าการตั้งใหม่รับได้คดีเป็นความสามารถของเจ้าหน้าที่และมีวินัย
โทษยังไม่ผิดเอามาใช้ เท่าที่ท่านตั้งท่านผู้ใดที่ใจดีไม่มากขอมาจะตั้งใหม่ให้รับว่า
วิธีการที่เราทำเป็นการอย่างใด อันที่กรมสรรพสามิตให้เวลาอีกวัน ๕ บาท ๕๐ สตางค์
วันที่ขายแต่ที่ไม่ได้จะโดยขาดหนึ่งหรือสอง ๑ บาท ๕๐ สตางค์ ถ้าใคร ไม่รับไม่ดู/ไร
ปล่อยของอื่น / ผู้ว่าราชการจังหวัดบางแห่งว่า แต่ที่นี้เขาหักกับของนี้เขาไป ๑๐๐
เขาเข้ามากองไว้ ทางขึ้นไม่รับ ขาดมาส่งเสีย ๒๐๐ บาท กรมสรรพสามิตให้รางวัลกับ
ละ ๕๐ สตางค์ คนราว ๆ ล้านบาทเขาไปแบ่งกับกับผู้ขึ้นแล้วอีก ๑๐๐ บาทเวลาเขาทำของ
ออกมาด้วยเขาขายในกรุงเทพฯ ๑ ไร่ ๒๐๐ ๒ บาทกว่าไม่ยอมมีของส่วน แลกรุงเทพฯ ๑ มี
ขายและขายบ้านเป็นคนสูงอื่นอื่น เพราะเหตุว่าเป็นรัฐบาลเขาอีกว่าเป็นเดือนไม่เก็บ
ก็ทรงรับเข้าเจ้าอยู่กรมสรรพสามิตแล้วก็มีรับมาวัน ถ้าไม่รับผู้ขึ้นก็ขึ้นไปขึ้นแล้วได้
จังหวัดนั้นตรวจว่าจำนวนเงินเท่าไร ตัวท่านเคยเห็นหรือ มีไม่เสียไปถึงเขาอาจมา
กรุงเทพฯ ๑ เลข แล้วเมื่อเร็ว ๆ นี้รับมาตั้ง ๑๐๐ บาทตั้งกรมสรรพสามิต

แต่ก่อนเห็นหรือไม่ว่า เขาส่งไม้ไปเลย ไปถึงเขาเองมากรุงเทพฯ เลย และเมื่อเร็ว ๆ นี้
ยังมีอีกเมื่อเร็ว ๆ นี้รับ ๓ วัน แต่ว่าผู้ที่มาส่ง ๖๐๐ บาทเท่านั้นเองที่ถึงกรมสรรพสามิต
เท่าที่เขามารวมมา เขาก็ถูกหมายก็ออกไปไม่มีอะไรในนั้นเลยก็เสีย

*๒๖๖๖ น.

นายเป็น โคนสุวรรณ (กระป๋อง) : ท่านที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงมาแล้วรู้สึกว่าจะ
ขอประธานไทย ทางฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยในพระราชบัญญัติฉบับนี้คือทางฝ่ายท่านไคยคุณ
นายประการต่าง ๆ และพูดไม่ในทำนองที่เรียกว่าคล้ายกับว่ารัฐบาลนี้ทำผิด เจ้าหน้า
ของรัฐบาลนี้ทำผิด และรู้สึกว่าเป็นการที่หัวหน้าจากไปอย่างหนึ่ง หลังจากไปอย่างหนึ่ง
คือพูดทำนองนี้เป็นวิธีพูดที่ฉลาดและแหลมคมเหลือเกิน แต่ว่าถากถำถึงแต่ไม่กล้า
ที่ไม่กล้าจะบอกว่าใครเป็นคนทำผิด ในสภาที่พูดได้ พูดออกมา ฟังเมื่อรวมความว่า
เป็นการฉ้อ เป็นการทำลายสิทธิ์ ทำไมการออกกฎหมายจะไปอะไร โบนัสแก่ประชาชน
และประชาชนนั้นที่เพิ่มโทษขึ้นนี้จะไร้อรรถหรือไม่ได้ไปอะไร โบนัสอย่างไร ข้าพเจ้าขอ
ทำอย่างเดียวกับพระราชบัญญัติการควบคุมการค้าว่าไร เกิดการหรือการขนย้ายข้าว เป็นต้น
ไว้ให้การค้ามีการระงับเพียง ๑ เท่าของราคาข้าวเงาเขาไปมอบแล้วทำไมได้กำไร
อย่างนี้หรือทำไมไม่มีความกลัว ถ้าหากว่าเพิ่มโทษไว้ ถ้าหากว่าตัวข้าวหรือสิ่งข้าวไม่กระสอบ
ร้อยบาทหรือถึงแสนบาทหรืออย่างนี้ใครจะกล้าทำหรือว่าไปเอาเงินจากหนึ่งเดือนเป็น ๑๐ ปี
ใครจะกล้าทำ ฟังแล้วเพิ่มโทษให้มีอะไร โบนัส ข้าพเจ้าต้องสงสัยเหลือเกินว่าการพูดกันไป
พูดกันมา เป็นการฉ้อ เป็นการทำลายสิทธิ์ในทันที เพราะฉะนั้นถ้ากล้าที่จะออกมา แต่
อย่าพูดในทำนองอย่างนั้นอย่างนี้อย่างนั้น อย่าพูดหนึ่งถ้อยถ้อย ๆ ถ้าหากว่าไม่
ก็พูดตรงไปตรงมา แม้ไม่ฝ่ายรัฐบาลนี้ข้าพเจ้าก็เคยพูด เรื่องเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้น
เราต้องเสียงของประชาชนส่วนรวม เพราะว่าเราเป็นภาควิชาของสหประชาชาติและสถาบัน
อนุสัญญาไซเบอร์และทำไม่เขียนตัวขีปนาวุธด้วยตัวเราอย่างนั้นหรือ เราไม่ร่วมกัน เรา
อย่างนั้นหรือ เราจะไม่อย่างนั้นหรือ ข้าพเจ้าสงสัยเหลือเกินว่าทำไมอย่างนั้นแล้ว

มีความเห็นว่ามติคณะรัฐมนตรีว่าด้วย ระเบียบว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ
ของข้าราชการพลเรือนสามัญและวิธีปฏิบัติของข้าราชการ

ผู้พิมพ์ กษ ๘๐/๐

เครื่องคิดเลข หรือการปรับปรุง ไม่พอ เราจะเพิ่มไทยเราจะอะไร เราคิดว่าไม่ให้เกิด
 สอนบ้างก็ว่าท.จริงง.หรือเห็น ท.มาความว่าอะไร ถ้าหากว่าไม่พอใจก็เปิดอภิปรายเข้ามา
 ก็ถือว่ารัฐบาลทำไม่ได้ ต้องตรงไปตรงมา ไม่ต้องขมไปอันนั้น ทุกคนยอมรับแล้วว่า
 เมืองไทยสู้คนอื่นหรือเปล่า เหตุการณ์ภายนอกก็เข้ามา คือว่าเมืองอื่นเขาสนใจเข้ามา
 เพื่อส่งไปศึกษา ซึ่งเมืองไทยเป็นเมืองขึ้นดี ตลอดเมืองเรามีการสู้รบกัน เป็นการสนใจเข้ามา
 โดยวิธีการของพ่อค้าต่าง ๆ ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าผู้กำกับการค้ามาแล้วถึงได้รู้เห็น
 การค้า เพราะฉะนั้นเราจะไม่พยายามหาทางป้องกันหรือ จะเป็นอย่างไรหรือ และที่
 เรากำลังหาประเทศอื่นเหตุการณ์มีคล้ายไว้ เช่นอินโดจีนก็มีการรบกัน พะท้าวเกิดรบกัน
 ประเทศไทยสันติก็เข้ามาทางนี้ ใครก็ตามอย่างไรก็ควรจะถูกกันในที่นี้ ไม่ใช่พูดแต่เพียง
 ลมปากลอบ ๆ อย่างนี้จึงจะเป็นการเสียหาย ซึ่งเราบริบอบกันสนประชาชนก็แล้วว่า
 สี่ครั้งเสวยทั้งหมดในเรื่องนี้ และถ้าหากว่ากฎหมายฉบับเดิมมี-โทษเล็กน้อย อมาฉันว่า
 ทุกคนก็อยากจะทำ จะไปกลัวอะไร จึงได้จับไป กำนตบ ๆ ครั้งซึ่งครั้งหนึ่งก็จับไม่ได้
 และก็ได้เงินเป็นล้าน ๆ ทุกคนก็ไม่กลัว ข้าพเจ้าเห็นด้วยในการที่จะเพิ่มโทษ เพราะ
 เจ้าหน้าที่ทำถูก จะถูกอย่างไรก็ถูกกันมาในที่นี้ เราเป็นผู้แทนประชาชน

ประธานสภาผู้แทน : ประชุมต่อเวลา ๑๔ นาฬิกา หักประชุม

พักประชุมเวลา ๑๒.๒๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๔.๒๕ น.

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อยู่ในที่ประชุม รองประธานจึงทำหน้าที่แทน)

ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรประชุมแล้ว ขอเปิดการพิจารณาต่อไป คือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติขึ้นที่รัฐบาลเสนอ คือ

นายใหญ่ สวัสดิภาส (นครสวรรค์) : ขณะที่สภากำลังลงเวงกันอยู่นี้ ข้าพเจ้าอยากจะอธิบายเหตุผลในการที่ไม่ควรจะได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้สักเล็กน้อย เมื่อข้าพเจ้าคิดว่ามีความเหมาะสมที่จะรุนแรงสักหน่อย จึงมีการโต้เถียงและใส่คำที่รุนแรงกันบ้าง แต่ที่ข้าพเจ้ารู้สึก ท่านประธานควรระวังใจไว้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ปล่อยมืออย่างคำให้มา กล่าวอันเด่นในสมัยนี้เป็นอันขาด คือคำใดที่ถือเป็นคำโทษข้าพเจ้าจะไม่ขอลด แต่ข้าพเจ้าจะพูดในเหตุผลที่ว่าควรหรือไม่ควรประการใด คือที่เถียงกันมาตอนเช้าที่ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับสมาชิกคนหนึ่งที่ว่ากฎหมายนี้อยู่ในชุดแล้ว ถึงจะออกมาไม่ได้ก็ดี แล้วก็มีความสำคัญรัฐบาลก็มีความเห็นตามที่กล่าวมาข้างไป ในทางที่ว่าข้าพเจ้านับว่าเรื่องนี้เป็นอันขาด คงจะเป็นเชิงว่าข้าพเจ้านับกลายเป็นมีคำยืนยันไป แต่การเป็นคนที่อย่างข้าพเจ้านับขมกับข้าพเจ้าไม่ขมกับตนเอง เหตุที่ข้าพเจ้าจึงรู้เรื่องเป็นมาก ก็เพราะเรื่อง คำยืนยันนั้นเป็นเรื่องคำอย่างใจกว้างเห็นอกเห็นใจอย่างที่ว่าแต่ข้าพเจ้า เห็นแม้เด็กเล็กถึงความกับขมขม แม้แต่ใคร ๆ ก็รู้แล้วทำไมอย่างข้าพเจ้าซึ่งเป็นราษฎรคนหนึ่งจะไม่รู้บ้างหรือ แล้วเรื่องที่ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ไหวว่าไม่ใช่เรื่องจริง เป็นเรื่องจริง แล้วทำไมเราจึงจะให้กฎหมายนี้ออกไป และที่เราเถียงกันก็เห็น เรื่องบุคคลไม่ใช่เรื่องหลักการของกฎหมาย ข้าพเจ้าก็โต เรียนแก่เขานี้แล้วว่าหลักการของกฎหมายนี้ใช่ไม่ใช่ เพราะตัวเราคิดหลักการแล้ว คนที่เรียนกฎหมายเขาก็ไม่มีอะไรเลย เพราะกฎหมายไม่ใช่ออกมาด้วยอารมณ์ จะคงพิจารณาถึงเหตุผลและเหตุการณอย่างอื่นมาประกอบด้วย และเมื่อกฎหมายนี้ออกใช้คงใช้ให้ได้อย่างดี ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่ากฎหมายนี้ออกไปจะเป็นที่เขินอาย เป็นที่ขมขมอย่างไร เพราะข้อเท็จจริงกฎหมายนี้

ก. ๕๖/๒

ใช้ทำใบการเข้ามีผลลง ไปอย่างที่มีมติที่ประชุมมีมติรับทราบว่าเป็นความจริง คือ
ความจริง แต่จะลงวันที่ที่กรมทะเบียนการค้า แต่รายชื่อไปอยู่ ๆ มีกลับเดิมขึ้น มีเจ้าจึง
มองไปถึงว่า เจตนารมณ์ผู้เสนอหรือรัฐบาลนี้ ของเจตนารมณ์ของทางและเป็นอย่างไรบ้างเจ้าไม่
ทราบ

ซึ่งความจริงก็เป็นอย่างที่ข้าพเจ้าว่า คือเป็นการที่จะไปบังคับรายแจก ๆ เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าคิดว่า เจ้านายของญี่ปุ่น คือรัฐบาลจะพูดอย่างไรก็ไม่ทราบ แต่ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
 ของข้าพเจ้าหนึ่ง ก็อยู่เสนอเหมือนจะถูกสมมติอย่างที่ว่าข้าพเจ้าว่า ซึ่งผู้ไม่เห็นเสียเลย
 เมื่อจะถามถึงเรื่องนั้นเพื่อถามผู้ผู้ที่ยังยินยอม และยังกล่าวหาว่าถึงไม่ว่า ถ้ากล่าวหา
 ไม่มีใครรู้ ข้าพเจ้าอยากจะได้ประธานใหม่ ในข้าพเจ้าจะพูดว่า ใครเป็นคนดำเนินเรื่อง
 ใคร เป็นคนเสนอเกี่ยวกับการดำเนินเรื่อง แต่คนภายนอกข้าพเจ้าคิดว่ายังมีขบวนการจะไม่เกิดโอกาส
 ในข้าพเจ้าทำได้ แต่แทนประธานยืนยันในข้าพเจ้าที่ ข้าพเจ้าก็จะคิดว่า ในผู้ความจริงเสีย
 ทีเดียวว่าใครในสภาผู้ดำเนินเรื่อง ความจริง ๆ ใคร ๆ ก็รู้ว่าใครดำเนิน ข้าพเจ้าได้เรียน
 แล้วว่าเกิดคนพบทาง ความห้องไรห้องนั้นก็รู้ว่าใครดำเนิน แล้วเรียนมาไทยใคร เมื่อรัฐบาล
 ทรยศที่จะไปข้าพเจ้าที่ ข้าพเจ้าพร้อมที่จะมี ชีวิตที่เชื่อว่าใครดำเนิน ใครสมทบ และไม่มี
 ส่วนใดจากการดำเนิน จะใครเรื่องกันเสียที่ บ้านเมืองจะถูกกดขี่ หากไม่ถึงทุกได้
 ข้าพเจ้าว่าไม่รู้จักจริงอย่างนั้นหรือ ข้าพเจ้าก็ไม่รู้จักไม่รู้จัก เมื่อใดรู้จักกัน ก็อยากจะทำ
 ฝ่ายการและประธานสภาผู้แทน : ขอโทษที่พูดถูกถูก แต่กว่าจะไปถึงเรื่องอย่าง
 นั้น เพราะฉะนั้นขอความกรุณาว่าวาระนี้ไม่ควร จะพิจารณาว่าสมควร จะรับหลักการหรือไม่

นายใหญ่ สวิตซอก (นครสวรรค์) : ถ้าเป็นความประสงค์ของฝ่ายประธาน
 กรรมการขออภิปรายดังนี้ ก็ขออนุญาตรัฐบาลก็เพื่อที่จะเป็นการประชุมประชุม แต่ข้าพเจ้าคิด
 ว่านั้นก็จะเป็นการส่งเสริมในการดำเนินรายใหม่ ๆ ใดก็ตามเป็นกอบเป็นกำบ้าง ถ้าเป็นการค้า
 รายแจก ๆ น้อย ๆ ไม่เข้าหูเข้าตาก็จะคงจะถูกกดขี่มันเองโดยอาศัยอำนาจของกฎหมาย
 นี้ และถ้าออกกฎหมายฉบับนี้ ก็จะเป็นเครื่องเมื่อที่จะนำไปใช้แก่ราษฎรที่มีชีวิตความเป็นผล
 แก่ผู้มีอิทธิพล คือเป็นคนกลุ่มเดียว ข้าพเจ้าพูดตามข้อเท็จจริง ความหมายของกฎหมายนี้
 เพื่อที่จะให้กฎหมายนี้เป็นผล เป็นผลจริง แต่เป็นผลแก่คนกลุ่มหนึ่งที่จะดำเนินเพื่อให้ร่วมกัน
 ยั่งยืน แต่ไม่เป็นประโยชน์แก่คนยากจนกระจัดกระจายเลย

แม้ว่าจะเป็นการไม่เต็มที่สำหรับภาคหนึ่งที่คณะกรรมการของเอกชน ความจริงก็เป็นการดีที่
 เหมืองหิน ซ้ำอีกไม่ทราบราคา แต่เมื่อเป็นตัวแทนของเขาเข้ามาในสภาผู้ถูกบังคับให้
 ออกกฎหมายไปโดยที่หนึ่ง แล้วไปใช้บังคับอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งไม่มีอำนาจราคาที่ดีเข้ามาในสภานี้
 อยู่เหนืออะไรนั้น เหตุไฉนข้าพเจ้าจะให้ราษฎรซึ่งไม่มีอำนาจราคาที่ดีจะต่อสู้กับคนที่
 อิทธิพล และข้าพเจ้าคิดว่าราษฎรที่ต่อสู้กับข้าพเจ้าของการอย่างเห็นแก่ตัวนั้น ถ้าหากว่า
 มีการเปลี่ยนแปลงที่คงเป็นตัวแทนของเขาด้วย ข้าพเจ้าคิดว่ากฎหมายอย่างนี้กำลังทำ
 ภายใต้อิทธิพลของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงต้องเห็นด้วยแทนเขาด้วย และจะเป็นอิทธิพลคนหนึ่ง
 คนใดหรือเขาจะเลือกซึ่งข้าพเจ้าหรือที่ใดก็ตาม ข้าพเจ้าก็เห็นเสียแทนเขา ข้าพเจ้า
 เห็นว่ากฎหมายอย่างนี้ไม่ใช่กฎหมายที่จะให้ความสันติสุขให้แก่บ้านเมืองเหมือนอย่างรัฐบาล
 บรรดาคนอย่างนั้นหลายคนว่ามีจะก่อสันติสุข ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเป็นการแบ่งแยกให้
 เห็นและการแบ่งชั้นจะเกิดขึ้นทุกวัน เมื่อถึงจุดเกิดแล้วข้าพเจ้าคิดว่าความริ้วรายนก็จะ
 รุนแรงยิ่งขึ้น สภานี้ไม่ใช่ที่จะไม่รักษาความสงบ แต่ออกกฎหมายเพื่อรักษาความไม่สงบ
 ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย มาดูกันหลักการกับเหตุผลแยกไม่ออก จะออกหรือไม่ออกก็ตาม
 ก็อย่างสมาชิกจังหวัดนครนายกกล่าว ที่มีข้าพเจ้าอยากจะทำว่าใครเป็นผู้รักษากฎหมาย
 ไม่ใช่รัฐบาลนี้หรือสภาหรือ โทษเขาจับไม่ได้แล้วโทษหนักยิ่งจับไม่ได้โดย ข้าพเจ้าจึงเห็น
 กฎหมายฉบับนี้ไม่ควรจะรับหลักการ ถ้าหากว่าขึ้นรับไปก็จะเกิดผลอย่างที่ว่าข้าพเจ้ากล่าว

๑๕.๑๖ ข.
 นายพัน สุจริตธรรม วัฒนศิริช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ข้าพเจ้าได้
 ถึงหลักการของกฎหมายฉบับนี้มาตั้งแต่เช้า ในตอนนั้นไม่คิดว่าจะถูก แต่เมื่อถูกไป ๆ ถึง
 ไปคล้าย ๆ กันว่ารัฐบาลค้าเงินหรือให้รัฐบาลค้าเงิน เมื่อเขามันก็รู้สึกว่าจะเกินไป ความ
 จริงกฎหมายฉบับนี้เท่าที่รัฐสภาได้ผ่านแล้วคงจะเห็นว่าเราขอเพิ่มโทษผู้ค้าเงินเดือน
 หลัก แต่ที่หน้าอภิปรายไปในทำนองคล้าย ๆ กันว่าถ้าหากว่าเงินโทษจับแล้วจะเข้า
 คนที่ค้าเงิน ๆ นั้น ๆ ส่วนรายใหญ่จะลงโทษอย่างอื่นไม่ได้

เท่ากับว่าไปสนับสนุนผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นต่อไป และเขายังจะพูดทำนองคล้าย ๆ กันว่าเป็นการ
 บุกรุกชาติภักดีของคนซึ่งกระผมคงไม่แน่ใจแล้วรู้สึกว่าการพูดที่พูดกันจะเป็นไปได้อย่างไร ก็มองไม่เห็น
 เพราะเหตุว่ากิจกรรมใด ๆ ที่เกิดขึ้นโดยก่อให้เกิดการปั่นป่วนขึ้นหรือก่อให้เกิดการไม่ได้
 ขึ้นในประเทศ รัฐบาลนั้นก็คงพยายามที่จะหาทางปราบปราม การปราบปรามนั้นเราก็
 อาจจะวางหลักได้ ๒ ประการ ประการหนึ่งในทางหลักการของกฎหมายก็คือหมายความว่า
 ว่าเราแก้โทษหรือลงโทษให้หนักขึ้นเพื่อให้คนเหล่านั้นเข้าคุกแทนที่คนเก่า นั่นหลักหนึ่ง

อีกหลักหนึ่งก็คือการปฏิบัติการจับกุม เข็มงวดกวาดตาขึ้นถึงที่ผ่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยได้ไว้เช่นนี้จึงให้สถานีตำรวจที่แต่ละคนเข้าแล้ว เข้าใจว่าคงจะเข้าใจ
 กันโดยทั่วถึงที่มีหลักการปฏิบัติกันไว้แล้วเขาบอกว่าอาจจะมีส่วนรับผู้มีอิทธิพล ผู้ที่มี
 อิทธิพลนี้ไม่จำเป็นต้องอยู่ในวงราชการ เช่นเสนาบดี เสือโย เสือห้า เสือเหวพวกนี้
 เราก็ไม่พูดพูดสามารถจะปราบปรามได้ ถ้างั้นนี่เป็นต้น เพราะฉะนั้นคนที่อิทธิพลและ
 ทำอิทธิพลมาที่ขอมืออยู่เสมอ แต่ถ้าเรามีหลักการอยู่แล้วที่จะปราบปรามโดยลงโทษมี
 การ เข็มงวดกวาดตาขึ้นอย่างที่จะลงโทษก็อย่างหนัก เมื่อพูดกล่าวนั้นเสียอิทธิพลเมื่อใดก็
 จะคงถูกลงโทษ คนที่อิทธิพลไม่ใช่ว่าจะไร้อิทธิพลอยู่ได้ชั่วกาลปาวสาน กฎหมายนี้คือให้
 นึกว่าเมื่อเราออกไปแล้วจะไร้อิทธิพลไหม ก็ยังขึ้น ท่านก็ทราบอยู่แล้วว่าเวลานี้มีคนกลัวกันมาก
 แต่เมื่อรัฐบาลมาออกกฎหมายลงโทษให้หนักท่านก็ไม่รับ หัวว่าไปสนับสนุนผู้มีอิทธิพล
 ข้าพเจ้าเห็นอยู่เสมอว่าผู้มีอิทธิพลไม่ยั่งยืนไปแต่โทษจะคงมีคนที่บ้าง จะมีคนเลวออก
 ตกตลอดไปไม่ได้ ถ้าเมื่อใดคนที่อิทธิพลทำผิดแล้ว คนยุคศิธรรมเขามีกี่จะของหาทาง
 ลงโทษ โกร ๆ จะสร้างอิทธิพลอยู่ชั่วฟ้าดินไม่ได้อีก เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้จะเป็นการ
 หนึ่งที่จะให้การปราบปรามเพื่อให้เขามือรัฐบาลไป เครื่องมือของรัฐบาลอย่างที่ท่านพูด
 อาจจะมีความจริง คือคน ๑๐๐ คนเราสั่งให้ไปปราบนั้น แค่อีก ๕๐ คนเขาจะคำนึง
 ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้ดำเนินจับไม่ได้อีกแล้วไป แต่วันหนึ่งคนที่ทำผิดอยู่เสมอ ๆ นั้นอาจจะ
 ไม่รอดจากกฎหมายไปได้ คนทุกคนท่านอย่าเข้าใจว่าเราจะไปกำจัดทุกคนโดยทำการ
 ปราบปรามไม่ได้

และเจ้าหน้าที่ทุกคนต่างบอกว่าเขาไปว่าเขาจะเป็นผู้รักษาคำมั่นกับคณะกรรมาธิการ
อะไรไม่ได้นั่นเอง เห็นไปไม่ได้ ตลอดก็มีและจนชั่วชีวิต บ้านเมืองขอ เราที่อยู่ด้วยหลักสอง
ประการคือมีทั้งดีและมีทั้งชั่ว กฎหมายหรือกฎหมายไม่ใช้บังคับ ไม่ใช้บังคับคน ห้ามศึกษาหรือ
ไม่ว่าคนชั่วกับคนดีกับทุกคน ในส่วนหลักของข้าพเจ้าเอง เมื่อวันงานปีใหม่ที่ได้ เกิด เกิดกับ
มรดกทายาทที่รับกันไม่ได้ อย่างไรก็ตามเรื่อกำหนด เรื่องอะไรผู้รับมรดกหรือผู้รับมรดก
อยู่ในขณะนี้ เจ้าคนชู้ยังมีรวมปรวมหาก แต่ถ้าเมื่อนั้นเราหมกมุ่นทางจงใจ เล่นงานกันใกล้คนที่
โดยมีคชของกฎหมาย เพราะฉะนั้นที่รัฐบาล เช่นตามกฎหมายเสริมโทษเพื่อปรามปรามการกำนัน
ซึ่งท่านว่าไม่/ได้กับข้าพเจ้าคนไม่เห็น แต่ช่วยอย่างไรก็ตามการออกกฎหมายเพิ่มโทษผู้กระทำ
ผิดผิดหลักของกฎหมายท่านก็เห็นใจแล้วว่าถึง เวลาหรือถึงที่บุคคลไม่ประพฤติตามกฎหมายและ
พยายามก่อกรรมทำชั่ว พยายามทำผิด เพราะจำกฎหมายจริง หนักหนา เราทั้งสองได้เพิ่มโทษ
โทษหนักยิ่ง ในกรณีเช่นนี้ข้าพเจ้าคิดว่า เป็นหลักการที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงอย่างใด ส่วนผู้ที่ผิดผิด
คืออันนั้น เป็นเรื่องการปฏิบัติ ข้าพเจ้าจะ เรียบเรียงคำกล่าวในวันซึ่ง เราจะต้อง เข้ามานั่ง
ในมือของกฎหมายอันว่าไม่จริงสงสัย มีสมาธิคิดว่าไม่มีประวัติศาสตร์การกำนันเป็น
คน ๆ และก่อนเลย ความจริงเป็นเรื่องอื่น เหมือนนี้ที่เคยมีชีวิตกันใกล้ผู้ซึ่งถูกรังไฟ ขี้ใจก็มีสติ
นึกว่าโทษ ท่านซึ่งเป็นสมาชิกเก่า ๆ ถึงจะทราบได้ก็ทุกคน แต่ระดมไม่เข้า เป็นหน้าที่ของ
หมกมุ่นอาจจะ เรียงว่าเมื่อไปตรวจงานทางภาคเหนือว่า ขึ้นว่าไม่ไม่เขินกับคนก่อนคิดเวลา
ชวาท่างประ เปรตต้องกรรมาธิการมีราคาอย่างที่ท่านรับจนรับว่ากรรมาธิการของประเทศไทยได้ขึ้นจึง
คิด เมื่อผ่านจากนั้นไปไม่ได้กับท่านทางนี้ เมื่อขึ้นผู้มารับงาน เราพวก เราที่ขมขมจะรับอาสา
ให้บ้าน อาสาทำให้บางสิ่ง เป็นทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อเป็นนี้ เหตุการณ์เกิดขึ้นเช่นนี้
เราว่าไม่จะไม่ช่วยกับสนับสนุนในการที่จะสร้าง โทษผู้กระทำผิดโทษหนักยิ่งนี้ ควรที่จะพูดว่า
ถ้าออกกฎหมายเพิ่มโทษแล้วการกระทำเล็ก ๆ น้อย ๆ จะถูกส่งโทษแล้วคนที่ทำโทษจะไม่ถูก
ลงโทษนั้นอันนี้ เห็นว่าไม่เป็นความจริง

เป็นความจริงที่ว่า เราจะไม่ได้อะไรเลยถ้าไม่ทำอะไร จะไม่เข้าเส้นชัยเลยก็ว่าได้ถ้าไม่ทำอะไร
ถ้าเราจับได้ก็ลองลงโทษความผิดของเขานั่นแหละ แต่ถ้าเขาไม่ทำอะไรเราก็ทำอะไรไม่ได้ แล้วขอ
ความเรียบแก่หน้าสมาชิกผู้เกิดเรื่องว่า เขาคิดว่า เขาทำผิดกฎกติกาอื่นไม่ใช่เป็นคนที่ เป็นคน
ฉลาด อย่างเขาอื่นไม่รู้ว่าเขาทำผิดกฎกติกาในรถแล้วเขาจะไปทำอะไรในสนามแล้วจับได้ก็จับได้
แต่ไม่ผิดโทษก็โทษกันถึงกลางทางอะไรอย่างนี้ก็มีอยู่เยอะ เขาจะละเมิดกฎกติกา
แต่ตอนหลังจะเขียนเรื่องมาบอกว่ามีมาคิดว่าผิดกฎกติกาของกฎกติกาที่คิด เขียนโดยผู้รู้ ว่าความผิด
นั้นหนักได้แค่ไหนมันเป็นอย่างไรบ้าง ท่านอาจารย์จะเปิดอภิปรายแล้วไม่กลัวว่ากลัวว่าคนอื่น
เห็นมันเห็นมันแล้วจับไม่ได้ ไขว่ขวายแล้วก็ไม่เห็นมันได้

๒๔.๔๕ น.

นายเสริม วงศ์ทอง เสือ (สิทธิ) : ความที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติ
นี้มาที่ คณะกรรมการจัดทำได้ถูกแล้วที่เห็นใจรัฐบาลว่าน่าจะรับหลักการตามพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ใน เพราะว่าท่านได้ของยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลท่านแต่ละได้ว่าเป็นการตามพระราช -
บัญญัติฉบับนี้เรื่องยังคลุมเครือ รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าที่ออกกฎหมายอื่นเพื่อปราบปรามอันนี้
บทตั้งของรัฐบาลต่าง เสร็จ ท่านทราบหรือไม่ว่าโรงพยาบาลที่ถูกเรื่องก็มีสามอันแล้วหนึ่งนั้น
เพราะหลักรัฐบาลมีว่าถ้าใครประพฤติผิด ๑ บาทก็ออกใบอนุญาติให้ผลส่งได้ ออกส่งผล
ออกให้ไป แล้วรัฐบาลว่าขบวนการในเรื่องยานยนต์ให้รู้ว่ามีผู้ที่จะจับกุม แล้วประการที่
๑ รัฐบาลจะรวมโรงพยาบาลอื่นให้มันเอง แต่เดี๋ยวก็นี่รัฐบาลขอหมายโรงพยาบาลอื่นออกไม่อย่างจังหวัด
สิงคโปร์ ปากแตรก็มีคดียานยนต์ จะจัดคดีหรือก็ขยายออกไป เพื่อจะลดนิสัยคนไม่ให้คิด
ยานยนต์แล้วรัฐบาลจะรวมยานยนต์อย่างเรา แต่ก็ยังประหลาดโรงพยาบาลอื่นด้วย ความนี้คิดว่า
อย่างนั้นแต่หลักปฏิบัติที่อย่างนั้นไม่เรื่องของการเงินและเรื่องอย่างนั้นแล้วจะไม่อย่างไร
รอด แล้วกฎหมายฉบับนี้จะเขียนว่าเป็นกฎหมายที่เราทำได้อย่างไร ก็จับได้แล้วแล้ว
ยานยนต์ ~~แล้ว~~ เมื่อความมันมีผลจะจับที่หนึ่ง จากเจ้าหน้าที่ในรถที่เห็นของคนที่เห็น - ๒ -
ยานี่ ว่าทำอะไรเรียบร้อยแล้วหรือว่าเรียบร้อยแล้ว และมีเรื่องในกฎหมายภาคเอกชน

๗ ปีใหญ่ ๆ ขึ้นบ้าง ๕๐ กว่าปี โลกทั้งชาติมีของสิ่งหนึ่งไม่ซ้ำกัน ที่ท่านรัฐมนตรี
 นอกว่าใครคนอื่นเขาจะไม่ได้ออกมา ขอเรียนว่าเจ้าของดินนั้นเอาไปบรรพบุรุษแล้วก็
 ตราไปเสีย เขตใดวิชาลจริงไม่ผู้ศึกษาความ เจ้าของที่เอาดินบรรพบุรุษมาควรจะทำกันเป็น
 ชั้น ๆ ไป นี้ท่านต้องการแต่เอาดินไปเท่านั้นเองเอาไปไว้กับเจ้าของที่เอาเอาดินบรรพบุรุษ
 นั้นมาไม่ เมื่อเป็นเช่นนี้จะทำอย่างไร ข้าพเจ้าเห็นความดีรัฐบาลที่จัดการออกเครื่อง
 สกัที่ในคือออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ไปเป็นประโยชน์ แต่เป็นประโยชน์ส่วนน้อยเหลือ
 เกิน เราจะไล่คนผู้ทำผิดคนอื่นเล็ก ๆ น้อย ๆ ส่วนผู้ทำผิดอื่นเสียรายใหญ่ ๆ ซ้ำไม่ได้
 จึงทำรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรกรรม ไร่สวนเมื่อถึงนี้มีมรดกเท่าไรก็ควรให้ตกกับลูก
 ถึงเขื่อนล้าทำตุงกันเขื่อนนี้แล้ว พระราชบัญญัติฉบับนี้มีโทษปรับ ๓๐๐ - ๕๐๐ บาท
 ขอเรียนต่อสภาผู้แทนฯ ว่ามีผู้ร้องเรียนว่าผู้ทำผิดไม่ให้ แต่เอาเอาดินไปแล้วกับเขา
 เจ้าต้องจึงเสียเอง ๆ นี้ไม่ใช่อ่างนี้ ข้าพเจ้าเป็นห่วงและถึงงานผู้ที่ยากจนคนแคบ
 จะถูกกระทรวงเกษตรกรรมขึ้นทำรุนแรงและรุนแรงเป็นการหนัก ทั้งต่อสภาผู้แทนฯ ขัดมา
 จนเกินความแล้ว ข้าพเจ้าได้ถามประธานสภาผู้แทนฯ ว่าเมื่ออ้างเรื่องว่าไม่รู้ว่า
 อะไรก็ออกเป็นพระราชบัญญัติไปหมด ข้าพเจ้าถึงงงงว่าว่ามีกระทรวงเกษตรกรรมที่กระทรวง
 ราษฎร-ราษฎรอยู่ในที่ ท่านมีพระราชบัญญัติมาแล้วคือพระราชบัญญัติว่าผู้ทำผิดก็มีหัว
 ขนงูจาก *เมื่อมีพระราชบัญญัติว่าผู้ทำผิด ๗ บาท แต่เดิม ๑๕ บาท*

หากการแทนประธานสภาผู้แทนฯ : สุกไม่จริงจึงขอให้ผู้ใดในเขตจัดการ

นายเลียง วงศ์ทองเหลือ (สีจักร) : กฎหมายออกไปแล้วแต่ผู้ปฏิบัติปฏิบัติ

ความพระราชบัญญัติมันไม่ แล้วกฎหมายออกไปจะมีประโยชน์อะไรในเมื่อตัวปฏิบัติไม่
 ปฏิบัติ ความที่ข้าพเจ้าได้เรียนเมื่อถึงนี้คือความ พญาคี เคียงนี้ *ไม่* ไม่ต้องปฏิบัติ
 ที่พระนครนี้แหละ *หัวขบวนผู้ทำผิด*

๑๔.๕๒ น.

นายบุญคุ้ม จันทระศรีสุริยวงศ์ (สุครชานี) : เมื่อพระราชบัญญัติอากร
การฆ่าสัตว์เข้ามาสู่สภานี้เมื่อเร็ว ๆ นี้ ข้าพเจ้าเคย^{เคย}พูดว่ารัฐบาลนี้ว่าวิวกติ ญุกติ
ความกิติที่เจ้าของเขาอุทิศส่วนเลี้ยงของเขา และเขาจะฆ่ากันบ้าง ก็หาทางเพิ่มโทษ
ที่ห้าขึ้นเป็นสิบ ๆ พัน ๆ ไม่เห็นและบัดนี้รัฐบาลนี้ได้เสนอกฎหมายนี้เข้ามา เพราะฉะนั้น
โดยหลักการแล้วข้าพเจ้ารู้สึกว่า เป็นการถูกต้องและสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ในการที่มีอัตราต่างกันไม่ต่าง ๆ นานา ๆ นั่นก็ว่ากันมามาก...

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : คุณค้ำหรือสนับสนุน

นายบุญคุ้ม จันทระศรีสุริยวงศ์ (สุครชานี) : มีข้อข้องใจจะเรียนถามรัฐบาล
ผ่านประธานคอบขึง มีการว่ากันต่าง ๆ นานา เมื่อพระราชบัญญัติอากรฆ่าสัตว์เข้ามา
กับบอกว่ารัฐบาลนี้จะออกกฎหมายมา เกณฑ์อย่างสูง เห็นว่าคือว่าจะมีองค์กันไม่ให้มีการ
ลักลอบฆ่าโดยให้บุคคลคนหนึ่ง เป็นผู้ถูกรักษาฆ่าสัตว์แต่ผู้เดียว เมื่อออกกฎหมายฉบับนี้
จะไม่ให้การฆ่าเล็กนายน้อยฆ่า โดยเฉพาะผู้มีอิทธิพลอย่างนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่า เป็นการ
กัณฑ์แก่ซึ่งกระแฉะกระแฉะหนักมากกว่า แต่ว่าโดยความจริง ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่เป็นเช่นนั้น
แต่อย่างใดก็ตามข้าพเจ้าใคร่จะให้ข้อสังเกตแก่รัฐบาลนี้ เรื่องมีอิทธิพล ถึงไม่เห็นก็
รู้สึกว่า เป็นบุคคลความจริง แต่ข้าพเจ้าว่าเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ว่าแล้วคือเป็นเรื่องตัวบุคคล
ตัวจริงกิติ ทหารกิติ เป็นเรื่องบุคคลธรรมดาเรา การหาเงินของคนเรามีหลายอย่าง
ไม่เหมือนกัน บุคคลบางคนก็ระวัง ถ้าสิ่งใดไม่ก็เป็นความชั่วก็ระวัง ไม่ทำสิ่งที่ไม่ดี
ถ้าทุกคนก็หมดก็เป็นผู้แทนทั้งหมด เป็นรัฐบาลทั้งหมด บางคนสักแล้วจะได้ เสียชื่อเสียง
อย่างใดก็ตาม สักแต่จะเอาว่าช่วยก็เอาอย่างนี้เป็นเรื่องของบุคคล ข้าพเจ้าว่าจะ
เอามาลงล้างหลักการนั้น ไม่เป็นการสมควร แต่อย่างใดก็ตามใคร่จะเรียนรัฐบาลนี้ว่า
ในเรื่องมีอิทธิพลมีหลายอย่างหลายประการ ประการที่ ๑ ก็คือว่าทำเสียเอง

และนอกจากนั้นไมโครคาเอง ผู้มีอิทธิพลไปจับ จับผิดแล้ว มันก็ไม่มีตัวคือว่านายทวารัน
ว่าเราจับมาได้และเอามาท ที่นี้ฉันหาว่า ไมโครมาเจอสิก็ ฉันนั้นไม่เข้าหลวง
ไมโครไปไหน ช่างนี่ก็มี

หรือว่าถ้าหากว่าถ้าตัวเอง ถ้าถ้าตัวเองตำราของตัวเอง เมื่อผมคิด ทบทวนถึงมาถูกใจหรือที่ถาม
 ว่าทำไมตำราจะออกมาแบบนี้มาได้ เพราะว่าของพิมพ์ไม่ได้ สิ่งที่มีไม่ มีสิ่งอื่นไม่มีแล้ว อันนี้บ้างนี่ก็จาก
 จำนวน คือ ๑๖ อันเหลือ ๒ หรือหรือ ๕ อันเหลือก็คนเดียว รัฐบาลก็ทราบที่ว่ามีไม่ได้ด้วย
 ไม่ทำกันละหรือพิมพ์ไม่ถูกต้องของกรมฯ หมายถึง ก็ขอตามกฎเกณฑ์ของราชการมาความเอา อย่างพิมพ์ไม่ได้ว่า
 นอกจากความผิดของ ก. เมื่อพิมพ์ผิดในท้องที่ของจังหวัดใจที่ขอพิมพ์จะพิจารณาในท้องถิ่น แต่
 ว่าจะปล่อยไป ใหม่นั้นก็จะมีใครจากส่วนกลางให้มาอีกกรุงเทพฯ เป็นอันเดียวขาดไป คือเมื่อพิมพ์ได้ก็
 ปล่อยให้ตรวจจะสืบสวนที่ส่วนกลาง พิมพ์ได้ก็ไปยื่นรายการที่กองคลังที่เรื่องราย ภายหลังจากนั้นก็ไปขอ
 เมื่อพิจารณาแล้วแจ้งในมติที่ ๒๒๓/๒๕๖๓ จะเปลี่ยนมติ แต่อย่างไรก็ดี รู้สึกว่ารัฐบาลยังไม่ทันคิด
 โลกเฉพาะในระยะเวลาสั้นๆ อย่างไรก็ตาม ในเวลาที่กว่ารัฐบาลนี้มีจำนวนสมาชิกหรือผู้
 ในการดำเนิน ในฐานะที่รับเข้าเป็น ๓ ใน ๑๐๐ ก็ผู้พิมพ์พิมพ์ฉบับแรกรัฐบาลเมื่อพิมพ์
 จึงใคร่จะเรียนถามรัฐบาลว่าอันทั้งหมดที่พิมพ์ได้ทั้งหมดรายใหญ่ ๆ ในระยะเวลาอันมีระบอบ
 มีจำนวนเท่าไร เป็นราคาเงินเท่าไรที่พิมพ์ได้ทั้งหมดอันนี้ตำราอยู่ที่ไหน มีทหารอยู่ที่ไหน
 ที่เข้าตำราความตำรา และที่ทหารเข้าตำรา จำนวนจำความ ทหารบางกลุ่มกลาง ไทยไป
 เข้าตำราความตำราเข้าเป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล เข้าตำราที่กองการให้รัฐบาลรับจาก
 ราชการ ขอให้รัฐบาลทราบว่ามีการพิมพ์ เพื่อใช้รัฐบาลรับจากและถึงมือของ
 ๒๕๖๓ น.

นายเสนาทร เปี่ยมพงษ์โสภณพงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ที่สองขอผม
 มีอยู่ของส่วนกลางมีอยู่มีหรือที่ ผมขอจะทราบ เรื่องนี้คิดเล็กน้อยว่าเราอาจยื่นแจ้ง
 ของรัฐบาลถึงและขอทราบฉบับเข้ามาเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ แต่ว่ากลับคิดไว้ในการ
 ออกฉบับมีหรือใจแต่ส่วนกลาง ส่วนพิมพ์ที่พิมพ์มาได้ทั้งหมดมีประมาณ ๑๐ ล้าน ที่พิมพ์ได้โดย
 ไม่มีตัวบุคคลเป็นจำนวนแล้วหรือพิมพ์แล้วจะไม่จริง เป็นเรื่องเท็จ คือว่าตัวบุคคลที่
 เป็นทหารเท่าที่พิมพ์มาได้มีในนายลับด้วยซ้ำ และมีบุคคลที่มีหลายคนที่ส่งเรื่องทาง
 การกำกับกับทั้งมีความรู้ ความมาก เพราะฉะนั้นการพิมพ์ก็ลำบาก

ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๒

เงินเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นจึงได้มอบให้กัน และที่ผู้จัดทำแล้วก็จะต้องให้ทุก
ชั้นที่จะต้องเสีย เพราะฉะนั้นเราจึงได้พยายามที่จะทำโดยเร็วที่สุดเพื่อให้ทันสถานการณ์ของ
เจ้าหน้าที่ ที่ผู้จัดทำบางทีเขาอาจจะยังไม่ค่อยได้ เพราะฉะนั้นจึงเป็นการยุ่งยาก

แม้ว่า เขาค็รับได้หลายครั้งก็ งามีของกฎหมาย

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : กฎหมายนี้ให้ความหมายของให้ลงมติ
มีสมาชิกครบวง

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ห้าทเจ้าบังคืดใจจะจากจะอภิปรายต่อไปอีกสัก
หน่อย จึงขอเบียดสิปรายต่อไป

ห้การแทนประธานสภาผู้แทน : มีผู้เงนอให้ลงมติ และมีผู้ขอเบียดสิปรายต่อไป
รยชาติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเบียดสิปรายต่อไป โปรดขูมีชื่อนั้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน

ห้การแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรลงมติได้แล้ว โปรดขูมีชื่อนั้น
มีสมาชิกยกมือ ๔๖ คน

ห้การแทนประธานสภาผู้แทน : เบื้องต้นว่าลงมติ ขอถามที่ประชุมว่าร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ โปรดขูมีชื่อนั้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๓ คน

ห้การแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดขูมีชื่อนั้น
มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ห้การแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าสภาผู้แทนได้พิจารณาแล้วร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ กรรมาธิการสามัญวิสามัญ

นายเสวกร เป็นพวงสัมพันธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : กรรมาธิการ
วิสามัญ

ห้การแทนประธานสภาผู้แทน : รัฐมนตรีขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ ถ้าท่านผู้ใดไม่
เห็นเป็นอันข้างขึ้นถือว่าที่ประชุมยอมรับให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ จำนวนกี่คน

นายเสวกร เป็นพวงสัมพันธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ๑๑ คน

นายสาคร กลิ่นธก (พิจิตร) : เรื่องนี้เป็นเรื่องธรรมดาจึงขอเสนอ ๑๑ คน

โศก

พ. ๒๓/๒

มีสมาชิกทั้งสิ้น

ทำการแทนประชาชนสภาผู้แทนราษฎรของเสนอ ๘ คน ศูนย์สาร ๗ ของเสนอ ๑๔ คน

ท่านผู้ใดเห็นว่าควร ๑๒ คน ไม่ประสงค์อื่น

/มีกรรมวิธีการ
มีสมาชิกทั้งสิ้น ๑๖ คน

ทำการแทนประชาชนสภาผู้แทนฯ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรมีกรรมวิธีการ ๘ คน ไม่ประสงค์อื่น

มีสมาชิกทั้งสิ้น ๒๓ คน

ทำการแทนประชาชนสภาผู้แทนฯ เป็นอันว่ามีกรรมวิธีการ ๘ คน รัฐบาลขอตั้ง

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง รัฐบาลขอ

เสนอ ๒ คน คือ นายเสมอ กิตติชัย และ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ บุนนาค

ทำการแทนประชาชนสภาผู้แทนฯ รัฐบาลขอเสนอ ๒ คน จะเสนอชื่อเลือกหรือ
เสนอเท่าจำนวน

~~พักการแทนประธานสภาผู้แทน : จะเสนอเท่าจำนวน 7 คนหรือจะเสนอ~~

~~ชื่อเรียก~~

นายทอง อภัยวงศ์ (ทรชนกร) : เพื่อให้ไม่ให้เกิดการเสียเวลาขอเสนอเพียง

7 ชื่อ

ร.ต. จงถล ไชยกุล (สิงสุโลก) : เสนอรายชื่อใดก็ดียัง ขอเสนอ

หน่วยงานวิกรมวิหาร

มีสมาชิกรับรอง

พักการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านจะขอเสนอให้เสนอเพียง 7 ชื่อ เท่า

นั้น

ร.ต. จงถล ไกรฤกษ์ (สิงสุโลก) : ก็ไม่เกี่ยว

พักการแทนประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอ 2 คน สมาชิกเสนอชื่อ

1 คน มีชื่อ 4 คน

นายทอง อภัยวงศ์ (ทรชนกร) : ข้าทเจ้าขอเสนอนายใหญ่ ศึกษวิกรชาก

มีสมาชิกรับรอง

นายภิเษก สหฆาณภพ (ทชชนกร) : ข้าทเจ้าขอเสนอนายชิต ไปสยามน

นายชิต ไปสยามน (นกรนารก) : ข้าทเจ้าขอเสนอ เพราะไม่เต็มด้วย

กับรัฐบาล

นายชัยวิชัย อินตะพันธ์ (ลำซูน) : ข้าทเจ้าขอเสนอนายชูวิชัย

พันธุเสาวง

มีสมาชิกรับรอง

ร.ต. รุณสุรจิตร จรุงรักษ์ (นกรรราชินา) : ข้าทเจ้าขอเสนอ

ท่าการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการชี้แจง

เลขาธิการรัฐสภา : ขอประทานทราบเรียนดังนี้ คือว่าความรายชื่อเสนอ

๘ คน ได้ประธานเสนอเท่าจำนวนรายชื่อที่เสนอมาซึ่งความลำดับที่ ๗ • ซึ่ง ๘ คือ ๘ คน
ถึงคุณเดโช ๗ ที่นี้คุณใหญ่ ๗ ตอนตัว ก็มีคนที่เสนอชื่อคนสิ้นแทน.

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเรียนว่าท่านก็ไม่มองดู เป็น
ความจริงคุณเน้นเสนอคุณเทพ เกตุพันธ์ ก่อน เพราะฉะนั้นเพื่อกับความยุ่งยากข้าพเจ้า
ขอเสนอให้บุตรภรรยากรรมการคณะที่เลือกไปเองดีกว่า.

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ :
เรื่องเป็นอย่างนี้ คุณเน้นกับเจ้าบุญเลิศ นั่งอยู่ใกล้กัน แล้วทรงประธานขอชื่อ ชื่อ
ใครไม่ทราบ แล้วคุณเน้น ๗ ก็เสนอ ดูรายงานการประชุม ถ้าหากว่าท่านประธานให้
เจ้าบุญเลิศ ๗ เสนอแล้ว ซึ่งมีสิทธิเสนอได้ คุณเน้น ๗ คงถูกไปเสนอเอง ซึ่งไม่ถูก
ขอให้ดูรายงานการประชุม.

นายเดโช จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอเสนอเสียคนหนึ่ง เห็นสมควรเรื่อง

ร.ต.จงกล โภษะกุล (พิษณุโลก) : มีฐานะบ้านไปแล้ว ถ้าไม่ขอเรื่องนี้
ขอมไม่ได้

ท่าการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอขอบคุณ และรัฐสภาภายในวันนี้

นายเสวศร์ เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ขอ

เสนอ ๓ วัน

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่มีความ
สำคัญอะไรแล้ว ขอเสนอประณัติสภาภายใน ๑ วัน

มีสมาชิกรับรอง

ท่าการแทนประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอมติที่

ประชุม

รัฐบาลขอเสนอ ๓ วัน มีสมาชิกที่เข้าร่วมประชุม ๗/๗ วัน เสนอ ๑ วัน ท่านผู้ใดเห็นว่า
ควรแปรพักติภายใน ๑ วัน โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓ คน

หากการหมดประชานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ๑ วัน โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๔ คน

หากการหมดประชานสภาผู้แทน : ทกลงแปรพักติภายใน ๑ วัน คู่ไปนี้เงิน
การประชุมลับ ท่านผู้ใดที่ไม่ได้เกี่ยวข้อง ขอเชิญออกไปจากที่ประชุมนี้.

สารวิทัศน์

สืบ

ก. ๒๒/๑

นายทองดี อีสระขวัญ (เสียงใหม่) : ความจริงผมสงสัยเนี่ยก็ว่า ราชบัณฑิต
ไม่อ่านได้ทั้งนี้ เมื่อตอนแล้วมีใครบ้าง ควรจะอ่านราชบัณฑิตการทุกครั้งที่ยังตั้ง
ท่านควร จะอ่านให้ถี่อีก

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : อ่านแล้วคุณไม่ได้อื่นเอง เสียเวลาเปล่า

นายทองดี อีสระขวัญ (เสียงใหม่) : นายเทพ เกตุสินธุ์ ตั้งหรือเปล่า เมื่อ
ตอนควร จะอ่าน

/พิภพพรพรพรพร ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ขอไปขอรับความเห็นชอบในการ
แต่งตั้งกรรมการ เรืองราวร้องทุกข์ จากนายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

วันที่ ๓๓๒๗/๒๕๕๓ วันที่ ๒๓ ธ.ค. ๕๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สืบ - ต่วนมาก

ที่ บ. ๑๑๐๓๒/๒๕๕๓

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอรับความเห็นชอบในการแต่งตั้งกรรมการเรื่องราร้องทุกข์
เรียน ประธานสภาผู้แทน

ด้วยตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

- ๑. พระยาภุมมธรรมาธิบดี เป็นประธานกรรมการเรื่องราร้องทุกข์
- ๒. พระยาบริหารนิติธรรม ๓. พระวรวงศ์วิจิตร ๔. พระสุขุมวิจิตร
- ๕. พระชวติธรรมการ ๖. พระยารัศมีประจักษ์ธรรมจารี และ ๗. พลโท พระบาทศักดิ์คุณฤทธิ เป็นกรรมการเรื่องราร้องทุกข์โดยความเห็นชอบของสภาผู้แทน นั้น

บัดนี้ พระยาบริหารนิติธรรม และพระสุขุมวิจิตร กรรมการเรื่องราร้องทุกข์ได้ขอลาออกจากตำแหน่ง และคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเห็นควรแต่งตั้ง พลโท พระบาทสินราชเดโชไชย และพระศรีวรวงศ์ เป็นกรรมการเรื่องราร้องทุกข์แทนพระยาบริหารนิติธรรม และพระสุขุมวิจิตรสืบไป จึงได้ลงมติให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตั้ง พลโท พระบาทสินราชเดโชไชย และพระศรีวรวงศ์ เป็นกรรมการเรื่องราร้องทุกข์ต่อไป

จึงขอเรียนมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนเพื่อขอรับความเห็นชอบตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเรื่องราร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ต่อไป และขอให้สภาผู้แทนปรึกษาเรื่องนี้เป็นสับคืบ.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

(จอมพล ป. พิบูลสงคราม)

นายกรัฐมนตรี

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง.

นายเชมชาติ บุญะรัตพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : เนื่องจาก
 กรมการเรือนราร้องทุกข์ ๒ ท่าน คือพระสุคุณวิจิตรชัย กับพระบริวารวิจิตรธรรม
 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นสมาชิกวุฒิสภา ทั้ง ๒ ท่านจึงได้ลาออกจาก
 หน้าที่กรรมการเรือนราร้องทุกข์ รัฐบาลจึงเสนอกรมการเรือนราร้องทุกข์เข้ามาใหม่
 เพื่อให้สภาได้รับรองด้วย คือ ๑. พล.โท.พระยาสิทธิราชเค โสโธ และ ๒. พระศรี-
 วรโวหาร สำหรับพระยาสิทธิราชเค โสโธ ก็มีตำแหน่งในทางทหารเป็นพลโท และมี
 คุณสมบัติหลายอย่าง ได้รับพระราชมานในหน้าที่ข้าศึก ๆ ทางกระทรวงกลาโหมเป็นทั้ง
 แม่ทัพ เป็นทั้งปลัดชูของหลวง เป็นองคมนตรี และเป็นสมาชิกวุฒิสภา ทั้งยังสุภาพบุรุษได้
 ลาออกจากตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาโดยการออกกลาง สำหรับท่านที่ ๒ พระศรีวรโวหาร
 นั้นใหม่มีความรู้ในทางหนังสือหนังสือหาเป็นอย่างไรทั้งภาษาขลังและภาษาไทย และชอบ
 กฎหมายได้ระดับดีดี ในทางตำแหน่งหน้าที่ก็ได้เป็นผู้ช่วยปลัดกระทรวง ไม่มีความอึด
 แค่ง่ายใดในขณะรับราชการมาแต่ความดีความชอบ เพราะฉะนั้นจึงเสนอมาเพื่อขอ
 ความเห็นชอบจากสภาได้ทั้งท่านทั้งสองเป็นกรรมการเรือนราร้องทุกข์ต่อไป

ร.ท.อ.วิเศษ สรพพาน (เชลยศึก) : ขอเสนอให้ลงมติ
 มีสมาชิกรับรอง

นายทองดี อีสรายังวัน (เชลยใหม่) : นำท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะกรุณาถอน
 ข้อเสนอมให้ลงมติของท่านจะดีมาก อยากจะถามข้อข้องใจคนที่ ๒ คนที่ ๑ ไม่ลืกลใจ ถ้า
 ท่านเห็นเห็นไม่ถอน ผมก็ขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ผู้ตรวจหาการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควร เปิดอภิปรายต่อไป
 ไปร คยณมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรลงมติได้แล้วไปรคบกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๒๖ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าลงมติ ขอถามที่ประชุมว่าผู้คตินี้
ที่ท่านผู้ใดมีความเห็นขอท้วงติง ไปรคบกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรคบกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ทำการแทนประธานสภาผู้แทน : ทกลงที่ประชุมเห็นชอบให้เป็นกรรมาการ
เรื่องรวบรวมข้อเท็จจริง มีมติเห็นสมควรแล้วขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๑๕ นาฬิกา.

..... นายกรัฐมนตรี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

หัวหน้าคณะที่การประมุขสภา

.....

หัวหน้ากองการประมุข

.....

หัวหน้ากองการติดต่อ

.....

เลขาธิการวิสามัญ

.....

ประธานสภาผู้แทนฯ

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand